

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 651/2014

2015/EES/23/69

frá 17. júní 2014

þar sem tilgreindir eru tilteknir flokkar aðstoðar sem samrýmast innri markaðnum til beitingar á 107. og 108. gr. sáttmálans (*)

FRAMKVÆMDASTJÖRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 4. mgr. 108. gr.,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 994/98 frá 7. maí 1998 um beitingu 92. og 93. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins gagnvart tilteknum flokkum þverlægrar ríkisaðstoðar ⁽¹⁾, einkum a- og b-lið 1. mgr. 1. gr.,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um ríkisaðstoð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ríkisfjármögnun, sem uppfyllir viðmiðanirnar í 1. mgr. 107. gr. sáttmálans, felur í sér ríkisaðstoð og hana ber að tilkynna til framkvæmdastjórnarinnar skv. 3. mgr. 108. gr. sáttmálans. Ráðið getur þó ákveðið, skv. 109. gr. sáttmálans, hvaða flokkar aðstoðar skuli undanþegnir þessari tilkynningarskyldu. Í samræmi við 4. mgr. 108. gr. sáttmálans er framkvæmdastjórninni heimilt að samþykkja reglugerðir er varða þessa flokka ríkisaðstoðar. Í reglugerð (EB) nr. 994/98 er framkvæmdastjórninni heimilað að lýsa því yfir, í samræmi við 109. gr. sáttmálans, að við tiltekin skilyrði megi undanþiggja eftirfarandi flokka tilkynningarskyldunni: aðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki, aðstoð til rannsóknna og þróunar, aðstoð til umhverfisverndar, atvinnumála og þjálfunar og aðstoð sem er í samræmi við kortið yfir veitingu svæðisbundinnar aðstoðar sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt í hverju aðildarríki. Á grundvelli þess samþykkti framkvæmdastjórnin reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 800/2008 ⁽²⁾. Reglugerð (EB) nr. 800/2008 gildi upphaflega til 31. desember 2013 en hún var síðan framlengd með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1224/2013 frá 29. nóvember 2013 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 800/2008 að því er varðar gildistíma hennar ⁽³⁾ og fellur nú úr gildi 30. júní 2014. Hinn 22. júlí 2013 var reglugerð (EB) nr. 994/98 breytt með reglugerð ráðsins (ESB) nr. 733/2013 frá 22. júlí 2013 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 994/98 um beitingu 92. og 93. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins gagnvart tilteknum flokkum þverlægrar ríkisaðstoðar ⁽⁴⁾ til að veita framkvæmdastjórninni heimild til að rýmka hópundanþáguna þannig að hún taki til nýrra aðstoðarflokka sem skilgreina má skýr skilyrði um samrýmanleika fyrir. Þessir nýju flokkar hópundanþáguaðstoðar ná yfir: aðstoð til að bæta tjón af völdum tiltekinna náttúruhamfara, félagslega aðstoð til samgangna fyrir íbúa á afskekktum svæðum, aðstoð vegna breiðbandsinnviða, aðstoð til nýsköpunar, aðstoð vegna varðveislu menningar og menningararfleifðar, aðstoð vegna íþróttagrunnvirkja og fjölnota tómstundagrunnvirkja. Að því tilskildu að nægileg reynsla fáiast sem gerir

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 187, 26.6.2014, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 152/2014 frá 27. júní 2014 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 71, 27.11.2014, bls. 61.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 142, 14.5.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 241, 9.8.2008, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 320, 30.11.2013, bls. 22.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 204, 31.7.2013, bls. 11.

Það mögulegt að setja nothæfar viðmiðanir sem tryggja fyrir fram samrýmanleika við aðra aðstoðarflokka hyggst framkvæmdastjórnin endurskoða gildissvið þessarar reglugerðar með það fyrir augum að hún taki einnig til tiltekinna tegunda aðstoðar á þeim sviðum. Framkvæmdastjórnin gerir einkum ráð fyrir að setja viðmiðanir að því er varðar grunnvirki hafna og flugvalla eigi síðar en desember 2015.

- 2) Með orðsendingu sinni um nútímavæðingu ríkisaðstoðar ESB (SAM)⁽⁵⁾ ýtti framkvæmdastjórnin úr vör umfangsmikilli endurskoðun á reglum um ríkisaðstoð. Helstu markmið með þessari nútímavæðingu eru: i. að ná fram sjálfbærum hagvexti, snjallhagvexti og hagvexti fyrir alla á samkeppnishæfum innri markaði og að efla jafnframt viðleitni aðildarríkja til að nýta opinbert fjármagn á skilvirkari hátt, ii. að beina fyrirframathugunum framkvæmdastjórnarinnar á aðstoðarráðstöfunum að málum sem hafa mestu áhrifin á innri markaðinn og efla jafnframt samvinnu aðildarríkja við að framfylgja reglum um ríkisaðstoð og iii. að einfalda reglurnar og sjá til þess að ákvarðanir verði teknar hraðar, séu traustar og byggðar á traustum upplýsingagrunni og skýrum efnahagslegum rökum, sameiginlegri nálgun og ótvíræðum skuldbindingum. Endurskoðun reglugerðar (EB) nr. 800/2008 er meginþátturinn í nútímavæðingu ríkisaðstoðar ESB (SAM).
- 3) Í þessari reglugerð ætti að gera ráð fyrir betri forgangsröðun við framfylgd reglna um ríkisaðstoð, aukinni einföldun og auknu gagnsæi, skilvirku mati og eftirliti með því að farið sé að reglum um ríkisaðstoð á landsvísu og á vettvangi Sambandsins en viðhalda jafnframt valdheimildum stofnana framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjana. Í samræmi við meðalhöfsregluna er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.
- 4) Sú reynsla sem framkvæmdastjórnin hefur öðlast af beitingu reglugerðar (EB) nr. 800/2008 hefur gert henni kleift að skilgreina betur við hvaða skilyrði tilteknir aðstoðarflokkar geti talist samrýmast innri markaðnum og að rýmka gildissvið hópundanþága. Hún sýndi einnig fram á nauðsyn þess að auka gagnsæi, eftirlit og tilhlýðilegt mat á mjög stórum aðstoðarkerfum í ljósi áhrifa þeirra á samkeppni á innri markaðnum.
- 5) Skilgreina ætti almenn skilyrði varðandi beitingu þessarar reglugerðar á grundvelli sameiginlegra meginreglna sem tryggja að aðstoðin sé í þágu sameiginlegra hagsmuna, hafi skýr hvatningaráhrif, sé viðeigandi og hæfileg, fullt gagnsæi sé við veitingu hennar og að hún falli undir eftirlitskerfi og sæti reglulegu mati og hafi ekki neikvæð áhrif á viðskiptaskilyrði að því marki að hún stríði gegn sameiginlegum hagsmunum.
- 6) Aðstoð, sem uppfyllir öll þau skilyrði sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, bæði almenn og þau sem eiga sérstaklega við aðstoðarflokkana, ætti að vera undanþegin tilkynningarskyldunni sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans.
- 7) Ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 107. gr. sáttmálans, sem fellur ekki undir þessa reglugerð, fellur áfram undir tilkynningarskylduna í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans. Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á þann möguleika aðildarríkjana að tilkynna aðstoð sem hefur samsvarandi markmið og þau sem þessi reglugerð tekur til.
- 8) Í ljósi þess að stór kerfi geta hugsanlega haft meiri áhrif á viðskipti og samkeppni ættu aðstoðarkerfi, með meðalfjármagn til ríkisaðstoðar á ári yfir viðmiðunarmörkum, sem byggjast á tölugildi, að meginreglu til að sæta ríkisaðstoðarmati. Í matinu ætti að miða að því að sannreyna hvort fylgt hafi verið forsendum og skilyrðum fyrir því að kerfið teljist samrýmanlegt og hvort aðstoðarráðstöfunin sé skilvirk í ljósi almennra og sértækra markmiða og þar ættu að koma fram vísbendingar um áhrif kerfisins á samkeppni og viðskipti. Til þess að tryggja jafna meðferð ætti að framkvæma mat á ríkisaðstoð á grundvelli matsáætlunar sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt. Þótt setja ætti fram slíka áætlun almennt um leið og kerfið er hannað og samþykka áður en það tekur gildi kann að vera að slíkt sé ekki mögulegt í öllum tilvikum. Þessi reglugerð mun því gilda um slík kerfi í að hámarki sex mánuði svo að gildistaka þeirra teffist ekki. Framkvæmdastjórnin getur ákveðið að framlengja þetta tímabil þegar matsáætlunin er samþykkt. Í þessu skyni ætti að tilkynna framkvæmdastjórninni um matsáætlunina innan 20 virkra daga frá gildistöku kerfisins. Framkvæmdastjórnin getur einnig í sérstökum undantekningartilvikum ákveðið að mat sé óþarft í ljósi sérstakra málsatvika. Framkvæmdastjórnin ætti að fá nauðsynlegar upplýsingar frá aðildarríkinu til þess að geta lagt mat á matsáætlunina og óskað eftir viðbótarupplýsingum án ótilhlýðilegrar tafar þannig að aðildarríkið geti lokið við þá þætti sem upp á vantar svo að framkvæmdastjórnin geti tekið ákvörðun. Í ljósi þess

(5) COM(2012) 209, 8.5.2012.

að ferlið er nýtt mun framkvæmdastjórnin gefa ítarlegar leiðbeiningar um það fyrirkomulag sem gildir, í sérstöku skjali, á sex mánaða tímabilinu fyrir samþykkt matsáætlunarinnar og láta í té viðeigandi sniðmát sem nota verður við sendingu matsáætlanna. Breytingar á kerfum sem eiga að sæta mati, aðrar en lagfæringar sem geta ekki haft áhrif á samrýmanleika aðstoðarkerfisins samkvæmt þessari reglugerð eða geta ekki haft veruleg áhrif á efni samþykktu matsáætlunarinnar, ætti að meta með tilliti til niðurstöðu slíks mats og þær ættu að falla utan gildissviðs þessarar reglugerðar. Breytingar á borð við formlegar lagfæringar, stjórnsýslulegar lagfæringar eða breytingar innan ramma ráðstafana sem ESB tekur þátt í að fjármagna ættu að meginreglu til ekki að teljast hafa veruleg áhrif á efni samþykktu matsáætlunarinnar.

- 9) Þessi reglugerð gildir ekki um aðstoð sem er skilyrt þannig að innlendar vörur skuli teknar fram yfir innfluttar vörur eða aðstoð til starfsemi sem tengist útflutningi. Hún gildir einkum ekki hvað varðar aðstoð við að fjármagna uppsetningu og rekstur dreifingarkerfis í öðrum löndum. Aðstoð vegna kostnaðar við þátttöku í kaupstefnum eða vegna rannsókna eða ráðgjafarþjónustu, sem er nauðsynleg til að setja nýja eða fyrirliggjandi framleiðsluvöru á nýjan markað í öðru aðildarríki eða þriðja landi, telst að jafnaði ekki vera aðstoð til starfsemi sem tengist útflutningi.
- 10) Þessi reglugerð ætti að meginreglu til að gilda um flesta geira atvinnulífsins. Í sumum geirum, s.s. sjávarútvegi, lagareldi og frumframleiðslu í landbúnaði, ætti að takmarka gildissviðið með tilliti til viðeigandi sérreglna.
- 11) Þessi reglugerð ætti að gilda um vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða, að uppfylltum tilteknum skilyrðum. Að því er þessa reglugerð varðar ætti hvorki starfsemi á bújörðum, sem er nauðsynleg vegna undirbúnings afurðar fyrir fyrstu sölu, né heldur fyrsta sala frumframleiðanda til endurseljenda eða vinnsluaðila, eða einhverrar annarrar starfsemi sem undirbýr afurð fyrir fyrstu sölu, að teljast vinnsla eða markaðssetning.
- 12) Þessi reglugerð ætti ekki að gilda um aðstoð til að auðvelda lokun kolanáma sem eru ekki samkeppnishæfar en um það er fjallað í ákvörðun ráðsins frá 10. desember 2010 um ríkisaðstoð til að auðvelda lokun kolanáma sem eru ekki samkeppnishæfar ⁽⁶⁾. Þessi reglugerð ætti að gilda um aðrar tegundir aðstoðar í kolageiranum, að undanskilinni svæðisbundinni aðstoð.
- 13) Framkvæmdastjórnin ætti að tryggja að heimilud aðstoð hafi ekki svo óhagstæð áhrif á viðskiptaskilyrði að hún stríði gegn sameiginlegum hagsmunum. Því skal fjárfestingaraðstoð, sem veitt er aðstoðarþega sem hefur ekki orðið við kröfu um endurgreiðslu í kjölfar fyrri ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar þar sem því er lýst yfir að aðstoð sé ólögleg og ósamrýmanleg innri markaðnum, falla utan gildissviðs þessarar reglugerðar, að undanskildum aðstoðarkerfum til að bæta tjón af völdum tiltekinna náttúruhamfara.
- 14) Aðstoð til fyrirtækja sem eiga í erfiðleikum ætti að falla utan gildissviðs þessarar reglugerðar þar sem slíka aðstoð ætti að meta samkvæmt leiðbeinandi reglum Bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar á fyrirtækjum sem eiga í erfiðleikum frá 1. október 2004 ⁽⁷⁾, eins og þær voru framlengdar með orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um framlengingu á beitingu leiðbeinandi reglna Bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar á fyrirtækjum sem eiga í erfiðleikum frá 1. október 2004 ⁽⁸⁾, eða þeim leiðbeinandi reglum sem taka við af þeim, til þess að hindra að þær séu sniðgengnar, að undanskildum aðstoðarkerfum til að bæta tjón af völdum tiltekinna náttúruhamfara. Í þeim tilgangi að stuðla að réttarvissu er rétt að setja skýrar viðmiðanir sem krefjast ekki mats á öllum þáttum í aðstæðum fyrirtækis til að ákvarða hvort fyrirtæki teljist vera í erfiðleikum að því er þessa reglugerð varðar.
- 15) Framfylgd ríkisaðstoðar er verulega háð samstarfi aðildarríkjanna. Aðildarríki ættu því að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að farið sé að þessari reglugerð, þ.m.t. að stök aðstoð, sem er veitt innan ramma hópundanþágugerfa, uppfylli skilyrði.
- 16) Framkvæmdastjórnin ætti, að fenginni tilkynningu, að leggja mat á háar aðstoðarfjárhæðir, stakar eða uppsafnaðar, vegna þess hve mikil hætta er á óhagstæðum áhrifum á viðskiptaskilyrði. Því ætti að setja viðmiðunarmörk fyrir hvern flokk aðstoðar, sem fellur undir gildissvið þessarar reglugerðar, þar sem tekið er mið af viðkomandi flokki aðstoðar

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 336, 21.12.2010, bls. 24.

⁽⁷⁾ Stjtið. ESB C 244, 1.10.2004, bls. 2.

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB C 296, 2.10.2012, bls. 3.

og hugsanlegum áhrifum hennar á viðskiptaskilyrði. Ákvæði um tilkynningarskyldu í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans ættu að gilda áfram um hvers kyns aðstoð umfram þessi viðmiðunarmörk. Ekki ætti að sniðganga viðmiðunarmörkin, sem eru sett með þessari reglugerð, með því að skipta aðstoðarkerfum eða aðstoðarverkefnum upp með óeðlilegum hætti í nokkur aðstoðarkerfi eða verkefni með sambærileg einkenni, markmið eða aðstoðarþega.

- 17) Til að tryggja gagnsæi, jafna meðferð og skilvirkt eftirlit ætti þessi reglugerð aðeins að gilda um aðstoð ef hægt er að reikna nákvæmlega út vergt styrkigildi hennar fyrir fram án þess að nauðsynlegt sé að gera áhættumat („gagnsæ aðstoð“). Skilgreina ætti í þessari reglugerð með hvaða skilyrðum sértækar aðstoðarleiðir, s.s. lán, ábyrgðir, skattaráðstafanir, áhættufjármagnsráðstafanir og einkum fyrirframgreiðslur, sem ber að endurgreiða, geta talist gagnsæjar. Fjármagnsinnsþýting ætti ekki að teljast gagnsæ aðstoð, með fyrirvara um sérstök skilyrði varðandi áhættufjármagn og upphafsáðstoð. Aðstoð í formi ábyrgðar ætti að teljast gagnsæ ef vergt styrkigildi hefur verið reiknað á grundvelli lágmarksöryggisgjalds sem mælt er fyrir um fyrir viðkomandi tegund fyrirtækis. Þegar um er að ræða lítil eða meðalstór fyrirtæki gefur tilkynning framkvæmdastjórnarinnar um beitingu 87. og 88. gr. stofnsáttmála EB gagnvart ríkisáðstoð í formi ábyrgða⁽⁹⁾ til kynna hve hátt árlegt gjald má vera til að ríkisábyrgðin teljist ekki fela í sér ríkisáðstoð.
- 18) Til að tryggja að aðstoðin sé nauðsynleg og að hún feli í sér hvatningu til að þróa áfram aðra starfsemi eða verkefni ætti þessi reglugerð ekki að gilda um aðstoð til starfsemi sem aðstoðarþegi myndi hvort eð er sinna án aðstoðar. Aðstoð ætti einungis að vera undanþegin tilkynningu samkvæmt þessari reglugerð ef vinnan við verkefnið eða starfseminna, sem nýtur aðstoðar, hefst eftir að aðstoðarþeginn hefur lagt fram skriflega umsókn um aðstoðina.
- 19) Hvað varðar hverja þá sérstöku aðstoð, sem fellur undir þessa reglugerð og veitt er aðstoðarþega sem er stórt fyrirtæki, ætti aðildarríkið að tryggja að aðstoðarþegi hafi greint í innanhússkjali hvort verkefnið eða starfsemin, sem nýtur aðstoðar, beri sig með og án aðstoðar, auk þess að uppfylla skilyrði er varða hvatningaráhrif sem gilda um aðstoðarþega sem eru lítil og meðalstór fyrirtæki. Aðildarríkin skulu ganga úr skugga um að þetta innanhússkjal staðfesti verulega auknið umfang verkefnisins/starfseminnar, verulega aukningu heildarfjárhæðar, sem aðstoðarþegi setur í styrkta verkefnið eða starfseminna, eða flýti verulega verklokum verkefnisins/starfseminnar sem um ræðir. Svæðisbundin aðstoð ætti að teljast hafa hvatningaráhrif ef fjárfestingarverkefnið hefði ekki verið komið til framkvæmda á viðkomandi svæði sem nýtur aðstoðar án tilkomu aðstoðarinnar.
- 20) Sjálfvirk aðstoðarkerfi í formi skattaívilnana ættu áfram að vera háð sérstökum skilyrðum er varða hvatningaráhrif af þeirri ástæðu að aðstoð af þessu tagi er veitt eftir öðrum reglum en aðrir flokkar aðstoðar. Slík kerfi ætti að vera búið að samþykka áður en vinna við verkefnið eða starfseminna, sem nýtur aðstoðar, hefst. Þessi skilyrði ættu þó ekki að gilda ef um er að ræða síðari skattareglur svo fremi að starfsemin hafi fallið undir eldri skattareglur í formi skattaívilnana. Hvað varðar mat á hvatningaráhrifum slíkra kerfa skiptir sú stund sköpum þegar skattaráðstöfunin var sett fram í fyrsta sinn í upphaflega kerfinu sem síðara kerfið leysir síðan af hólmi.
- 21) Að því er varðar svæðisbundna rekstraraðstoð, svæðisbundna aðstoð til þéttbýlisþróunar, aðstoð að því er varðar aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að fjármagni, aðstoð vegna ráðningar starfsmanna sem standa höllum fæti, aðstoð vegna ráðningar fatlaðra starfsmanna og aðstoð til að vega upp á móti viðbótarkostnaði vegna ráðningar fatlaðra starfsmanna, aðstoð í formi lækkunar á umhverfissköttum, aðstoð til að bæta tjón af völdum tiltekinnna náttúruhamfara, félagslega aðstoð til samgangna fyrir íbúa á afskekktum svæðum og aðstoð vegna varðveislu menningar og menningararfleifðar á krafan er varðar hvatningaráhrif ekki við eða gera ætti ráð fyrir að hún hafi verið uppfyllt ef sérstökum skilyrðum, sem sett eru fram fyrir þessa aðstoðarflokka í þessari reglugerð, er fullnægt.
- 22) Til þess að tryggja að aðstoð sé hæfileg og takmarkist við nauðsynlega fjárhæð ættu hámarksfjárhæðir aðstoðar að vera, eftir því sem við verður komið, skilgreindar sem aðstoðarhlutföll með tilliti til aðstoðarhæfis kostnaðar. Þegar ekki er hægt að fastsetja hámarkshlutfall aðstoðar vegna þess að ekki er hægt að ákvarða aðstoðarhæfan kostnað eða til að einfalda leiðir þegar um er að ræða lægri fjárhæðir ætti að setja fram hámarksfjárhæðir aðstoðar á nafnvirði til þess að tryggja hæfilegt hlutfall aðstoðarráðstafana. Með hliðsjón af reynslu framkvæmdastjórnarinnar skal fastsetja aðstoðarhlutfallið og hámarksfjárhæð aðstoðar þannig að röskun á samkeppni haldist í lágmarki í þeim geira sem nýtur aðstoðar og jafnframt ráða bót á markaðsbrestum eða styrkja samheldni markaðarins með tilhlýðilegum hætti. Að því er svæðisbundna fjárfestingaraðstoð varðar ætti aðstoðarhlutfallið að vera í samræmi við leyft aðstoðarhlutfall samkvæmt kortum yfir veitingu svæðisbundinnar aðstoðar.

⁽⁹⁾ Stjtið. ESB C 155, 20.6.2008, bls. 10.

- 23) Við útreikning á aðstoðarhlutfalli ætti einungis að taka aðstoðarhæfan kostnað til greina. Reglugerðin skal ekki undanþiggja aðstoð sem fer yfir viðeigandi aðstoðarhlutfall vegna þess að kostnaður sem ekki er aðstoðarhæfur hefur verið tekinn með. Greining á aðstoðarhæfum kostnaði ætti að vera studd skýrum, nákvæmum og uppfærðum skjalfestum sönnunum. Allar tölur sem eru notaðar ættu að vera án frádráttar vegna skatta eða annarra gjalda. Aðstoð, sem er greidd í nokkrum hlutum, ætti að vera afvöxtuð þegar hún er veitt. Einnig ætti að afvaxta aðstoðarhæfa kostnaðinn þegar aðstoðin er veitt. Vextirnir, sem nota skal við afvöxtunarútreikning og til að reikna þá fjárhæð sem veitt er til aðstoðar sem ekki er í formi styrks, ættu að vera gildandi afvöxtunarstuðull og viðmiðunarvextir, eftir því sem við á, á þeim tíma þegar styrkurinn er veittur, eins og mælt er fyrir um í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um endurskoðun aðferðar við útreikning á viðmiðunarvöxtum og afvöxtunarstuðlum ⁽¹⁰⁾. Þegar aðstoð felst í skattaívilnunum ættu hlutagreiðslur aðstoðar að vera afvaxtaðar á grundvelli afvöxtunarstuðla sem eru í gildi á hverjum tíma þegar þessar skattaívilnanir koma til framkvæmda. Stuðla ætti að notkun aðstoðar í formi fyrirframgreiðslna, sem ber að endurgreiða, þar sem þess konar áhættuhlutdeildarleiðir eru til þess fallnar að efla hvatningaráhrif aðstoðar. Því er rétt að fastsetja að þegar aðstoð er veitt í formi fyrirframgreiðslna, sem ber að endurgreiða, megi hækka viðeigandi aðstoðarhlutfall sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, þó ekki í tengslum við svæðisbundna aðstoð þar sem einungis má undanþiggja hana ef hún er í samræmi við samþykkt kort.
- 24) Þegar um er að ræða skattaívilnanir vegna framtíðarskatta kann að vera að ekki sé vitað fyrir fram um gildandi afvöxtunarstuðul og nákvæma fjárhæðir hlutagreiðslna aðstoðar. Þegar svo háttar til skal aðildarríkið setja hámark fyrir fram á afvaxtað virði aðstoðarinnar, að teknu tilliti til viðeigandi aðstoðarhlutfalls. Þegar fjárhæð hlutagreiðslu aðstoðar á tilteknum tíma er þekkt er síðan hægt að afvaxta hana á grundvelli gildandi afvöxtunarstuðuls á þeim tíma. Afvaxtað virði hversar hlutagreiðslu aðstoðar skal dregið frá heildarfjárhæð hámarksaðstoðar (hámarksfjárhæð).
- 25) Til að ákvarða hvort viðmiðunarmörk fyrir tilkynningar og hámarksaðstoðarhlutföll, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, hafi verið virt ætti að taka tillit til heildarfjárhæðar ríkisaðstoðarráðstafana vegna starfsemi eða verkefnis sem nýtur aðstoðar. Enn fremur skal í þessari reglugerð tilgreina við hvaða aðstæður heimilt er að sameina ólíka flokka aðstoðar. Aðstoð, sem er undanþegin samkvæmt þessari reglugerð, má sameina allri annarri aðstoð, sem er undanþegin samkvæmt annarri reglugerð eða framkvæmdastjórnin hefur samþykkt, svo fremi að þessar ráðstafanir varði annan tilgreindan aðstoðarhæfan kostnað. Þegar tilgreindur aðstoðarhæfur kostnaður tengist mismunandi aðstoð, sem skarast að hluta eða að öllu leyti, ætti að leyfa uppsöfnun að hæsta aðstoðarhlutfalli eða aðstoðarfjárhæð sem gildir um þá aðstoð samkvæmt þessari reglugerð. Í þessari reglugerð ætti einnig að setja fram sérreglur um uppsöfnun aðstoðarráðstafana með tilgreindum aðstoðarhæfum kostnaði og án hans, uppsöfnun minniháttaraðstoðar og uppsöfnun aðstoðar í þágu fatlaðra starfsmanna. Oft er ekki hægt að veita minniháttaraðstoð vegna tiltekins tilgreinds aðstoðarhæfs kostnaðar eða heimfæra á hann. Í slíkum tilvikum ætti að vera frjálst að safna upp minniháttaraðstoð og ríkisaðstoð sem er undanþegin samkvæmt þessari reglugerð. En þegar minniháttaraðstoð er veitt fyrir sama tilgreinda aðstoðarhæfa kostnaðinn og ríkisaðstoð sem er undanþegin samkvæmt þessari reglugerð ætti einungis að leyfa uppsöfnun að því aðstoðarhlutfalli sem sett er fram sem hámark í III. kafla þessarar reglugerðar.
- 26) Fjármögnun Sambandsins undir miðlægi stjórn stofnana, sérstofnana, sameiginlegra fyrirtækja eða annarra aðila Sambandsins, sem eru hvorki beint né óbeint undir stjórn aðildarríkja, felur ekki í sér ríkisaðstoð. Þegar slík fjármögnun Sambandsins er lögð við ríkisaðstoð ætti einungis ríkisaðstoðin að vera tekin til greina við ákvörðun á því hvort viðmiðunarmörk tilkynninga og hámarksaðstoðarhlutföll séu virt, að því tilskildu að heildarfjárhæð opinberra fjármögnunar, sem er veitt í tengslum við sama aðstoðarhæfa kostnaðinn, fari ekki yfir hagstæðasta fjármögnunarhlutfallið sem mælt er fyrir um í gildandi reglum í löggjöf Sambandsins.
- 27) Þar sem ríkisaðstoð í skilningi 1 mgr. 107. gr. sáttmálans er að meginreglu til bönnuð er mikilvægt að allir aðilar geti kannað hvort aðstoð er veitt í samræmi við gildandi reglur. Gagnsæi ríkisaðstoðar er því nauðsynlegt fyrir rétta beitingu reglna sáttmálans og leiðir til betra samræmis, meiri ábyrgðar, jafningjarýni og skilvirkari fjárnotkunar hins opinberra þegar upp er staðið. Til að tryggja gagnsæi ætti að skylda aðildarríki til að setja á laggirnar, á svæðis- eða landsvísi, alhliða vefsetur um ríkisaðstoð þar sem sett er fram samantekt upplýsinga um hverja aðstoðarráðstöfun sem er undanþegin samkvæmt þessari reglugerð. Þessi skuldbinding ætti að vera skilyrði fyrir því að stök aðstoð teljist samrýmast innri markaðnum. Nota ætti staðlað eyðublað þar sem hægt er að leita að upplýsingum, flytja þær niður og birta á Netinu með auðveldum hætti og fylgja við það almennri venju við birtingu upplýsinga í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/37/ESB frá 26. júní 2013 um breytingu á tilskipun 2003/98/EB um endurnotkun upplýsinga frá hinu opinbera ⁽¹¹⁾. Birta ætti tengla á vefsetur ríkisaðstoðar allra aðildarríkjanna á vefsetri framkvæmdastjórnarinnar. Í

⁽¹⁰⁾ Stjtið. ESB C 14, 19.1.2008, bls. 6.

⁽¹¹⁾ Stjtið. ESB L 175, 27.6.2013, bls. 1.

samræmi við 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 994/98, eins og henni var breytt með reglugerð (ESB) nr. 733/2013, ætti að birta samantekt upplýsinga um hverja aðstoðarráðstöfun, sem nýtur undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, á vefsetri framkvæmdastjórnarinnar.

- 28) Til að tryggja skilvirkt eftirlit með aðstoðarráðstöfunum í samræmi við reglugerð (EB) nr. 994/98, eins og henni var breytt með reglugerð (ESB) nr. 733/2013, er rétt að setja fram kröfur um að aðildarríkin gefi skýrslu um aðstoðarráðstafanir sem njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð og beitingu þessarar reglugerðar. Enn fremur er rétt að setja reglur um þær skrár sem aðildarríki ættu að halda varðandi aðstöðina sem nýtur undanþágu samkvæmt þessari reglugerð í ljósi fyrningarfrestsins sem er fastsettur í 15. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 659/1999 frá 22. mars 1999 um ítarlegar reglur um beitingu 93. gr. EB-sáttmálans ⁽¹²⁾.
- 29) Til að efla skilvirki skilyrða um samrýmanleika, sem sett eru fram í þessari reglugerð, ætti framkvæmdastjórnin að geta afturkallað ávinninginn af hópundanþágunni að því er varðar síðari aðstoðarráðstafanir ef ekki er farið að þessum kröfum. Framkvæmdastjórnin ætti að geta takmarkað afturköllun ávinnings af hópundanþágunni við tilteknar tegundir aðstoðar, tiltekna aðstoðarþega eða aðstoðarráðstafanir, sem tiltekin yfirvöld samþykkja, þegar það að ekki er farið að ákvæðum þessarar reglugerðar hefur einungis áhrif á takmarkaðan hóp ráðstafana eða tiltekin yfirvöld. Markviss afturköllun sem þessi ætti að vera hófleg og í beinu samhengi við greint ósamræmi við þessa reglugerð. Ef skilyrði um samrýmanleika, sem sett eru fram í I. og III. kafla, eru ekki uppfyllt fellur veitt aðstoð ekki undir þessa reglugerð og telst þar af leiðandi ólögmet aðstoð sem framkvæmdastjórnin mun taka til athugunar innan ramma viðeigandi málsmeðferðar sem sett er fram í reglugerð (EB) nr. 659/1999. Ef kröfurnar í II. kafla eru ekki uppfylltar hefur afturköllun ávinnings af hópundanþágunni, að því er varðar síðari aðstoðarráðstafanir, ekki áhrif á þá staðreynd að fyrri ráðstafanir, sem samrýmast þessari reglugerð, nutu hópundanþágu.
- 30) Til að útiloka mismun sem gæti valdið röskun á samkeppni og til að auðvelda samræmingu milli ólíkra framtaksverkefna Sambandsins og einstakra landa sem varða lítil og meðalstór fyrirtæki og af ástæðum er varða gagnsæi stjórnsýslunnar og réttaröryggi skal skilgreiningin á „litlum og meðalstórum fyrirtækjum“, sem er notuð í þessari reglugerð, byggð á skilgreiningunni sem fram kemur í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreiningu á örfyrirtækjum, litlum og meðalstórum fyrirtækjum ⁽¹³⁾.
- 31) Með því að takast á við annmarka svæða, sem standa höllum fæti, stuðlar svæðisbundin aðstoð að efnahagslegri samheldni, félagslegri samheldni og samheldni milli svæða í aðildarríkjunum og í Sambandinu í heild. Svæðisbundinni aðstoð er ætlað að aðstoða við að byggja upp verst settu svæðin með því að styðja við fjárfestingar og atvinnusköpun á grundvelli sjálfbærrar þróunar. Á svæðum, sem uppfylla skilyrðin í a-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans, má veita svæðisbundna aðstoð til að stuðla að stofnun nýrra starfsstöðva, auknum afköstum fyrirbyggjandi starfsstöðvar, fjölbreytni í framleiðslu starfsstöðvar eða grundvallarþreyingu á heildarframleiðsluferli fyrirbyggjandi starfsstöðvar. Að teknu tilliti til þess að stór fyrirtæki verða fyrir minni áhrifum af svæðisbundnum annmörkum en lítil og meðalstór fyrirtæki þegar fjárfest er á svæði, sem uppfyllir skilyrði c-liðar 3. mgr. 107. gr. sáttmálans, ætti svæðisbundin aðstoð til stórra fyrirtækja einungis að vera undanþegin tilkynningarskyldu fyrir nýfjárfestingar (e. initial investments) í þágu nýrrar atvinnustarfsemi á þessum svæðum.
- 32) Ef svæðisbundið aðstoðarkerfi miðast við takmarkaðan fjölda atvinnugeira kunna markmið og líkleg áhrif kerfisins að vera geirabundin fremur en þverlæg. Því er ekki hægt að undanþiggja geirabundin kerfi frá tilkynningarskyldunni. Framkvæmdastjórnin getur þó að fenginni tilkynningu metið hugsanleg jákvæð áhrif samkvæmt viðeigandi leiðbeinandi reglum, römmum eða ákvörðunum. Þetta á einkum við um aðstoðarkerfi sem taka til atvinnustarfsemi í kolageiranum, skipasmíðageiranum, flutningsgeiranum. Enn fremur er talið, vegna sérkenna stál- og gervitreffjaiðnaðarins, að jákvæð áhrif á samheldni vegi þyngra en neikvæð áhrif af svæðisbundinni aðstoð í þessum geirum. Af þeim ástæðum er ekki hægt að veita svæðisbundna aðstoð til þessara geira. Loks gegnir ferðaþjónustan og breiðbandsgeirinn mikilvægu hlutverki í hagkerfum einstakra ríkja og hefur almennt sérlega jákvæð áhrif á byggðapróun. Svæðisbundin aðstoðarkerfi, sem miða að ferðaþjónustu og breiðbandi, skulu því undanþegin tilkynningarskyldunni. Vinnsla og markaðssetning landbúnaðarafurða eru einnig nátengd staðbundnum og svæðisbundnum hagkerfum og ættu að njóta ávinnings af hópundanþágunni.

⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 83, 27.3.1999, bls. 1.

⁽¹³⁾ Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36.

- 33) Orkuframleiðsla, dreifing og grunnvirki eru háð löggjöf innri markaðarins er varða tiltekna geira sem endurspeglast í viðmiðunum til að tryggja að aðstoð á þessum sviðum samrýmist innri markaðnum og í samræmi við umhverfis- og orkustefnur Sambandsins. Markmið svæðisbundinnar aðstoðar, sem veitt er skv. 1. þætti þessarar reglugerðar, eru efnahagsþróun og samheldni og er hún því háð mjög ólíkum skilyrðum varðandi samrýmanleika. Því ættu ákvæði þessarar reglugerðar um svæðisbundna aðstoð ekki að gilda um ráðstafanir er varða orkuframleiðslu, orkudreifingu og orkugrunnvirki.
- 34) Fjárfestingar, sem gera fyrirtækjum kleift að ganga lengra en staðlar Sambandsins segja til um eða efla umhverfisvernd ef Sambandsstaðlar eru ekki fyrir hendi, fjárfestingar vegna snemmbúinnar aðlögunar að síðari Sambandsstöðlum, fjárfestingar vegna orkunýtniráðstafana, þ.m.t. orkunýtniverkefni í tengslum við byggingar, fjárfestingar vegna hreinsunar mengaðra svæða og aðstoð til umhverfisránsókna hafa ekki bein áhrif á starfsemi orkumarkaða. Jafnframt geta slíkar fjárfestingar stuðlað bæði að markmiðum byggðastefnu og orku- og umhverfismarkmiðum Evrópusambandsins. Í slíkum tilvikum geta ákvæði þessarar reglugerðar er varða bæði svæðisbundna aðstoð og aðstoð til umhverfisverndar átt við en það veltur á meginmarkmiðinu sem stefnt er að með viðkomandi ráðstöfun.
- 35) Til að auka ekki hlut fjármagnsþáttarins í fjárfestingu á kostnað verkkostnaðarins ætti að vera mögulegt að meta svæðisbundna fjárfestingaraðstoð annaðhvort á grundvelli fjárfestingarkostnaðar eða launakostnaðar vegna starfa sem skapast beinlínis vegna fjárfestingarverkefnis.
- 36) Svæðisbundin fjárfestingaraðstoð ætti ekki að vera undanþegin tilkynningarskyldunni þegar hún er veitt aðstoðarþega sem hefur lagt niður sömu eða svipaða starfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu á næstliðnum tveimur árum áður en sótt er um svæðisbundna fjárfestingaraðstoð eða hefur, þegar sótt er um aðstoðina, mótaðar áætlanir um að leggja niður slíka starfsemi innan tveggja ára frá því að nýfjárfestingunni, sem óskað er eftir aðstoð fyrir, lýkur á hlutadeigandi svæði.
- 37) Framkvæmdastjórnin hefur öðlast nægilega reynslu af beitingu a- og c-liðar 3. mgr. 107. gr. sáttmálans að því er varðar svæðisbundna rekstraraðstoð til að bæta upp viðbótarkostnað við flutning á vörum sem eru framleiddar á ystu svæðum eða á strjálbýlum svæðum og vörum sem eru unnar frekar á þessum svæðum og viðbótarkostnað við framleiðslu og rekstur (annan en viðbótarkostnað við flutning) sem aðstoðarþegar með staðfestu á ystu svæðum stofna til. Þar sem fyrir liggur hætta á ofgreiðslu vegna flutningskostnaðar, sem leiðir af viðbótarstuðningi innan áætlana um lausn sértæks vanda vegna afskekkrar legu og eystöðu (PSOSEI) í landbúnaðargeiranum, og þar sem ekki er hægt að útiloka að sumar landbúnaðarafurðir séu framleiddar annars staðar ætti að útiloka landbúnaðargeirann frá svæðisbundinni rekstraraðstoð til að bæta upp viðbótarkostnað vegna flutninga á vörum sem eru framleiddar á ystu svæðum eða strjálbýlum svæðum samkvæmt þessari reglugerð. Svæðisbundin rekstraraðstoð til að bæta upp viðbótarkostnað á ystu svæðum, annan en viðbótarkostnað vegna flutninga, ætti einungis að teljast samrýmast innri markaðnum og undanþegin tilkynningarskyldu í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans að því marki sem sú aðstoð er takmörkuð við 15% af árlegu vergu vinnsluvirði sem aðstoðarþegi myndar á viðkomandi ysta svæði, 25% af árlegum launakostnaði sem aðstoðarþegi stofnar til á viðkomandi ysta svæði eða 10% af ársveltu aðstoðarþegans á viðkomandi ysta svæði. Þegar aðstoðin fer ekki yfir þá fjárhæð, sem leiðir af einni þeirra fráviksaðferða sem eru notaðar til að ákvarða viðbótarrekstrarkostnað (annan en flutningskostnað), getur hún talist réttlætlanleg með tilliti til framlags til byggðapróunar og í réttu hlutfalli við þá annmarka sem fyrirtæki á ystu svæðum standa frammi fyrir.
- 38) Með því að takast á við mikinn fjölda efnahagslegra, umhverfislegra og félagslegra vandamála á þéttbýlissvæðum innan aðstoðarsvæða sem eru skilgreind á korti yfir svæðisbundna aðstoð, stuðlar aðstoð til þéttbýlisþróunar að efnahagslegri samheldni, félagslegri samheldni og samheldni milli svæða aðildarríkjana og Sambandsins í heild. Markaðsbrestirnir, sem aðstoð til þéttbýlisþróunar skal taka til, beinist að fjármögnunarumhverfi þéttbýlisþróunar, skorti á samþættri stefnu varðandi þéttbýlisþróun, fjármögnunarahalla sem krefst betri nýtingar á takmörkuðu opinberu fjármagni og þörf á nálgun á viðskiptalegri grunni hvað varðar endurnýjun þéttbýlissvæða. Aðstoð vegna þéttbýlisþróunar til að styðja við þróun sameiginlegra, samþættra og sjálfbærna áætlana til þess að taka á viðbótarvanda sem greinist á aðstoðarsvæðum ætti því að falla undir hópundanþáguna.
- 39) Fjárfestingar í samræmi við forgangsverkefni áætlunarinnar Evrópa 2020 ⁽¹⁴⁾ á sviði grænnar tækni og umskipta yfir í hagkerfi sem einkennist af litilli koltvísyringslosun á aðstoðarsvæðum, eins og staðfest er á viðkomandi korti yfir svæðisbundna aðstoð, ættu að teljast uppfylla skilyrði fyrir hærri aðstoðarfjárhæðum í formi svæðisbundinna aukagreiðslna.

(14) EUCO 13/10, 1. endursk.

- 40) Lítil og meðalstór fyrirtæki gegna mikilvægu hlutverki við að skapa ný störf og stuðla almennt að félagslegum stöðugleika og efnahagsþróun. Hins vegar getur þróun þeirra tafist vegna markaðsbresta sem verður til þess að þessi fyrirtæki glíma oftast nær við eftirfarandi vanda. Lítil og meðalstór fyrirtæki eiga oft í erfiðleikum með að fá fjármagn eða lán vegna áhættutregðu tiltekinna fjármálamarkaða og þess hve takmarkaðar tryggingar þau geta lagt fram. Einnig getur takmarkað fjármagn þrengt aðgang þeirra að upplýsingum, einkum að því er varðar nýja tækni og möguleika á nýjum mörkuðum. Til að auðvelda þróun í atvinnustarfsemi lítilla og meðalstórra fyrirtækja ættu tilteknir flokkar aðstoðar að vera undanþegnir samkvæmt þessari reglugerð þegar hún er veitt í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja. Þessir flokkar ættu einkum að taka til fjárfestingaraðstoðar í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja og þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja í kaupstefnum.
- 41) Lítil og meðalstór fyrirtæki sem taka þátt í verkefnum í evrópsku svæðasamvinnunni (ETC), sem reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1299/2013 frá 17. desember 2013 um sérstök ákvæði um stuðning Bygginga-þróunarsjóðs Evrópu við markmið um evrópska svæðasamvinnu ⁽¹⁵⁾ fjallar um, eiga oft í erfiðleikum með að fjármagna viðbótarkostnað sem leiðir af samvinnu samstarfsaðila sem staðsettir eru á mismunandi svæðum og í mismunandi aðildarríkjum eða þriðju löndum. Með tilliti til þess hve mikilvæg evrópska svæðasamvinnan er fyrir samheldnistefnuna í ljósi þess að hún setur ramma um framkvæmd sameiginlegra aðgerða og skoðanaskipti um stefnur milli lands-, svæðis- og staðbundinna aðila frá mismunandi aðildarríkjum eða þriðju löndum ætti þessi reglugerð að fjalla um tiltekna erfiðleika tengda verkefnum evrópskrar svæðasamvinnu til þess að auðvelda þeim að uppfylla reglur um ríkisaðstoð. Sérstök málefni evrópsku svæðasamvinnunnar, sem þessi reglugerð ætti að fjalla um, tengjast víðeigandi svæðisbundnu aðstoðarhlutfalli hvað varðar evrópsk svæðasamvinnuverkefni, kostnað lítilla og meðalstórra fyrirtækja vegna samstarfs innan evrópskra svæðasamvinnuverkefna og skuldbindingar um birtingu og upplýsingar, skýrslugjöf og skráahald vegna eftirlits.
- 42) Með hliðsjón af tilteknum annmörkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja og þess hversu ólík þau eru kunna mismunandi grunnaðstoðarhlutföll og aukagreiðslur að eiga við.
- 43) Á grundvelli fenginnar reynslu við beitingu leiðbeinandi reglna Bandalagsins um ríkisaðstoð til að stuðla að áhættufjárfestingum í litlum og meðalstórum fyrirtækjum ⁽¹⁶⁾ eru ákveðnir brestir á áhættufjármagnsmarkaði í Sambandinu að því er varðar tilteknar tegundir fjárfestinga á mismunandi stigum í þróun fyrirtækjanna. Þessir markaðsbrestir stafa af ófullkomnu jafnvægi á framboði á og eftirspurn eftir áhættufjármagni. Þar af leiðandi getur verið of lítið af áhættufjármagni í boði á markaðnum og fyrirtæki fá ekki fjármögnun þrátt fyrir að eiga verðmæt viðskiptalíkön og vaxtarmöguleika. Meginuppspretta markaðsbrests hvað varðar áhættufjármagnsmarkaði, sem einkum hefur áhrif á aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að fjármagni og sem getur réttlætt opinbera ihlutun, tengist ófullkomnum eða misvísandi upplýsingum. Þetta hefur ekki einungis áhrif á útvegum áhættufjármagns heldur heftir einnig aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að lánsfjármagni. Af þessum sökum ættu áhættufjármagnsráðstafanirnar, sem beinast að því að laða að einkafjármagn sem áhættufjármagn fyrir óskráð lítil og meðalstór fyrirtæki, með fjármögnunarbörf sem þarf að brúa, og sem tryggja að fjármögnunarákvarðanir miði að hagnaði og rekstrarstjórn fjármálamililiða, að vera undanþegnar tilkynningarskyldunni með vissum skilyrðum.
- 44) Með vissum skilyrðum ætti upphafsástoð við lítil fyrirtæki, aðstoð til óhefðbundins viðskiptavettvangs sem sérhæfir sig í litlum og meðalstórum fyrirtækjum og aðstoð vegna kostnaðar við könnun (e. scouting) á litlum og meðalstórum fyrirtækjum einnig að vera undanþegin tilkynningarskyldunni.
- 45) Aðstoð við rannsóknir, þróun og nýsköpun getur stuðlað að sjálfbærum hagvexti, aukið samkeppnishæfni og eftir atvinnustig. Reynsla af beitingu reglugerðar (EB) nr. 800/2008 og ramma Bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna, þróunar og nýsköpunar ⁽¹⁷⁾ sýnir að markaðsbrestir geta komið í veg fyrir að markaðurinn nái ákjósanlegustu niðurstöðu og leiði til óhagkvæmni að því er varðar úthrif, opinberar eignir/ útbreiðslu á þekkingu, ófullkomnar og misvísandi upplýsingar og vandamál í tengslum við samræmingu og netbilanir.
- 46) Lítil og meðalstór fyrirtæki gætu átt í erfiðleikum með að fá aðgang að nýrri tækniþróun, þekkingaryfirfærslu eða mjög hæfu starfsfólki. Aðstoð til rannsóknar- og þróunarverkefna, aðstoð til hagkvæmniathugana og nýsköpunaraðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki, þ.m.t. aðstoð til að standa straum af kostnaði vegna hugverkaréttinda á sviði iðnaðar, gæti leyst þessi vandamál og ætti því að vera undanþegin tilkynningarskyldunni með vissum skilyrðum.

⁽¹⁵⁾ Stjtið. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 259.

⁽¹⁶⁾ Stjtið. ESB C 194, 18.8.2006, bls. 2.

⁽¹⁷⁾ Stjtið. ESB C 323, 30.12.2006, bls. 1.

- 47) Að því er varðar aðstoð við verkefni á sviði rannsókna og þróunar skal sá hluti rannsóknarverkefnisins, sem nýtur aðstoðar, falla að öllu leyti undir flokka grunnrannsókna, iðnaðarrannsókna eða þróunarstarfs. Ef verkefni tekur til mismunandi verkþátta ætti að skilgreina hvern þeirra eins og þeir falli undir einn eða engan þessara flokka. Þetta þarf ekki nauðsynlega að vera í rétttri tímaröð þar sem byrjað er á grunnrannsóknum og haldið áfram til starfsemi sem er nær markaðnum. Því getur verkþáttur sem er framkvæmdur á síðara stigi verkefnisins flokkast sem iðnaðarrannsóknir. Á sama hátt getur starfsemi sem fer fram fyrir í ferlinu talist þróunarstarf. Sá hluti verkefnisins, sem nýtur aðstoðar, getur einnig falið í sér hagkvæmniathuganir til undirbúnings rannsóknarstarfi.
- 48) Hágæðarannsóknainnviðir verða sífellt nauðsynlegri brautryðjandastarfi í rannsóknum og nýsköpun vegna þess að þeir laða að hæfileikafólk alls staðar að úr heiminum og hafa mikla þýðingu við að styðja nýja upplýsinga- og fjarskiptatækni og stuðningstækni á lykilsviðum. Opinberir rannsóknainnviðir ættu að vera áfram í samstarfi með iðnaðarrannsóknum. Aðgang að rannsóknainnviðum, sem eru fjármagnaðir af hinu opinbera, ætti að veita á grundvelli gagnsæis og án mismununar og með markaðsskilmálum. Ef þessi skilyrði eru ekki virt ætti aðstoðarráðstöfunin ekki að vera undanþegin tilkynningarskyldunni. Margir málsaðilar geta átt, rekið og notað tiltekna rannsóknainnviði og opinberir aðilar og fyrirtæki geta notað innviðina í samstarfi.
- 49) Rannsóknainnviðir geta bæði stundað atvinnustarfsemi og aðra starfsemi en þá sem er rekin í viðskiptaskyni. Til þess að komast hjá því að veita atvinnustarfsemi ríkisaðstoð með opinberu fjármagni til starfsemi annarrar en þeirrar sem er rekin í viðskiptaskyni ætti að aðgreina með skýrum hætti kostnað og fjármögnun atvinnustarfsemi og starfsemi annarrar en þeirrar sem er rekin í viðskiptaskyni. Þegar innviðir eru notaðir bæði fyrir atvinnustarfsemi og starfsemi aðra en þá sem er rekin í viðskiptaskyni telst fjármögnun með ríkisfjármunum á kostnaði sem tengist annarri starfsemi innviðanna en þeirri sem er rekin í viðskiptaskyni ekki vera ríkisaðstoð. Opinber fjármögnun fellur undir reglur um ríkisaðstoð því aðeins að hún taki til kostnaðar sem tengist atvinnustarfsemi. Eingöngu ætti að taka tillit til þess síðarnefnda í því skyni að tryggja að viðmiðunarmörk fyrir tilkynningar og hámarksaðstoðarhlutföll séu virt. Ef innviðirnir eru notaðir næstum eingöngu fyrir aðra starfsemi en þá sem er rekin í viðskiptaskyni kann fjármögnun hennar að falla í heild sinni utan reglna um ríkisaðstoð svo fremi að notkun í efnahagslegum tilgangi sé hrein stoðstarfsemi, þ.e.a.s. starfsemi sem beinlínis tengist og er nauðsynleg rekstri innviðanna eða er, sem slík, tengd helstu notkun, sem er ekki í viðskiptaskyni, og hefur takmarkað umfang. Líta ætti til þessa þegar atvinnustarfsemin notar sömu aðföng (s.s. efnir, búnað, vinnuafli og fastafjármuni) og starfsemi sem er ekki rekin í viðskiptaskyni og afköst slíkrar atvinnustarfsemi á hverju ári fara ekki yfir 20% af árlegum heildarafköstum rannsóknarinnviðanna.
- 50) Aðstoð við klasa á sviði nýsköpunar miðar að því að taka á markaðsbrestum sem tengjast samræmingarvanda sem hindrar myndun klasa eða takmarkar samskipti og þekkingarflæði innan klasa. Ríkisaðstoð getur annaðhvort stutt fjárfestingu í opnum og samnýttum innviðum fyrir klasa á sviði nýsköpunar eða rekstur klasa til þess að efla samstarf, tengslamyndun og nám. Rekstraraðstoð til klasa á sviði nýsköpunar ætti þó einungis að leyfa tímabundið í takmarkaðan tíma og ekki lengur en í 10 ár. Hlutfall heildarfjárhæðar veittar aðstoðar af heildarfjárhæð aðstoðarhæfs kostnaðar ætti ekki að vera hærra en 50% á aðstoðartímabilinu.
- 51) Markaðsbrestir í formi gallaðra upplýsinga og jákvæðra úthrifa geta skaðað nýsköpun á sviði vinnsluferla og skipulags og ætti að taka á þeim með sértækum ráðstöfunum. Aðstoð vegna þessarar tegundar nýsköpunar á aðallega við um lítil og meðalstór fyrirtæki þar sem þau standa frammi fyrir takmörkunum sem geta hamlað getu þeirra til að bæta framleiðslu sína eða afhendingaraðferðir, eða efla verulega viðskiptahætti, skipulag vinnustaðarins og ytri samskipti. Til þess að hvetja stór fyrirtæki til að starfa með litlum og meðalstórum fyrirtækjum að nýsköpun á sviði vinnsluferla og skipulags ættu aðstoðarráðstafanir sem veita stuðning vegna kostnaðar stórra fyrirtækja við slíka starfsemi einnig að njóta góðs af reglugerðinni um hópundanþágu með vissum skilyrðum.
- 52) Aukin þjálfun og ráðning/atvinna starfsmanna sem standa höllum fæti og fatlaðra starfsmanna er meginmarkmið efnahags- og félagsmálastefnu Sambandsins og aðildarríkja þess.
- 53) Þjálfun skilar yfirleitt jákvæðum úthrifum fyrir samfélagið í heild þar eð hún eykur fjölda hæfra starfsmanna sem kemur öðrum fyrirtækjum til góða, eykur samkeppnishæfni atvinnulífs í Sambandinu og gegnir mikilvægu hlutverki í vinnuáalaáætlun Sambandsins. Aðstoð til að efla þjálfun ætti því að vera undanþegin tilkynningarskyldunni með vissum skilyrðum. Í ljósi þess vanda, sem lítil og meðalstór fyrirtæki standa frammi fyrir og þeim hlutfallslega hærri kostnaði sem þau bera vegna fjárfestingar í þjálfun, ætti að hækka þau hlutföll aðstoðar sem eru undanþegin þessari reglugerð að því er varðar lítil og meðalstór fyrirtæki. Enn fremur ætti að auka hlutföll aðstoðar sem eru undanþegin samkvæmt þessari reglugerð ef þjálfunin er veitt starfsmönnum sem standa höllum fæti eða fötluðum starfsmönnum. Þjálfun í sjóflutningageiranum er sérstaks eðlis og því þarf að beita sérstakri nálgun í þeim geira.

- 54) Tilteknum flokkum starfsmanna sem standa höllum fæti og fatlaðra starfsmanna reynist enn erfitt að komast inn á vinnumarkaðinn og halda þar stöðu sinni. Af þessum sökum geta opinber yfirvöld beitt ráðstöfunum sem hvetja fyrirtæki til að fjölga störfum fyrir þessa hópa starfsmanna, einkum ungmenni. Þar sem kostnaður vegna starfsmanna er hluti af eðlilegum rekstrarkostnaði fyrirtækis ætti aðstoð vegna ráðningar starfsmanna sem standa höllum fæti og fatlaðra starfsmanna að hafa jákvæð áhrif á atvinnuþátttöku þessara hópa starfsmanna og ætti ekki einungis að gera fyrirtækjum kleift að draga úr kostnaði sem þau þyrftu annars að bera. Af þessum sökum ætti slík aðstoð að vera undanþegin tilkynningarskyldu ef líklegt er að hún hjálpi þessum hópum starfsmanna við að koma inn á vinnumarkaðinn eða koma aftur inn á hann og halda þar stöðu sinni. Eins og fram kemur í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins og svæðanefndarinnar — Stefna Evrópusambandsins í málefnum fatlaðs fólks 2010–2020: Endurnýjuð skuldbinding um Evrópu án hindrana ⁽¹⁸⁾, grundvallarþættir í stefnu Evrópusambandsins í málefnum fatlaðra sameina baráttu gegn mismunun, jöfn tækifæri og ráðstafanir til virkrar þátttöku og endurspegla samning Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks sem ESB og meirihluti aðildarríkjanna eiga aðild að. Þessi reglugerð ætti að vísa til aðstoðar við fatlaða starfsmenn í skilningi l. gr. samningsins.
- 55) Eins og greint er frá í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar — Evrópa 2020: Stefnumörkun um snjallhagvöxt, sjálfbærar hagvöxt og hagvöxt fyrir alla ⁽¹⁹⁾ er sjálfbær vöxtur fyrir auðlindanýtið, grænna og samkeppnishæfara hagkerfi ein helsta stoð markmiðs áætlunarinnar Evrópa 2020 um snjallhagvöxt, sjálfbærar hagvöxt og hagvöxt fyrir alla. Sjálfbær þróun grundvallast m.a. á öflugri vernd og auknum umhverfisgæðum. Svið umhverfisverndar stendur frammi fyrir markaðsbrestum svo að við eðlilegar markaðsaðstæður hafa fyrirtæki ekki endilega hvata til að draga úr mengun sem þau valda þar eð slík minnkun mengunar getur leitt til aukins kostnaðar án samsvarandi ávinnings. Ef fyrirtæki eru ekki skyldug til að fella inn kostnað vegna mengunar fellur þessi kostnaður á þjóðfélagið í heild.
- 56) Með því að taka upp lögboðna umhverfisstaðla er hægt að taka á slíkum markaðsbresti. Hægt er að ná viðtækari umhverfisvernd með fjárfestingum sem ganga lengra en lögboðnir staðlar Sambandsins segja til um. Til þess að hvetja fyrirtæki til að efla umhverfisvernd og ganga lengra en þessir lögboðna staðlar Sambandsins segja til um ætti hópundanþágan að taka til ríkisaðstoðar á þessu sviði. Til þess að letja aðildarríki ekki frá því að setja lögboðna innlenda staðla, sem eru strangari en sambærilegir staðlar Sambandsins, ætti slík ríkisaðstoð að vera undanþegin, óháð því hvort fyrir liggja lögboðnir innlendir staðlar sem eru strangari en staðlar Sambandsins.
- 57) Að meginreglu til ætti ekki að veita aðstoð þegar fjárfestingar leiða til þess að fyrirtæki fara að þegar samþykktum Sambandsstöðlum sem hafa enn ekki öðlast gildi. Ríkisaðstoð getur þó orðið til þess að fyrirtæki bæti umhverfishegðun sína ef slík ríkisaðstoð hvetur fyrirtæki til að laga sig snemma að síðari Sambandsstöðlum áður en þeir öðlast gildi og svo fremi að þeir séu ekki afturvirkir. Aðstoð til fyrirtækja til að laga sig að síðari Sambandsstöðlum kann að leiða til þess að viðtækari umhverfisvernd náist fyrr og ætti því slík aðstoð að vera undanþegin.
- 58) Sem liðar í áætluninni Evrópa 2020 hefur Sambandið sett sér það markmið að ná 20% aukningu í orkunýtni fyrir 2020 og hefur einkum samþykkt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/27/ESB frá 25. október 2012 um orkunýtni, breytingu á tilskipunum 2009/125/EB og 2010/30/ESB og um niðurfellingu á tilskipunum 2004/8/EB og 2006/32/EB ⁽²⁰⁾, sem kemur á sameiginlegum ramma til að stuðla að orkunýtni innan Sambandsins sem fylgir því heildarmarkmiði að draga úr frumorkunotkun Sambandsins um a.m.k. 20%. Til þess að greiða fyrir því að þessum markmiðum verði náð ætti hópundanþágan að taka til ráðstafana sem stuðla að orkunýtni, samvinnslu með góða orkunýtni, auk orkunýttinnar fjarhitunar og fjarkælingar.
- 59) Ráðstafanir sem auka orkunýtni bygginga eru í samræmi við forgangsverkefni áætlunarinnar Evrópa 2020 um breytingu yfir í hagkerfi sem einkennist af lítilli koltvísýringslosun. Þar sem ekki er fyrir hendi samþætt stefna varðandi orkunýtni í byggingum getur oft myndast fjármögnunarahalli í tengslum við slíkar fjárfestingar sem kallar á aukna virkjun takmarkaðs opinbers fjármagns. Því ættu aðildarríkin að hafa möguleika á að styðja fjárfestingar tengdar orkunýtni í byggingum með því að veita aðstoð í formi beinna styrkja til eigenda eða leigjenda bygginga í

⁽¹⁸⁾ COM(2010) 636, 15.11.2010.

⁽¹⁹⁾ COM(2010) 2020, 3.3.2010.

⁽²⁰⁾ Stjtið. ESB L 315, 14.11.2012, bls. 1.

samræmi við almenn ákvæði um ráðstafanir er varða orkunýtni en einnig í formi lána og ábyrgða fyrir milligöngu fjármálamililliða sem valdir eru eftir gagnsæju valfyrirkomulagi samkvæmt sértækum ákvæðum um verkefni tengd orkunýtni í byggingum.

- 60) Til að ná markmiðum Sambandsins um endurnýjanlega orku, sem sett eru fram í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/28/EB frá 23. apríl 2009 um að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum og breytingu og síðar niðurfellingu á tilskipunum 2001/77/EB og 2003/30/EB ⁽²¹⁾ og að því marki sem þörf er á viðbótarstuðningi auk reglurammans, s.s. viðskiptakerfi Sambandsins fyrir losunarheimildir í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins og um breytingu á tilskipun ráðsins 96/61/EB ⁽²²⁾, ætti hópundanþágan að taka til aðstoðar til fjárfestinga sem styður við orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum.
- 61) Með tilliti til takmarkaðrar röskunar á viðskiptum og samkeppni ætti hópundanþágan einnig að taka til rekstraraðstoðar við smærri orkuver sem framleiða endurnýjanlega orku, að uppfylltum vel skilgreindum skilyrðum. Hópundanþágan ætti að taka til rekstraraðstoðar við stærri orkuver þegar röskun á samkeppni er takmörkuð. Af þeim sökum getur rekstraraðstoð notið hópundanþágu þegar hún er veitt til nýrrar tækni og nýsköpunartækni ef það er gert með útboði á samkeppnisgrundvelli sem er opið fyrir a.m.k. eina tegund af slíkri tækni og þegar notuð er aðferð sem tryggir að framleiðendur endurnýjanlegrar orku þurfi að stunda samkeppni sem miðast við markaðsverð. Heildaraðstoð á þessum grundvelli er ekki hægt að veita fyrir meira en 5% af áætlaðri framleiðslugetu á nýrri raforku frá endurnýjanlegum orkugjöfum. Hópundanþágan ætti að ná að fullu yfir aðstoð sem er veitt með útboðsferli sem er opið allri tækni á sviði endurnýjanlegrar orku. Rekstraraðstoðarkerfi ættu að jafnaði að vera opin öðrum EES-löndum og samningsaðilum Orkusamfélagsins (e. Energy Community) til að takmarka heildaráhrif röskunar. Aðildarríki eru hvött til að íhuga að koma á samstarfsfyrirkomulagi áður en þau leyfa stuðning yfir landamæri. Ef ekki er fyrir hendi samstarfsfyrirkomulag mun framleiðsla frá orkuverum í öðrum löndum ekki teljast með við að ná markmiðum ríkjanna varðandi endurnýjanlega orku. Með tilliti til þessara takmarkana ætti að veita aðildarríkjum nægilegan frest til þess að móta viðeigandi stuðningskerfi sem eru opin öðrum löndum. Slík aðkomuleið er ekki skilyrði fyrir undanþágu frá tilkynningarskyldu að svo miklu leyti sem þess er ekki krafist samkvæmt sáttmálanum.
- 62) Áhrifin geta verið tvíþætt með hliðsjón af aðstoð við framleiðslu vatnsorku. Annars vegar hefur hún jákvæð áhrif hvað varðar litla losun gróðurhúsalofttegunda og hins vegar gæti hún einnig haft neikvæð áhrif á vatnskerfi og líffræðilega fjölbreytni. Þegar veitt er aðstoð til vatnsorku ættu aðildarríki því að fara að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB frá 23. október 2000 um aðgerðaramma Bandalagsins um stefnu í vatnsmálum ⁽²³⁾, einkum 7. mgr. 4. gr. sem mælir fyrir um viðmiðanir í tengslum við heimildir til nýrra breytinga á vatnshlotum.
- 63) Einungis ætti að veita aðstoð til sjálfbærrar endurnýjanlegrar orku. Aðstoð í þágu lífoldsneytis ætti einungis að falla undir þessa reglugerð að svo miklu leyti sem hún er veitt í þágu sjálfbærs lífoldsneytis í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/28/EB. Aðstoð í þágu fæðugrundaðs lífoldsneytis ætti þó að vera undanþegin aðstoð samkvæmt þessari reglugerð til að hvetja til umskipta yfir í framleiðslu á þróaðri formum lífoldsneytis. Aðstoð í þágu lífoldsneytis, sem er háð skuldbindingu um afhendingu eða blöndun, ætti að vera undanþegin gildissviði hópundanþágunnar þar sem fyrrgreind lagaleg skuldbinding kann að vera nægilega mikil hvatning til að fjárfesta í þessum tegundum endurnýjanlegrar orku.
- 64) Aðstoð í formi skattalækkana samkvæmt tilskipun ráðsins 2003/96/EB frá 27. október 2003 um endurskipulagningu ramma Bandalagsins fyrir skattlagningu orkugjafa og raforku ⁽²⁴⁾, sem stuðlar að umhverfisvernd er fellur undir þessa reglugerð, getur óbeint komið að gagni fyrir umhverfið. Umhverfisskattar ættu hins vegar að endurspegla félagslegan kostnað losunar þótt lækkun skatta geti haft neikvæð áhrif á þetta markmið. Því virðist viðeigandi að takmarka tímabil þeirra við gildistíma þessarar reglugerðar. Að því tímabili loknu skulu aðildarríkin endurmeta hvort viðkomandi skattalækkunar eiga rétt á sér. Til þess að lágmarka röskun á samkeppni ætti að veita öllum samkeppnisaðilum í efnislega sambærilegum aðstæðum aðstoð á sama hátt. Til þess að verðmörkun sú, sem umhverfisskattur miðar að, haldist fyrir fyrirtæki ættu aðildarríki að hafa þann möguleika að móta skattalækkunarkerfið á grundvelli endurgreiðslukerfis um fasta árlega greiðslu (endurgreiðslu á skatti).

⁽²¹⁾ Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 16.

⁽²²⁾ Stjtið. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32.

⁽²³⁾ Stjtið. EB L 327, 22.12.2000, bls. 1.

⁽²⁴⁾ Stjtið. ESB L 283, 31.10.2003, bls. 51.

- 65) Í ljósi mengunarbótareglunnar ætti sá aðili sem veldur menguninni að bera kostnað vegna ráðstafana til að ráða bót á menguninni. Aðstoð til hreinsunar á menguðum svæðum má réttlæta í tilvikum þar sem ekki er vitað hver ber skaðabótaábyrgð á menguninni samkvæmt gildandi lögum. Skilyrði umhverfisábyrgðar með tilliti til varna gegn umhverfistjóni og úrbóta vegna þess, eins og skilgreint er í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/35/EB frá 21. apríl um umhverfisábyrgð í tengslum við varnir gegn umhverfistjóni og úrbætur vegna þess ⁽²⁵⁾, eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/21/EB frá 15. mars 2006 um meðhöndlun úrgangs frá námuiðnaði og um breytingu á tilskipun 2004/35/EB ⁽²⁶⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/31/EB frá 23. apríl 2009 um geymslu koltvísýrings í jörðu og um breytingu á tilskipun ráðsins 85/337/EBE, tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB, 2001/80/EB, 2004/35/EB, 2006/12/EB, 2008/1/EB og reglugerð (EB) nr. 1013/2006 ⁽²⁷⁾, ættu þó að gilda. Til þess að auðvelda leiðréttingu á umhverfistjóni ætti því hópundanþágan að taka til þessarar tegundar aðstoðar með vissum skilyrðum.
- 66) Í samræmi við úrgangsmetakerfið, sem er komið á með rammatilskipun Evrópusambandsins um úrgang, er skilgreint með sjöundu aðgerðaáætluninni á sviði umhverfismála að endurnotkun úrgangs og endurvinnsla séu helstu forgangsverkefni í umhverfisstefnu Evrópusambandsins. Ríkisaðstoð til þessarar starfsemi getur stuðlað að umhverfisvernd að því tilskildu að 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2008/98/EB frá 19. nóvember 2008 um úrgang og um niðurfellingu tiltekinna tilskipana (rammatilskipun um úrgang) ⁽²⁸⁾ sé virt. Enn fremur ætti slík aðstoð ekki að létta með óbeinum hætti álagi af mengunarvöldunum sem þeir ættu að bera samkvæmt Sambandslögum eða álagi sem ætti að skoðast sem eðlilegur kostnaður fyrirtækis. Þess vegna ætti hópundanþágan að ná yfir aðstoð til slíkrar starfsemi, þ.m.t. þegar hún varðar úrgang frá öðrum fyrirtækjum og þegar efnunum sem eru meðhöndluð myndi annars vera fargað eða þau meðhöndluð á síður umhverfisvænan hátt.
- 67) Nútímavædd orkugrunnvirki skipta sköpum fyrir samþættan orkumarkað og til að gera Sambandinu kleift að ná markmiðum sínum á sviði loftslags- og orkumála. Einkum stuðlar bygging og uppfærsla grunnvirkja á svæðum, sem njóta aðstoðar, að efnahagslegri samheldni, félagslegri samheldni og samheldni milli svæða í aðildarríkjunum og Sambandinu í heild með því að styrkja fjárfestingar, atvinnusköpun og starfsemi orkumarkaða á verst settu svæðunum. Til þess að takmarka óréttmæt áhrif röskunar af slíkri aðstoð ætti einungis aðstoð til grunnvirkja, sem falla undir og eru í samræmi við löggjöf um innri orkumarkaðinn, að njóta hópundanþágunnar.
- 68) Umhverfisrannsóknir geta auðveldað greiningu á því hvaða fjárfestinga er þörf til að ná öflugri umhverfisvernd. Ríkisaðstoð til að styðja við framkvæmd umhverfisrannsókna, sem beinast að því að styðja við fjárfestingar til umhverfisverndar, eins og þessi reglugerð kveður á um, ætti því að falla undir þessa hópundanþágu. Þar eð orkuúttektir eru lögboðnar fyrir stór fyrirtæki ættu þau ekki að njóta ríkisaðstoðar.
- 69) Í samræmi við b-lið 2. mgr. 107. gr. sáttmálans samrýmist aðstoð til að bæta tjón af völdum náttúruhamfara innri markaðnum. Til að skapa réttarvissu er nauðsynlegt að skilgreina tegund þeirra atburða sem gætu talist náttúruhamfarir er njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð. Að því er þessa reglugerð varðar ættu jarðskjálftar, jarðvegshlaup, flóð, einkum flóð sem verða þegar flæðir yfir ár- eða vatnsbakka, skriður, skýstrókar, fellibyljir, eldgos og eldar af náttúrulegum sökum að teljast til atburða sem eru náttúruhamfarir. Tjón af völdum óhagstæðra veðurskilyrða, s.s. frost, haglé, ísing, regn eða þurrkur sem verða reglulega, ætti ekki að teljast til náttúruhamfara í skilningi b-liðar 2. mgr. 107. gr. sáttmálans. Til þess að tryggja að undanþágan taki í reynd til aðstoðar, sem er veitt til að bæta tjón af völdum náttúruhamfara, ætti í þessari reglugerð að mæla fyrir um skilyrði samkvæmt viðteknum venjum sem munu, að þeim uppfylltum, tryggja að aðstoðarkerfi til að bæta tjón af völdum náttúruhamfara geti notið góðs af hópundanþágunni. Þessi skilyrði ættu einkum að varða formlega viðurkenningu lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum á því að atburðurinn teljist náttúruhamfarir og að bein orsakatengsl séu á milli náttúruhamfaranna og tjónsins sem fyrirtækið, sem fær aðstoðina, þ.m.t. fyrirtæki sem eiga í erfiðleikum, verður fyrir og ættu að tryggja að komið sé í veg fyrir ofgreiðslu. Bæturnar ættu ekki að vera hærri en nauðsynlegt er til að aðstoðarþegi geti snúið aftur til þess ástands sem ríkti fyrir hamfarirnar.

⁽²⁵⁾ Stjtið. ESB L 143, 30.4.2004, bls. 56.

⁽²⁶⁾ Stjtið. ESB L 102, 11.4.2006, bls. 15.

⁽²⁷⁾ Stjtið. ESB L 140, 5.6.2009, bls. 114.

⁽²⁸⁾ Stjtið. ESB L 312, 22.11.2008, bls. 3.

- 70) Aðstoð er af félagslegum toga að því er varðar farþegaflutninga í lofti og á sjó þegar hún tekur á þeim vanda að halda úti reglulegum samgöngum fyrir íbúa á afskekktum svæðum með því að draga úr fargjaldakostnaði fyrir þá. Þetta getur átt við um ystu svæðin, Möltu, Kýpur, Ceuta og Melilla, aðrar eyjar sem eru hluti af yfirráðasvæði aðildarríkis og strjálbýl svæði. Þegar afskekkt svæði eru tengd Evrópska efnahagssvæðinu með ýmiss konar flutningsleiðum, þ.m.t. óbeinum leiðum, ætti aðstoð að vera möguleg fyrir allar þessar leiðir og flutning allra flutningsaðila sem starfa á þessum leiðum. Veita ætti aðstoð án mismununar að því er varðar hver flutningsaðilinn er eða tegund þjónustu og getur hún tekið til áætlunar-, leigu- og lággjaldaferða.
- 71) Breiðbandstengingar eru afar mikilvægar til að ná markmiði áætlunarinnar Evrópa 2020 um snjallhagvöxt, sjálfbærar hagvöxt og hagvöxt fyrir alla og um nýsköpun og félagslega samheldni og samheldni milli svæða⁽²⁹⁾. Fjárfestingaraðstoð vegna breiðbandsinnviða beinist að því að stuðla að útbreiðslu slíkra innviða og skyldra mannvirkja á svæðum þar sem engir sambærilegir innviðir eru fyrir hendi eða ekki er líklegt að markaðsaðilar nýti í náinni framtíð. Í ljósi reynslu framkvæmdastjórnarinnar gefur slík fjárfestingaraðstoð ekki tilefni til óréttmætrar röskunar á viðskiptum og samkeppni svo fremi að tilteknum skilyrðum sé fullnægt. Slík skilyrði ættu einkum að miða að því að takmarka raskanir á samkeppni með því að nota valaðferðir sem eru hlutlausar í tæknilegu tilliti og byggjast á samkeppni og með því að tryggja heilsumlátgang að niðurgreiddu netkerfunum, með hliðsjón af aðstoðinni sem rekstraraðili netkerfisins fær. Enda þótt sýndarsundurgreining geti, við tiltekna aðstæður, talist jafngild efnislegri sundurgreiningu, þar til meiri reynsla hefur fengist, er þörf á að meta í hverju tilviki fyrir sig hvort tiltekin óefnisleg vara eða sýndarvara með heilsumlátgangi ætti að teljast jafngild sundurgreindum aðgangi að kopar- eða ljósleiðaraheimtaug. Af þessum sökum og þar til hægt er að taka tillit til slíkrar reynslu í einstökum tilvikum ríkisaðstoðar eða í tengslum við fyrirframteflit við síðari endurskoðun ætti að fara fram á efnislega sundurgreiningu til að njóta góðs af núverandi reglugerð um hópundanþágu. Þegar þróun framtíðarkostnaðar og -tekna er óviss og það er greinilegt ósamræmi í upplýsingum ættu aðildarríki einnig að samþykkja fjárhagslíkön sem fela í sér eftirlits- og endurgreiðsluþætti til að jafnvægi sé í skiptingu á ófyrirséðum ágóða. Slík líkön ætti einungis að útbúa fyrir verkefni sem fara yfir lágmarksviðmiðunarmörk til að komast hjá of miklu álagi á lítil staðbundin verkefni.
- 72) Í þeim geira sem snýr að varðveislu menningar og menningararfleifðar getur verið að ýmsar ráðstafanir aðildarríkja feli ekki í sér aðstoð þar sem þær uppfylla ekki allar viðmiðanirnar í 1. mgr. 107. gr. sáttmálans, t.d. vegna þess að starfsemi er ekki í viðskiptalegum tilgangi eða vegna þess að ráðstafanirnar hafa ekki áhrif á viðskipti milli aðildarríkja. Að því marki sem slíkar ráðstafanir falla undir 1. mgr. 107. gr. sáttmálans valda menningarstofnanir og menningarverkefni venjulega ekki verulegri röskun á samkeppni og reynslan hefur sýnt að slík aðstoð hefur takmörkuð áhrif á viðskipti. Í 167. gr. sáttmálans er viðurkennt mikilvægi þess fyrir Sambandið og aðildarríki þess að stuðlað sé að menningu og kveðið á um að Sambandið ætti að taka tillit til menningarlegra þátta í aðgerðum sínum samkvæmt öðrum ákvæðum sáttmálans, einkum í því skyni að virða og styðja menningarlega fjölbreytni innan þess. Þar sem náttúruarfleifð skiptir oft sköpum við mótun listrænnar og menningarlegrar arfleifðar ætti varðveisla arfleifðar í skilningi þessarar reglugerðar einnig að taka til náttúruarfleifðar sem tengist menningararfleifð eða sem lögbær yfirvöld aðildarríkis hafa viðurkennt formlega. Þar sem eðli menningar er tvíþætt, annars vegar felur hún í sér efnahagsleg gæði sem bjóða mikilvæg tækifæri til að skapa auð og atvinnu og, hins vegar, að miðla þeirri sjálfsmynd, gildum og merkingu sem spegla og móta samfélög okkar, ættu reglur ríkisaðstoðar að viðurkenna sérkenni menningarinnar og þá atvinnustarfsemi sem tengist henni. Setja ætti fram skrá yfir aðstoðarhæfa menningarstarfsemi og menningarleg markmið og tilgreina aðstoðarhæfan kostnað. Hópundanþágan ætti að taka til bæði fjárfestingar- og rekstraraðstoðar sem er undir ákvörðunum viðmiðunarmörkum svo fremi að ofgreiðsla sé útilokuð. Almennt ætti hún ekki að taka til starfsemi sem er aðallega viðskiptalegs eðlis, enda þótt starfsemi feli í sér menningarlega þætti, vegna þess að meiri líkur eru á röskun á samkeppni, s.s. fréttamiðlar og tímarit (í riti eða rafræn). Enn fremur ætti skráin yfir aðstoðarhæfa menningarstarfsemi og menningarleg markmið ekki að taka til viðskiptastarfsemi á borð við tísku, hönnun eða tölvuleiki.
- 73) Hljóð- og myndmiðlaverk gegna mikilvægu hlutverki við mótun ímyndar Evrópu og endurspeglar ólíkar hefðir aðildarríkja og svæða. Enda þótt mikil samkeppni ríki í framleiðslu kvikmynda utan Sambandsins er dreifing evrópskra kvikmynda utan upprunallands þeirra takmörkuð vegna þess að markaðir skiptast í innlenda eða svæðisbundna markaði. Geirinn einkennist af háum fjárfestingarkostnaði, ætluðum skorti á arðsemi vegna takmarkaðs fjölda áhorfenda og að erfitt reynist að afla viðbótarfjármagns frá einkaaðilum. Vegna þessara þátta hefur framkvæmdastjórnin sett sértækar viðmiðanir til að meta hvort þörf er á aðstoð, hvað væri hæfilegt í því tilliti og hagkvæmni aðstoðar við handritsgerð, þróun, framleiðslu, dreifingu og kynningu á hljóð- og myndmiðlaverkum. Nýjar viðmiðanir voru ákvarðaðar í

⁽²⁹⁾ COM(2010) 245, 19.5.2010.

orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um ríkisaðstoð til kvikmynda og annarra hljóð- og myndmiðlaverka⁽³⁰⁾ og ættu þær að koma fram í reglum um hópundanþágu er varðar aðstoðarkerfi fyrir hljóð- og myndmiðlaverk. Hærrí aðstoðarhlutföll eru réttlætanager fyrir framleiðslu og samframleiðslu yfir landamæri sem líklegra er að verði dreift í mörgum aðildarríkjum.

- 74) Hópundanþágan ætti að gilda um ráðstafanir um fjárfestingaraðstoð vegna íþróttagrunnvirkja ef þær uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð að því marki sem þær fela í sér ríkisaðstoð. Ýmsar ráðstafanir sem aðildarríkin gera í tengslum við íþróttageirann teljast ekki vera ríkisaðstoð vegna þess að aðstoðarþegin stundar ekki atvinnustarfsemi eða vegna þess að hún hefur engin áhrif á viðskipti milli aðildarríkja. Við tiltekna aðstæður gæti þetta átt við um aðstoðarráðstafanir sem eru eingöngu staðbundnar eða gerðar á sviði áhugamannaíþróttar. Í 165. gr. sáttmálans er viðurkennt mikilvægi þess að stuðla að framgangi íþróttar í Evrópu og jafnframt tekið tillit til sérstaks eðlis íþróttar og þess að þær byggjast á sjálfbærni og gegna félagslegu og menntandi hlutverki. Hópundanþágan ætti einnig að taka til aðstoðar vegna grunnvirkja sem þjóna fleiri en einum tilgangi er varða tímstundir og eru því fjölnota. Aðstoð til fjölnota grunnvirkja á sviði ferðamála, t.d. skemmtigarða og hótelaðstöðu, ætti einungis að vera undanþegin ef hún er hluti af svæðisbundnu aðstoðarkerfi sem miðar að ferðaþjónustu á svæði, sem nýtur aðstoðar, sem hefur sérstök jákvæð áhrif á byggðarþróun. Skilyrðin um samræmi að því er varðar aðstoð til íþróttar- eða fjölnotagrunnvirkja ættu einkum að tryggja opinn aðgang án mismununar að grunnvirkjum og sanngjarnt ferli við úthlutun sérleyfa til þriðja aðila í samræmi við viðeigandi ákvæði laga Sambandsins og dómaframkvæmd Sambandsins til að byggja, endurbæta og/eða reka grunnvirkin. Ef íþróttagrunnvirki er notað af íþróttafélögum atvinnumanna ættu verðskilmálar vegna notkunar þessara félaga á grunnvirkinu að vera aðgengilegir öllum til að tryggja gagnsæi og jafna meðferð notenda. Tryggja ætti að ofgreiðsla sé útilokuð.
- 75) Í niðurstöðum fundar leiðtogaáráðsins 17. júní 2010 þar sem það setur fram stuðning sinn við áætlunina Evrópa 2020⁽³¹⁾ er lögð áhersla á að leita lausna á helstu flöskuhálsum sem hamla vexti á vettvangi ESB, þ.m.t. í tengslum við starfsemi innri markaðarins og grunnvirkja. Tiltæki leiðtogaáráðsins er mikilvæg forsenda fyrir þróun viðskipta- og neytendaumhverfis og til að nýttímavæða og þróa grundvöll iðnaðar til þess að tryggja fulla starfsemi innri markaðarins, eins og getur í tilmælum ráðsins um almennar viðmiðunarreglur varðandi efnahagsstefnu aðildarríkja og Sambandsins⁽³²⁾, sem eru hluti af samþættum leiðbeinandi reglum áætlunarinnar Evrópa 2020. Slík grunnvirki, sem hagsmunaaðilar hafa aðgang að á opnum og gagnsæjum grundvelli án mismununar, gera kleift að skapa umhverfi sem stuðlar að fjárfestingu einkaaðila og vexti og styður þannig með jákvæðum hætti við markmið sem þjóna sameiginlegum hagsmunum, og einkum forgangsverkefni og markmið áætlunarinnar Evrópa 2020⁽³³⁾, jafnframt því sem hætta á röskunum verður áfram takmörkuð. Ýmsar ráðstafanir sem aðildarríkin gera með tilliti til staðbundinna grunnvirkja teljast ekki aðstoð vegna þess að þær uppfylla ekki allar viðmiðanirnar í 1. mgr. 107. gr. sáttmálans, t.d. vegna þess að aðstoðarþegi stundar ekki atvinnustarfsemi, þar sem engin áhrif eru á viðskipti milli aðildarríkja eða vegna þess að ráðstöfunin felst í bótum vegna þjónustu í almannapágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu sem uppfyllir allar viðmiðanir dómaframkvæmdarinnar í Altmark-málinu⁽³⁴⁾. Þegar fjármögnun slíkra staðbundinna grunnvirkja telst ekki ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 107. gr. sáttmálans ætti slík aðstoð að vera undanþegin tilkynningarskyldunni þegar aðstoðin felst einungis í litlum fjárhæðum.
- 76) Þar sem aðstoð vegna annarra tegunda grunnvirkja kann að vera háð tilteknum og vel skilgreindum viðmiðunum, sem tryggja samrýmanleika hennar á innri markaðnum, ættu ákvæði þessarar reglugerðar varðandi aðstoð vegna staðbundinna innviða ekki að gilda um aðstoð vegna eftirfarandi tegunda innviða: rannsóknarinnviða, nýsköpunarklasa, orkunýttinnar fjarhitunar og fjarkælingar, orkugrunnvirkja, endurvinnslu og endurnotkunar úrgangs, breiðbandsinnviða, varðveislu menningar og menningararfleifðar, grunnvirkja á sviði íþróttar og fjölnota tímstundaaðstöðu, flugvalla og hafna.
- 77) Í ljósi reynslu framkvæmdastjórnarinnar á þessu sviði ætti að endurskoða stefnu varðandi ríkisaðstoð reglulega. Af þeim sökum ætti að takmarka gildistíma þessarar reglugerðar. Rétt þykir að mæla fyrir um umbreytingarákvæði, þ.m.t. um þær reglur sem gilda um undanþegin aðstoðarkerfi í lok gildistíma þessarar reglugerðar. Slíkar reglur ættu að gefa aðildarríkjum tíma til að laga sig að hvers kyns framtíðarfyrirkomulagi. Aðlögunartímabilið ætti þó ekki að gilda um svæðisbundin aðstoðarkerfi, þ.m.t. svæðisbundin aðstoðarkerfi til þéttbýlisþróunar, en undanþága frá því verður að falla úr gildi sama dag og samþykkt kort yfir svæðisbundna aðstoð falla úr gildi, eða tiltekin aðstoðarkerfi fyrir áhættufjármagn.

⁽³⁰⁾ Stjtið. ESB C 332, 15.11.2013, bls. 1.

⁽³¹⁾ EUCO 13/10, 1. endursk.

⁽³²⁾ Stjtið. ESB L 191, 23.7.2010, bls. 28.

⁽³³⁾ COM(2010) 2020, 3.3.2010.

⁽³⁴⁾ Dómur Evrópudómstólsins frá 24. júlí 2003 í máli C-280/00 Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg gegn Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH og Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht (dómasafn EB 2003, I-7747).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

EFNISYFIRLIT

- I. KAFLI: Sameiginleg ákvæði
- II. KAFLI: Eftirlit
- III. KAFLI: Sértek ákvæði um mismunandi flokka aðstoðar
1. þáttur — Svæðisbundin aðstoð
2. þáttur — Aðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki
3. þáttur — Aðstoð að því er varðar aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að fjármagni
4. þáttur — Aðstoð til rannsókna og þróunar og nýsköpunar
5. þáttur — Þjálfunaraðstoð
6. þáttur — Aðstoð vegna starfsmanna sem standa höllum fæti og fatlaðra starfsmanna
7. þáttur — Aðstoð til umhverfisverndar
8. þáttur — Aðstoð til að bæta tjón af völdum náttúruhamfara
9. þáttur — Félagsleg aðstoð til samgangna fyrir íbúa á afskekktum svæðum
10. þáttur — Aðstoð vegna breiðbandsinnviða
11. þáttur — Aðstoð vegna varðveislu menningar og menningararfleifðar
12. þáttur — Aðstoð vegna íþróttagrunnvirkja og fjölnota tómstundagrunnvirkja
13. þáttur — Aðstoð vegna staðbundinna grunnvirkja
- IV. KAFLI: Lokaákvæði

I. KAFLI

SAMEIGINLEG ÁKVÆÐI

l. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um eftirfarandi flokka aðstoðar:
- a) svæðisbundna aðstoð,
- b) aðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki í formi fjárfestingaraðstoðar, rekstraraðstoðar og að því er varðar aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að fjármagni,
- c) aðstoð til umhverfisverndar,
- d) aðstoð til rannsókna og þróunar og nýsköpunar,
- e) þjálfunaraðstoð,
- f) aðstoð til að ráða og efla atvinnu starfsmanna sem standa höllum fæti og fatlaðra starfsmanna,
- g) aðstoð til að bæta tjón af völdum tiltekinna náttúruhamfara,

- h) félagsleg aðstoð til samgangna fyrir íbúa á afskekktum svæðum,
- i) aðstoð vegna breiðbandsinnviða,
- j) aðstoð vegna varðveislu menningar og menningararfleifðar,
- k) aðstoð vegna íþróttagrunnvirkja og fjölnota tómstundagrunnvirkja og
- l) aðstoð vegna staðbundinna grunnvirkja.

2. Þessi reglugerð gildir ekki um:

- a) kerfi skv. 1. þætti (að undanskilinni 15. gr.), 2., 3., 4. og 7. þætti (að undanskilinni 44. gr.) og 10. þætti III. kafla þessarar reglugerðar ef árlegt meðalfjármagn til ríkisaðstoðar fer yfir 150 milljónir evra, frá sex mánuðum eftir að þau öðlast gildi. Framkvæmdastjórnin getur ákveðið að þessi reglugerð skuli gilda lengur hvað varðar þessi aðstoðarkerfi eftir að hafa metið viðeigandi matsáætlun sem aðildarríkið tilkynnir til framkvæmdastjórnarinnar innan 20 virkra daga frá því að kerfið öðlast gildi,
- b) breytingar á kerfum, sem um getur í a-lið 2. mgr. 1. gr., aðrar en lagfæringar sem geta ekki haft áhrif á samrýmanleika aðstoðarkerfisins samkvæmt þessari reglugerð eða veruleg áhrif á innihald samþykktu matsáætlunarinnar,
- c) aðstoð við starfsemi sem tengist útflutningi til þriðju landa eða aðildarríkja, einkum aðstoð sem tengist beint útflutningsmagni, stofnun og rekstri dreifingarnets eða öðrum tilfallandi kostnaði í tengslum við útflutninginn,
- d) aðstoð sem er skilyrt þannig að innlendar vörur séu teknar fram yfir innfluttar vörur.

3. Þessi reglugerð gildir ekki um:

- a) aðstoð sem er veitt innan sjávarútvegs- og lagareldisgeirans, eins og fjallað er um hana í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1379/2013 frá 11. desember 2013 um sameiginlegt markaðskerfi fyrir fisk- og lagareldisafurðir, um breytingu á reglugerðum ráðsins (EB) nr. 1184/2006 og (EB) nr. 1224/2009 og um niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 104/2000 ⁽³⁵⁾, að undanskilinni þjálfunaraðstoð, aðstoð að því er varðar aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að fjármagni, aðstoð á sviði rannsókna og þróunar, nýsköpunaraðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki og aðstoð vegna starfsmanna sem standa höllum fæti og fatlaðra starfsmanna,
- b) aðstoð sem er veitt til frumframleiðslu í landbúnaði, þó ekki bætur vegna viðbótarkostnaðar annars en flutningskostnaðar á ystu svæðum, eins og kveðið er á um í b-lið 2. mgr. 15. gr., aðstoð vegna ráðgjafar í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja, aðstoð vegna áhættufjármögnunar, aðstoð til rannsókna og þróunar, nýsköpunaraðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki, aðstoð til umhverfismála, þjálfunaraðstoð og aðstoð vegna starfsmanna sem standa höllum fæti og fatlaðra starfsmanna,
- c) aðstoð sem er veitt til geira vinnslu og markaðssetningar landbúnaðarafurða, í eftirfarandi tilvikum:
 - i. þegar fjárhæð aðstoðar er ákveðin á grundvelli verðs eða magns þeirra afurða sem keyptar eru af frumframleiðendum eða settar á markað af hlutaðeigandi fyrirtækjum eða
 - ii. þegar aðstoðin er háð því skilyrði að hún sé að hluta eða eingöngu veitt frumframleiðendum,
- d) aðstoð til að auðvelda lokun kolanáma sem eru ekki samkeppnishæfar, sem ákvörðun ráðsins nr. 2010/787 fjallar um,
- e) flokka svæðisbundinnar aðstoðar sem falla utan 13. gr.

Starfi fyrirtæki í geirum sem eru undanskildir, eins og um getur í a-, b- eða c-lið fyrstu undirgreinar, og í geirum, sem falla undir gildissvið þessarar reglugerðar, gildir þessi reglugerð um aðstoð sem er veitt í tengslum við síðarnefndu geirana eða starfsemina, að því tilskildu að aðildarríki tryggi með viðeigandi hætti, s.s. með aðgreiningu á starfseminni eða með sundurliðun kostnaðar, að starfsemin í undanskildu geirunum njóti ekki góðs af aðstoðinni sem er veitt í samræmi við þessa reglugerð.

⁽³⁵⁾ Stjtið. ESB L 354, 28.12.2013, bls. 1.

4. Þessi reglugerð gildir ekki um:
- aðstoðarkerfi sem útiloka ekki skilmerkilega greiðslur stakrar aðstoðar í þágu fyrirtækis, sem krafði er um endurgreiðslu í kjölfar fyrri ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar þar sem því er lýst yfir að aðstoðin sé ólögleg og ósamrýmanleg innri markaðnum, þó ekki aðstoðarkerfi til að bæta tjón af völdum tiltekinna náttúruhamfara,
 - sérstaka aðstoð í þágu fyrirtækis eins og um getur í a-lið,
 - aðstoð til fyrirtækja sem eiga í erfiðleikum, þó ekki aðstoðarkerfi til að bæta tjón af völdum tiltekinna náttúruhamfara.
5. Þessi reglugerð gildir ekki um ríkisaðstoðarráðstafanir sem fela sjálfar óhjákvæmilega í sér, vegna þeirra skilyrða sem fylgja þeim eða vegna fjármögnunaraðferðarinnar, brot á lögjöf Sambandsins, einkum:
- aðstoðarráðstafanir þar sem það skilyrði er sett fyrir aðstoð að aðstoðarþegi hafi höfuðstöðvar sínar í viðkomandi aðildarríki eða hafi staðfestu einkum í því aðildarríki; hins vegar er heimilt að gera kröfu um að starfsstöð eða útibú hafi staðfestu í því aðildarríki sem veitir aðstoðina á þeim tíma þegar aðstoðin er greidd,
 - aðstoðarráðstafanir þar sem það skilyrði er sett fyrir aðstoð að aðstoðarþegi noti vörur sem framleiddar eru í viðkomandi landi eða innlenda þjónustu,
 - aðstoðarráðstafanir sem takmarka möguleika aðstoðarþega til að nýta niðurstöður rannsókna, þróunar og nýsköpunar í öðrum aðildarríkjum.

2. gr.

Skilgreiningar

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „aðstoð“: hver sú ráðstöfun sem samrýmist þeim viðmiðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 107. gr. sáttmálans,
- „lítil og meðalstór fyrirtæki“: fyrirtæki sem uppfylla viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í I. viðauka,
- „fatlaður starfsmaður“: hver sá einstaklingur sem:
 - telst fatlaður starfsmaður samkvæmt landslögum eða
 - er líkamlega, andlega eða vitsmunalega skertur eða hefur skerta skynjun til frambúðar sem kann, þegar víxlverkun verður milli þessara þátta og tálma af ýmsu tagi, að koma í veg fyrir fulla og virka þátttöku hans í vinnuumhverfi á jafnréttisgrundvelli,
- „starfsmaður sem stendur höllum fæti“: einstaklingur sem:
 - hefur ekki gegnt reglubundnu, launuðu starfi næstliðna sex mánuði eða
 - er 15–24 ára gamall eða
 - hefur ekki lokið framhaldsskólanámi eða starfsnámi (alþjóðleg menntunarflokkun 3) eða ekki eru liðin meira en tvö ár frá því hann lauk fullu námi og hefur ekki áður gegnt reglubundnu, launuðu starfi eða
 - er yfir 50 ára aldri eða
 - býr einn sem fullorðinn einstaklingur með einn eða fleiri á framfæri eða
 - vinnur í geira eða atvinnugrein í aðildarríki þar sem kynjamisvægi er a.m.k. 25% yfir meðaltali kynjamisvægis allra atvinnugreina í því aðildarríki og tilheyrir þeim kynjahópi sem færri eru í eða
 - er í þjóðernisminnihluta í aðildarríki og þarfnast aukinnar tungumálakunnáttu, starfsþjálfunar eða starfsreynslu til að bæta möguleika sína á að fá stöðuga vinnu,
- „flutningar“: farþegaflutningar með loftfari, sjóflutningar, flutningar á vegum, með járnbrautum eða eftir skipgengum vatnaleiðum eða vöruflutningaþjónusta gegn gjaldi,

- 6) „flutningskostnaður“: kostnaður við flutninga gegn gjaldi sem aðstoðarþegar greiða í reynd fyrir hverja flutningsleið og felur í sér:
- a) flutningsgjöld, afgreiðslukostnað og kostnað vegna tímabundinnar geymslu svo fremi að þessi kostnaður tengist flutningsleiðinni,
 - b) tryggingarkostnað sem lagður er á farminn,
 - c) skatta, tolla eða álögur sem lagðar eru á farm og, ef við á, þunga, bæði á upphafsstað og ákvörðunarstað, og
 - d) kostnað vegna eftirlits með öryggi og vernd, aukagjöld vegna aukins eldsneytiskostnaðar,
- 7) „afskekkt svæði“: ystu svæðin, Malta, Kýpur, Ceuta og Melilla, eyjar sem eru hluti af yfirráðasvæði aðildarríkis og strjálbýl svæði,
- 8) „markaðssetning landbúnaðarafurða“: að geyma eða sýna með það í huga að selja, bjóða til sölu, afhenda eða einhver önnur aðferð við að markaðssetja, þó ekki fyrsta sala frumframleiðanda til endurseljenda eða vinnsluaðila og hvers konar starfsemi sem felst í því að undirbúa afurð fyrir slíka fyrstu sölu; sala frumframleiðanda til lokaneytenda skal teljast markaðssetning ef hún fer fram á sérstökum stað sem notaður er í þeim tilgangi,
- 9) „frumframleiðsla í landbúnaði“: framleiðsla afurða akuryrkju og búfjárræktar, sem skráðar eru í I. viðauka sáttmálans, án þess að önnur vinnsla fari fram sem breytir eðli slíkra afurða,
- 10) „vinnsla landbúnaðarafurða“: starfsemi er varðar landbúnaðarafurðir ef afrakstur hennar er afurð sem einnig er landbúnaðarafurð, þó ekki starfsemi á bújörðum sem er nauðsynleg við undirbúning dýra- eða plöntuafurða til fyrstu sölu,
- 11) „landbúnaðarafurð“: þær afurðir sem eru skráðar í I. viðauka sáttmálans, þó ekki fisk- og lagareldisafurðir sem eru skráðar í I. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1379/2013 frá 11. desember 2013,
- 12) „ystu svæði“: svæði eins og þau eru skilgreind í 349. gr. sáttmálans. Í samræmi við ákvörðun leiðtogaráðsins 2010/718/ESB frá 1. janúar 2012 hætta Sankti Bartólómeusareyjar að vera ysta svæði. Í samræmi við ákvörðun leiðtogaráðsins 2012/419/ESB frá 1. janúar 2014 verður Mayotte ysta svæði,
- 13) „kol“: kol í háum, meðalháum og lágum flokki A og B í skilningi alþjóðaflokkunarkerfisins fyrir kol, sem lagt var fram af efnahagsnefnd Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu og skýrt í ákvörðun ráðsins frá 10. desember 2010 um ríkisaðstoð til að auðvelda lokun kolanáma sem eru ekki samkeppnishæfar ⁽³⁶⁾,
- 14) „stök aðstoð“:
- i. sérstök aðstoð og
 - ii. aðstoð veitt einstökum aðstoðarþegum á grundvelli aðstoðarkerfis,
- 15) „aðstoðarkerfi“: sérhver gerð sem hægt er, án þess að grípa þurfi til frekari framkvæmdaráðstafana, að byggja á staka aðstoð til fyrirtækja sem eru skilgreind almennt og óhlutbundið í gerðinni og sérhver gerð sem unnt er að byggja á aðstoð, sem er ekki tengd sérstöku verkefni, til eins eða nokkurra fyrirtækja um ótiltekinn tíma og/eða sem nemur ótiltekinni fjárhæð,
- 16) „matsáætlun“: skjal sem inniheldur a.m.k. eftirfarandi lágmarksatriði: markmið aðstoðarkerfisins sem á að meta, matsspurningar, árangursvísa, fyrirhugaða aðferðafræði við framkvæmd matsins, kröfur um gagnaöflun, hvenær fyrirhugað er að matið fari fram, þ.m.t. hvaða dag lokamatsskýrslan verður lögð fram, lýsing á óháða aðilanum sem annast matið eða viðmiðanir sem verða notaðar við val á honum og fyrirkomulag við að tryggja birtingu matsins,
- 17) „sérstök aðstoð“: aðstoð sem ekki er veitt á grundvelli aðstoðarkerfis,

⁽³⁶⁾ Stjórnartíð. ESB L 336, 21.12.2010, bls. 24.

- 18) „fyrirtæki sem á í erfiðleikum“: fyrirtæki sem a.m.k. ein af eftirfarandi aðstæðum á við um:
- Þegar um er að ræða félag með takmarkaðri ábyrgð (þó ekki lítið eða meðalstórt fyrirtæki sem hefur verið starfrækt skemur en í þrjú ár eða, að því er varðar aðstoðarhæfi vegna áhættufjármögnunar, lítið eða meðalstórt fyrirtæki innan sjö ára frá fyrstu sölu þess í viðskiptalegum tilgangi sem uppfyllir skilyrði fyrir áhættufjármagnsfjárfestingu eftir áreiðanleikakönnun sem valinn fjármálamililiður annast), þar sem meira en helmingur skráðs hlutafjár hefur glatast vegna uppsafnaðs taps. Þetta á við þegar frádráttur uppsafnaðs taps frá varasjóði (og öllum öðrum þáttum sem almennt eru taldir hluti af eiginfjárgrunni félagsins) leiðir til neikvæðrar uppsafnaðrar fjárhæðar sem er hærri en helmingur skráðs hlutafjár. Að því er þetta ákvæði varðar á „félag með takmarkaðri ábyrgð“ einkum við um þær tegundir félaga sem um getur í I. viðauka við tilskipun 2013/34/ESB ⁽³⁷⁾ og „hlutafé“ felur í sér, þar sem við á, hvers kyns yfirverð á hlutafé.
 - Þegar um er að ræða fyrirtæki þar sem a.m.k. einhverjir aðilar bera ótakmarkaða ábyrgð á skuldum félagsins (þó ekki lítills eða meðalstórs fyrirtækis sem hefur verið starfrækt skemur en í þrjú ár eða, að því er varðar aðstoðarhæfi vegna áhættufjármögnunar, lítið eða meðalstórt fyrirtæki innan sjö ára frá fyrstu sölu þess í viðskiptalegum tilgangi sem uppfyllir skilyrði fyrir áhættufjármagnsfjárfestingu eftir áreiðanleikakönnun sem valinn fjármálamililiður annast), þar sem meira en helmingur skráðs hlutafjár, sem fram kemur í bókhaldi félagsins, hefur glatast vegna uppsafnaðs taps. Að því er þetta ákvæði varðar á „félag þar sem a.m.k. einhverjir aðilar bera ótakmarkaða ábyrgð á skuldum félagsins“ einkum við þær tegundir félaga sem um getur í II. viðauka við tilskipun 2013/34/ESB.
 - Þegar fyrirtækið sætir gjaldþrotameðferð eða uppfyllir skilyrði samkvæmt landslögum um að vera tekinn til gjaldþrotameðferðar að beiðni kröfuhafa.
 - Þegar fyrirtæki hefur fengið björgunaraðstoð og hefur enn ekki endurgreitt lánið eða aflétt ábyrgðinni eða hefur fengið aðstoð til endurskipulagningar og er enn bundið endurskipulagningaráætlun.
 - Þegar um er að ræða fyrirtæki sem er hvorki lítið né meðalstórt þar sem síðastliðin tvö ár:
 - hefur hlutfall milli bókfærðra skulda fyrirtækisins og eigin fjár verið herra en 7,5 og
 - hefur hlutfall vaxtaþekju hagnaðar fyrir fjármagnsliði, skatta og afskriftir (e. EBITDA) verið undir 1,0,
- 19) „skuldbindingar um svæðisbundna fjárnotkun“: skuldbindingar sem yfirvaldið, sem veitir aðstoðina, setur á aðstoðarþega um að verja lágmarksfjárhæð og/eða halda uppi lágmarksframleiðslustarfsemi á tilteknu svæði,
- 20) „aðlöguð aðstoðarfjárhæð“: leyfð hámarksfjárhæð aðstoðar vegna stórs fjárfestingarverkefnis, reiknuð í samræmi við eftirfarandi formúlu:
- $$\text{hámarksfjárhæð aðstoðar} = R \times (A + 0,50 \times B + 0 \times C)$$
- þar sem: R er það hámarksaðstoðarhlutfall sem gildir á viðkomandi svæði sem er skilgreint á samþykktu korti yfir svæðisbundna aðstoð og sem er í gildi á úthlutunardegi aðstoðar, að undanskildu auknu aðstoðarhlutfalli fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki; A eru hinar upphaflegu 50 milljón evrur aðstoðarhæfs kostnaðar, B er sá hluti aðstoðarhæfs kostnaðar sem er frá 50 milljónum evra til 100 milljóna evra og C er sá hluti aðstoðarhæfs kostnaðar sem er yfir 100 milljónir evra,
- „fyrirframgreiðsla sem ber að endurgreiða“: lán vegna verkefnis sem er greitt í einum hluta eða fleiri og skilyrði fyrir endurgreiðslu miðast við niðurstöðu verkefnisins,
 - „vergt styrkigildi“: fjárhæð aðstoðar ef hún er veitt aðstoðarþega í formi styrks án frádráttar vegna skatta eða annarra gjalda,
 - „upphaf verks“: annaðhvort upphaf byggingarframkvæmda sem varðar fjárfestinguna eða fyrsta lagalega bindandi skuldbindingin sem felst í að panta búnað eða hver önnur skuldbinding sem gerir fjárfestinguna varanlega, eftir því hvað ber fyrst að. Kaup á landi og undirbúningsvinna eins og að fá leyfi og gera hagkvæmniathuganir telst ekki upphaf verks. Að því er yfirtökur varðar er „upphaf verks“ tímunktur yfirtöku eigna sem tengjast beint yfirtekna fyrirtækinu,
 - „stór fyrirtæki“: fyrirtæki sem uppfylla ekki viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í I. viðauka,

⁽³⁷⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningskil, samstæðureikningskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinnna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE.

- 25) „síðari skattareglur“: reglur í formi skattaívilnana sem fela í sér breytta útgáfu af eldri reglum í formi skattaívilnana og koma í stað þeirra,
- 26) „aðstoðarhlutfall“: verg fjárhæð aðstoðar gefin upp sem hundradshluti af aðstoðarhæfum kostnaði án frádráttar vegna skatta eða annarra gjalda,
- 27) „aðstoðarsvæði“: svæði tilgreind á samþykktu korti yfir svæðisbundna aðstoð fyrir tímabilið 1.7.2014–31.12.2020 við beitingu a- og c-liðar 3. mgr. 107. gr. sáttmálans,
- 28) „úthlutunardagur aðstoðar“: sá dagur þegar aðstoðarþegi öðlast lagalegan rétt til slíkrar aðstoðar samkvæmt gildandi lagareglum í viðkomandi ríki,
- 29) „efnislegar eignir“: eignir sem samanstanda af landi, byggingum, stöðvum, vélum og búnaði,
- 30) „óefnislegar eignir“: eignir sem eru ekki í efnislegu eða fjárhagslegu formi, s.s. einkaleyfi, leyfi, verkunnátta eða annars konar hugverkaréttindi,
- 31) „launakostnaður“: sú heildarfjárhæð, sem aðstoðarþega ber að greiða að því er varðar viðkomandi starf, sem nær yfir, á skilgreindu tímabili, brúttólaun fyrir skatt og skyldubundin framlög, t.d. almannatryggingagjöld, kostnað við umönnun barna og foreldra,
- 32) „hrein aukning í fjölda starfsmanna“: hrein aukning í fjölda starfsmanna hjá viðkomandi fyrirtæki í samanburði við meðaltal yfir tiltekið tímabil, sem felur það í sér að stöður sem tapast á því tímabili verða því dregnar frá og að reikna verður fjölda starfsmanna í fullu starfi, hlutastarfi og í árstíðabundnu starfi með hliðsjón af broti úr ársverki,
- 33) „sérhæft grunnvirki“: grunnvirki sem er byggt fyrir fyrirtæki sem eru skilgreind fyrir fram og sniðið að þörfum þeirra,
- 34) „fjármálamilliliður“: fjármálastofnun, óháð formi hennar og eignarhaldi, þ.m.t. sjóðasjóðir, sjóðir sem fjárfesta í óskráðum félögum, opinberir fjárfestingarsjóðir, bankar, örfjármögnunarstofnanir og ábyrgðarfélög,
- 35) „flutningsleið“: vöruflutningar frá upphafsstað til ákvörðunarstaðar, þ.m.t. millivegalengdir eða -áfangar innan eða utan hlutaðeigandi aðildarríkis, með einu flutningatæki eða fleirum,
- 36) „sanngjörn arðsemi (FRR)“: vænt arðsemi sem jafngildir afvöxtunarstuðli, að teknu tilliti til áhættu sem sýnir áhættustig verkefnis og eðli og magn eigin fjármagns sem einkafjárfestar áætla að fjárfesta,
- 37) „heildarfjármögnun“: heildarfjárhæð fjárfestingar í aðstoðarhæfu fyrirtæki eða verkefni skv. 3. þætti eða skv. 16. eða 39. gr. þessarar reglugerðar, að undanskildum þeim sem eru eingöngu fjárfestingar einkaaðila og eru á markaðskjörum og utan gildissviðs viðkomandi ríkisáðstoðarráðstöfunar,
- 38) „útboð á samkeppnisgrundvelli“: útboðsferli án mismununar sem tryggir nægilegum fjölda fyrirtækja kost á þátttöku og þar sem aðstoðin er veitt annaðhvort á grundvelli upphafstilboðs bjóðanda eða uppboðsverðs. Enn fremur er fjármagn eða umfang útboðsferlisins takmarkandi í þeim skilningi að ekki geta allir bjóðendur fengið aðstoð,
- 39) „rekstrarhagnaður“: mismunurinn á afvöxtuðum tekjum og afvöxtuðum rekstrarkostnaði á viðeigandi líftíma fjárfestingarinnar þegar þessi mismunur er jákvæður. Rekstrarkostnaður felur í sér kostnað eins og starfsmannakostnað, efniskostnað, kostnað vegna umsaminnar þjónustu, fjarskipta, orku, viðhalds, leigu og stjórnunar en undanskilur, að því er varðar þessa reglugerð, kostnað vegna afskrifta og fjármögnunar ef fjárfestingaraðstoð nær yfir hann.

Skilgreiningar sem gilda um svæðisbundna aðstoð

- 40) Skilgreiningar sem gilda um aðstoð vegna breiðbandsinnviða (10. þáttur) eiga við um viðeigandi ákvæði um svæðisbundna aðstoð.
- 41) „svæðisbundin fjárfestingaraðstoð“: svæðisbundin aðstoð sem er veitt vegna nýfjárfestingar eða nýfjárfestingar í þágu nýrrar atvinnustarfsemi,

- 42) „svæðisbundin rekstraraðstoð“: aðstoð til að draga úr rekstrarútgjöldum fyrirtækis sem tengjast ekki nýfjárfestingu. Í þessu felast kostnaðarflokkar eins og starfsmannakostnaður, efniskostnaður, kostnaður vegna umsaminnar þjónustu, fjarskipta, orku, viðhalds, leigu, stjórnunar o.s.frv. en undanskilur kostnað vegna afskrifta og fjármögnunar ef slíkur kostnaður er innifalinn í aðstoðarhæfa kostnaðinum þegar fjárfestingaraðstoð er veitt,
- 43) „stáliðnaður“: starfsemi sem tengist framleiðslu á einni eða fleiri af eftirfarandi vörum:
- a) steypujárni og járnblendi:
steypujárni til framleiðslu á stáli, steypu og öðru steypujárni, spegiljárn og kolefnisríku járnangani, að frátöldu öðru járnblendi,
 - b) hrávörum og hálfunnum vörum úr járn, venjulegu stáli eða eðalstáli:
fljótandi stáli hvort sem það er stept í málmhleifa eða ekki til smíða á hálfunnum vörum: blokkir, hellur og plötur; þynnur og blikkrenningar, heitvalsað plötuefni í rúllum, að undanskilinni framleiðslu á fljótandi stáli til smíða í litlum og meðalstórum málmsteypum,
 - c) heitfáguðum vörum úr járn, venjulegu stáli eða eðalstáli, sem eru:
teinar, brautarbitar, tengispangir, undirstöðuplötur, efnismiklir prófilar 80 mm og þar yfir, þilstál, teinar og prófilar undir 80 mm og flatjárn sem er undir 150 mm, stálstangir, stálrör og stálprófilar, heitvölsuð bönd og ræmur (þ.m.t. ræmur til framleiðslu á rörum), heitvalsað þynnur (húðaðar eða ekki), 3 mm plötur og þynnur og þar yfir, breitt flatjárn 150 mm og þar yfir, að undanskildum vír og vörum unnum úr vír, glansstangir og steypujárn,
 - d) kaldvölsuðum vörum, sem eru:
blikkplötur, blyblandaðar plötur, svart stál, galvanhúðaðar þynnur, aðrar húðaðar þynnur, kaldvalsaðar þynnur, spenna- og rafalablikk, kaldvalsaðar plötur, í vafningum eða sléttar,
 - e) rörum, sem eru:
saumlaus stálrör, soðin stálrör meira en 406,4 mm að þvermáli,
- 44) „gervitrefjaiðnaður“:
- a) þrýstímótun á almennri gerð þráðar og garns úr pólýester, pólýamíði, akrýli eða pólýprópýleni, óháð notkun þess, eða
 - b) fjölliðun (þ.m.t. fjölliðuþéttun) þegar hún er samþætt þrýstímótun með tilliti til þess vélbúnaðar sem er notaður eða
 - c) hvers kyns stoðvinnsla samhlíða framleiðslubúnaði til þrýstímótunar á þræði á vegum væntanlegs aðstoðarþega eða annars fyrirtækis í sömu samstæðu, sem er yfirleitt, þegar um er að ræða þá tilteknu starfsemi, samþætt þess háttar framleiðsluáðstöðu með tilliti til vélbúnaðarins sem er notaður til framleiðslunnar,
- 45) „flutningageiri“: farþegaflutningar með loftfari, sjóflutningar, flutningar á vegum, með járnbrautum eða eftir skipgengum vatnaleiðum eða vöruflutningaþjónusta gegn gjaldi; nánar tiltekið er „flutningsgeiri“ eftirfarandi starfsemi, samanber atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins, 2. endursk.:
- a) atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins 49: flutningar á landi og eftir leiðslum, að undanskildum atvinnugreinum 49.32 Rekstur leigubíla, 49.42 Flutningsþjónusta, 49.5 Flutningar eftir leiðslum,
 - b) atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins 50: Flutningur á sjó og vatnaleiðum
 - c) atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins 51: Flutningar í lofti, að undanskilinni atvinnugrein 51.22 Geimflutningar,
- 46) „kerfi sem beinist að takmörkuðum fjölda sérstakra atvinnugreina“: kerfi sem tekur til starfsemi sem fellur undir gildissvið færri en fimm flokka (fjögurra tölustafa talnakóða) í atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins, 2. endursk.,
- 47) „ferðaþjónusta“: eftirfarandi starfsemi, samanber atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins, 2. endursk.:
- a) atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins 55: Rekstur gististaða,
 - b) atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins 56: Veitingasala og -þjónusta,

- c) atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins 79: Ferðaskrifstofur, ferðaskipuleggjendur og önnur bókunarþjónusta,
 - d) atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins 90: Skapandi listir og afþreying,
 - e) atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins 91: Starfsemi safna og önnur menningarstarfsemi,
 - f) atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins 93: Íþróttá- og tómstundastarfsemi,
- 48) „strjálbýl svæði“: þau svæði sem framkvæmdastjórnin viðurkennir sem slík í einstökum ákvörðunum á kortum yfir svæðisbundna aðstoð fyrir tímabilið 1.7.2014–31.12.2020,
- 49) „nýfjárfesting“:
- a) fjárfesting í efnislegum og óefnislegum eignum, sem tengjast stofnun nýrrar starfsstöðvar, stækkun starfandi starfsstöðvar, aukinni fjölbreytni í framleiðslu starfsstöðvar á vörum sem ekki hafa verið framleiddar áður í starfsstöðinni eða grundvallarbreytingu á heildarframleiðsluferli starfandi starfsstöðvar eða
 - b) kaup á eignum í eigu starfsstöðvar sem hefur verið lokað, eða hefði lokað ef hún hefði ekki verið keypt, og er keypt af fjárfesti sem tengist ekki seljanda og undanskilur kaup á hlutabréfum í fyrirtæki,
- 50) „sams konar eða svipuð starfsemi“: starfsemi sem fellur undir sama flokk (fjögurra tölustafa númerakóða) atvinnugreinaflokkunar Evrópusambandsins, eins og mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1893/2006 frá 20. desember 2006 um stofnun atvinnugreinaflokkunar Evrópusambandsins (NACE, 2. endursk.) og um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3037/90 sem og tilteknum EB-reglugerðum um sérstök hagskýrslusvið⁽³⁸⁾,
- 51) „nýfjárfesting í þágu nýrrar atvinnustarfsemi“:
- a) fjárfesting í efnislegum og óefnislegum eignum, sem tengist stofnun nýrrar starfsstöðvar, eða aukinni fjölbreytni í starfsemi starfsstöðvar, á þeirri forsendu að nýja starfsemin er ekki sú sama eða svipuð þeirri starfsemi sem áður fór fram í starfsstöðinni,
 - b) yfirtaka eigna í eigu starfsstöðvar sem hefur verið lokað, eða hefði lokað ef hún hefði ekki verið keypt, og er keypt af fjárfesti sem tengist ekki seljanda á þeirri forsendu að nýja starfsemin, sem á að stunda með því að nota eignirnar sem voru keyptar, er ekki sama starfsemin eða svipuð þeirri starfsemi sem fór fram í starfsstöðinni fyrir yfirtökuna,
- 52) „stórt fjárfestingarverkefni“: nýfjárfesting með aðstoðarhæfum kostnaði yfir 50 milljónum evra, reiknað á verði og gengi úthlutunardags aðstoðar,
- 53) „ákvörðunarstaður“: staðurinn þar sem vörurnar eru affermdar,
- 54) „upphafsstaður“: staðurinn þar sem vörum er hlaðið á til flutnings,
- 55) „svæði sem uppfylla skilyrði fyrir rekstraraðstoð“: ysta svæði sem um getur í 349. gr. sáttmálans eða strjálbýlt svæði eins og tilgreint er á kortinu sem var samþykkt yfir svæðisbundna aðstoð fyrir hlutaðeigandi aðildarríki fyrir tímabilið 1.7.2014–31.12.2020,
- 56) „flutningatæki“: flutningar með járnbrautum, vöruflutningar á vegum, flutningar á skipgengum vatnaleiðum, flutningar á sjó, flutningar í lofti og samþættir flutningar,
- 57) „þéttbýlisþróunarsjóður“: sérstakt fjárfestingarfélag sem er sett á fót í því skyni að fjárfesta í þéttbýlisþróunarverkefnum samkvæmt aðstoðarráðstöfun er varðar þéttbýlisskipulag. Þéttbýlisþróunarsjóðum er stýrt af sjóðsstjóra þéttbýlisþróunarsjóðs,
- 58) „sjóðsstjóri þéttbýlisþróunarsjóðs“: rekstrarfélag með réttarstöðu lögaðila sem velur fjárfestingar og fjárfestir í aðstoðarhæfum þéttbýlisþróunarverkefnum,

⁽³⁸⁾ Stjtið. ESB L 393, 24.4.2006, bls. 1.

- 59) „þéttbýlisþróunarverkefni“: fjárfestingarverkefni með þeim möguleika að styðja við framkvæmd fyrirséðrar íhlutunar með samþættri stefnu um sjálfbært þéttbýlisskipulag og stuðla að því að markmiðunum sem þar eru skilgreind verði náð, þ.m.t. verkefni með innri vöxtum sem eru ef til vill ekki fullnægjandi til að laða að fjármagn á hreinum viðskiptagrundvelli. Þéttbýlisþróunarverkefni sem hægt er að skipuleggja sem sérstaka fjármálaeiningu innan lagalegs rekstrarforms einkafjárfestisins, sem fær aðstoðina, eða sem sérstakan lögaðila, t.d. félag með sérstakan tilgang,
- 60) „samþætt stefna um sjálfbæra þróun í þéttbýli“: stefna sem er opinberlega lögð fram og staðfest af viðkomandi staðaryfirvaldi eða opinberri stofnun, skilgreind fyrir sérstakt þéttbýlissvæði og tímabil, sem setur fram samþættar aðgerðir til að takast á við efnahagslegar, umhverfislegar, loftslagstengdar, lýðfræðilegar og félagslegar áskoranir sem hafa áhrif á þéttbýlissvæði,
- 61) „framlag í fríðu“: framlag í formi lands eða fasteignar þegar landið eða fasteignin er hluti af þéttbýlisþróunarverkefni,

Skilgreiningar að því er varðar aðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki

- 62) „störf sem skapast beinlínis vegna fjárfestingarverkefnis“: störf er varða þá starfsemi sem fjárfestingin tengist, þ.m.t. störf sem verða til í kjölfar aukinnar nýtingar á þeirri getu sem skapast með fjárfestingunni,
- 63) „skipulagssamstarf“: þróun áætlana um sameiginleg fyrirtæki eða stjórnunarfyrrirkomulag, almenn þjónusta eða þjónusta sem stuðlar að samstarfi, samræmd starfsemi, s.s. rannsóknir eða markaðssetning, stuðningur við netkerfi og klasa, bætt aðgengi og samskipti, notkun sameiginlegra fjármögnunarleiða til að ýta undir frumkvöðlastarfsemi og viðskipti hjá litlum og meðalstörum fyrirtækjum,
- 64) „ráðgjafarþjónusta tengd samstarfi“: ráðgjöf, aðstoð og þjálfun í miðlun þekkingar og reynslu og til að bæta samstarf,
- 65) „stuðningsþjónusta tengd samstarfi“: útvegum skrifstofurýmis, vefsetra, gagnagrunna, bókasafna, markaðsrannsókna, handbóka, vinnuskjala og fyrirmýnda að skjölum,

Skilgreiningar vegna aðstoðar að því er varðar aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að fjármagni

- 66) „ígildi hlutfjárframlags“: tegund fjármögnunar sem nær allt frá hlutafé til skulda, með meiri áhættu en forgangslán og minni áhættu en bókfært eigið fé þar sem arður handhafa er fyrst og fremst á grundvelli hagnaðar eða taps viðkomandi markfyrirtækis og er ekki tryggur ef um er að ræða vanefndir. Ígildi hlutfjárframlags getur verið byggt upp sem lán, án tryggingar og vikjandi, þ.m.t. millilagsskuld, og í sumum tilvikum breytanlegt yfir í hlutafé eða sem æskilegt hlutafé,
- 67) „ábyrgð“: er, með skírskotun til 1., 3. og 7. þáttar reglugerðarinnar, skrifleg skuldbinding um að taka á sig ábyrgð á öllum nýjum lánsviðskiptum þriðja aðila eða hluta þeirra, s.s. skulda- eða leigugerningum, ásamt ígildi hlutfjárframlags,
- 68) „ábyrgðarhlutfall“: hundraðshluti af tapi sem opinber fjárfestir tekur á sig í sérhverjum viðskiptum sem eru aðstoðarhæf samkvæmt viðkomandi ríkisaðstoðarráðstöfun,
- 69) „útganga“: innlausn á eignarhlutum í eigu fjármálamililiðar eða fjárfestis, þ.m.t. sala, afskriftir, innlausn hlutabréfa/endurgreiðsla á lánnum, sala til annars fjármálamililiðar eða annars fjárfestis, sala til fjármálastofnunar og sala með opinberu útboði, þ.m.t. fyrsta útboði verðbréfa (e. initial public offering, IPO),
- 70) „fjárframlag“: opinber fjárfesting, sem ber að endurgreiða, sem gerð er hjá fjármálamililiði í því skyni að fjárfesta samkvæmt áhættufjármagnsráðstöfun og þar sem opinberi fjárfestirinn fær allan ágóðann,
- 71) „áhættufjármagnsfjárfesting“: hlutafé og ígildi hlutfjárframlags, lán, þ.m.t. leiga, ábyrgð, eða sambland af hvoru tveggja, til aðstoðarhæfra fyrirtækja í þeim tilgangi að fjárfesta á nýjan leik,
- 72) „sjálfstæður einkafjárfestir“: einkafjárfestir sem er ekki hluthafi í aðstoðarhæfa fyrirtækinu sem hann fjárfestir í, þ.m.t. viðskiptaenglar og fjármálastofnanir, án tillits til eignarhalds þeirra, að því marki sem þeir bera alla áhættu í tengslum við fjárfestingu sína. Við stofnun nýs fyrirtækis eru einkafjárfestar, þ.m.t. stofnendur, taldir óháðir því fyrirtæki,

- 73) „einstaklingur“: að því er varðar 21. og 23. gr. aðili annar en lögaðili sem er ekki fyrirtæki að því er 1. mgr. 107. gr. sáttmálans varðar,
- 74) „hlutafjárframlag“: fjármagn sem ráðstafað er til fyrirtækis sem fjárfest er í beint eða óbeint gegn eignarhaldi í samsvarandi hlut þess fyrirtækis,
- 75) „fyrsta sala í viðskiptalegum tilgangi“: fyrsta sala fyrirtækis á vöru- eða þjónustumarkaði, þó ekki takmörkuð sala til að prófa markaðinn,
- 76) „óskráð lítið eða meðalstórt fyrirtæki“: lítið eða meðalstórt fyrirtæki sem er ekki skráð með opinberri skráningu í kauphöll, að undanskildum óhefðbundnum viðskiptavettvangi,
- 77) „framhaldsfjárfesting“: frekari áhættufjármagnsfjárfesting í fyrirtæki í framhaldi af fyrri fjárfestingarlotum með áhættufjármagni, einni eða fleiri,
- 78) „endurnýjunarfjármagn“: kaup á fyrirliggjandi hlutum í fyrirtæki frá fyrri fjárfesti eða hluthafa,
- 79) „umsjónaraðili“: Fjárfestingarbanki Evrópu og Fjárfestingarsjóður Evrópu, alþjóðleg fjármálastofnun þar sem aðildarríki er hluthafi eða fjármálastofnun sem sett er á fót í aðildarríki og miðar að því að ná markmiði í þágu sameiginlegra hagsmuna undir stjórn opinbers yfirvalds, opinbers aðila eða einkaréttarlegs aðila sem hefur opinberu þjónustuhlutverki að gegna: umsjónaraðilann er hægt að velja eða skipa beint í samræmi við ákvæði tilskipunar 2004/18/EB um samræmingu reglna um útboð og gerð opinberra verksamninga, vörusamninga og þjónustusamninga ⁽³⁹⁾ eða síðari tíma löggjöf sem kemur í stað þeirrar tilskipunar að öllu leyti eða að hluta,
- 80) „nýsköpunarfyrirtæki“: fyrirtæki:
- a) sem getur sýnt fram á, með mati sem utanaðkomandi sérfræðingur framkvæmir, að það muni í fyrirsjáanlegri framtíð þróa vörur, þjónustu eða verkferla sem eru nýir eða verulega endurbættir miðað við það sem best gerist í viðkomandi atvinnugrein og sem hætta er á að mistakist í tæknilegu eða atvinnulegu tilliti eða
 - b) þar sem rannsóknar- og þróunarkostnaður nemur a.m.k. 10% af heildarrekstrarkostnaði á a.m.k. einu ári af þremur áður en aðstoðin er veitt eða, þegar um er að ræða sprotafyrirtæki og ekki er um nein fullfrágengin reikningsskil að ræða, í endurskoðun á yfirstandandi reikningstímabili eins og vottað er af ytri endurskoðanda,
- 81) „óhefðbundinn viðskiptavettvangur“: markaðstorg fjármálagerninga eins og það er skilgreint í 15. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2004/39/EB þar sem meirihluti fjármálagerninga sem teknir eru til viðskipta eru gefnir út af litlum og meðalstórum fyrirtækjum,
- 82) „lán“: samkomulag sem skuldbindur lánveitandann til að veita lántakanum umsamda fjárhæð í umsaminn tíma og skuldbindur lántakann til að endurgreiða fjárhæðina innan umsamins tíma. Það getur verið í formi láns, eða annars konar fjármögnunargernings, þ.m.t. leigusamnings, þar sem lánveitandinn fær meginhluta lágmarksávöxtunar. Endurfjármögnun fyrirliggjandi lána skal ekki vera aðstoðarhæft lán,

Skilgreiningar vegna aðstoðar til rannsókna og þróunar og nýsköpunar

- 83) „stofnun á sviði rannsókna og þekkingarmiðlunar“: stofnun (s.s. háskólar eða rannsóknastofnanir, sérstofnanir sem sjá um tæknifyrfærslu, miðlarar nýsköpunar, rannsóknarmiðaðar samvinnustofnanir, efnislegar eða í sýndarheimi), óháð réttarstöðu hennar (skipulögð í samræmi við opinberan rétt eða einkarétt) eða fjármögnunaraðferð sem hefur að meginmarkmiði að sinna á eigin vegum grunnrannsóknum, iðnaðarrannsóknum eða þróunarstarfi eða miðla víða niðurstöðum úr slíkri starfsemi með kennslu, útgáfu eða miðlun þekkingar. Þegar slík stofnun stundar einnig atvinnustarfsemi þarf að gera grein fyrir fjármögnun, kostnaði og tekjum af þeirri atvinnustarfsemi sérstaklega. Fyrirtæki sem geta haft afgerandi áhrif á slíka stofnun, t.d. í krafti stöðu sinnar sem hluthafar eða aðilar að stofnuninni, mega ekki hafa forgang að rannsóknarniðurstöðum hennar,
- 84) „grunnrannsóknir“: tilraunastarf eða fræðileg vinna sem fer fram fyrst og fremst til að afla nýrrar þekkingar á grundvallarþáttum fyrirbæra og áþreifanlegum staðreyndum, án þess að um sé að ræða sérstakan viðskiptalegan tilgang eða áform um notkun,

⁽³⁹⁾ Stjtið. ESB L 134, 30.4.2004, bls. 114.

- 85) „iðnaðarrannsóknir“: skipulegar rannsóknir eða veigamiklar athuganir sem beinast að því að afla nýrrar þekkingar og færni til að þróa nýjar vörur, ferla eða þjónustu eða til að koma í kring mikilvægum umbótum á vörum, ferlum eða þjónustu sem fyrir er. Þær felast í gerð íhluta í flókin kerfi og geta falið í sér smíði frumgerða í rannsóknarstofu umhverfi eða umhverfi með viðmótsefirlíkingu á fyrirliggjandi kerfum og einnig tilraunaverkefnum þegar nauðsyn krefur vegna iðnaðarrannsókna og þá einkum vegna almennrar fullgildingar á tækni,
- 86) „þróunarstarf“: öflun, sameining, mótun og notkun á fyrirliggjandi vísindalegri, tæknilegri, viðskiptalegri og annarri viðeigandi þekkingu og kunnáttu í því skyni að þróa nýjar eða endurbættar vörur, verkferla eða þjónustu. Þetta getur t.d. einnig tekið til starfsemi sem miðar að hugmyndalegri skilgreiningu, áætlanagerð og skrásetningu nýrra vara, verkferla eða þjónustu.
- Þróunarstarf getur falið í sér framleiðslu frumgerða, sýniverkefni, tilraunaverkefni, prófun og fullgildingu nýrra eða endurbættra vara, verkferla eða þjónustu í umhverfi sem er dæmigert fyrir raunveruleg vinnsluskilyrði þar sem aðalmarkmiðið er að gera frekari tæknilegar endurbætur á vörum, verkferlum eða þjónustu sem er ekki endanlega tilbúin. Í þessu getur falist þróun á frumgerð eða tilraunaverkefni, sem hægt er að nota í viðskiptaskyni, sem þarf að vera fullunnin verslunarvara og sem of kostnaðarsamt er að framleiða til þess eins að nota til kynningar og fullgildingar.
- Þróunarstarf felur ekki í sér venju- eða reglubundnar breytingar á fyrirliggjandi vörum, framleiðslulínum, framleiðsluferlum, þjónustu og annarri fyrirliggjandi starfsemi, jafnvel þótt þessar breytingar geti talist til endurbóta,
- 87) „hagkvæmniathugun“: þróun og greining á möguleikum verkefni sem miðar að því að styðja ákvarðanatökufarlið með því að gefa upp, á hlutlægan hátt og skynsamlega, styrkleika og veikleika, tækifæri og ógnanir, auk þess að tilgreina það fjármagn sem þarf til að hrinda því í framkvæmd og loks horfur um árangur þess,
- 88) „starfsmannakostnaður“: kostnaður vegna vísindamanna, tæknimanna og annars aðstoðarfólks sem vinnur að viðkomandi verkefni eða starfsemi,
- 89) „eðlilegir skilmálar ótengdra aðila (armslengdarreglan)“: skilmálar í viðskiptum milli sammingsaðila eru ekki frábrugðnir þeim sem mælt er fyrir um milli ótengdra fyrirtækja og fela að engu leyti í sér leynilegt samráð. Viðskipti, sem leiðir af opnu og gagnsæju ferli án mismununar, eru talin uppfylla armslengdarregluna,
- 90) „skilvirkt samstarf“: samstarf milli a.m.k. tveggja óháðra aðila um að skiptast á upplýsingum eða tækni, eða til að ná sameiginlegu markmiði á grundvelli verkaskiptingar þar sem aðilarnir skilgreina í sameiningu umfang samstarfsverkefnisins, stuðla að framkvæmd þess og deila áhættu vegna þess, svo og niðurstöðum þess. Einn aðili eða margir geta borið heildarkostnað verkefnisins og með þeim hætti losað hina aðilana undan fjárhagslegri áhættu sem því fylgir. Sammingsbundnar rannsóknir og rannsóknarþjónustustarfsemi telst ekki til samstarfs,
- 91) „rannsóknainnviðir“: aðstaða, tilföng og tengd þjónusta, sem vísindasamfélagið notar til að stunda rannsóknir á viðkomandi sviðum, og tekur þessi skilgreining einnig til vísindabúnaðar eða tækjasamstæðna, tilfanga sem grundvallast á þekkingu, s.s. safna, skjalasafna eða vísindaupplýsingakerfa, innviða sem byggjast á upplýsinga- og fjarskiptatækni, s.s. dreifikerfa, gagnamedferðar, hugbúnaðar og fjarskipta eða annars einstaks búnaðar sem er forsenda fyrir rannsóknum. Slíkir innviðir geta verið á einum stað eða dreifðir (skipulagt net tilfanga) í samræmi við a-lið 2. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 723/2009 frá 25. júní 2009 um lagaramma Bandalagsins um samþök um evrópska rannsóknainnviði (ERIC) ⁽⁴⁰⁾,
- 92) „nýsköpunarklasar“: kerfi eða skipulagðir hópar sjálfstæðra aðila (s.s. sprotafyrirtæki á sviði nýsköpunar, lítil, meðalstór og stór fyrirtæki, auk stofnana á sviði rannsókna og þekkingarmiðlunar, stofnana sem ekki eru reknar í hagnaðarskyni og annarra tengdra rekstraraðila) sem ætlað er að örva nýsköpunarstarfsemi með því að stuðla að og samnýta aðstöðu og skiptast á þekkingu og sérþekkingu og með því að stuðla með virkum hætti að miðlun tækniþekkingar, tengslamyndunar, miðlun upplýsinga og samstarfs meðal fyrirtækjanna og annarra stofnana í klasanum,
- 93) „mjög hæft starfsfólk“: starfsfólk með menntun á háskólastigi og a.m.k. fimm ára viðeigandi faglega reynslu sem getur einnig falið í sér doktorsnám,

⁽⁴⁰⁾ Stjtið. ESB L 206, 8.8.2009, bls. 1.

- 94) „ráðgjafarþjónusta á sviði nýsköpunar“: ráðgjöf, aðstoð og þjálfun á sviði þekkingarmiðlunar, kaupa, verndar og nýtingar óefnislegra eigna, beitingar á stöðlum og reglum um þá,
- 95) „stuðningsþjónusta á sviði nýsköpunar“: útvegur skrifstofurýmis, gagnagrunna, bókasafna, markaðsrannsóknna, rannsóknarstofa, gæðamerkinga, prófana og vottana í þeim tilgangi að þróa skilvirkari vörur, verkferla og þjónustu,
- 96) „nýsköpun á sviði skipulags“: framkvæmd nýrrar aðferðar í tengslum við skipulag varðandi viðskiptahætti fyrirtækis, skipulag vinnustaðar eða ytri samskipti, að undanskildum breytingum sem byggjast á aðferðum í skipulagi sem þegar eru í notkun hjá fyrirtækinu, breytingum á rekstrarstefnu, samruna og fyrirtækjakaupum, að hætta notkun vinnsluferlis, einfaldri endurnýjun eða aukningu hlutfjár, breytingum sem leiðir eingöngu af breytingum á þáttaverði, aðlögun, staðbindingu, reglulegum, árstíðabundnum eða öðrum lotubundnum breytingum og viðskiptum með nýjar eða verulega endurbættar vörur,
- 97) „nýjung í vinnsluferli“: framkvæmd nýrrar eða verulega endurbættrar aðferðar við framleiðslu eða afhendingu (þ.m.t. umtalsverðar breytingar á tækni, búnaði eða hugbúnaði), að undanskildum minniháttar breytingum eða endurbótum, aukningu í framleiðslu- eða þjónustugetu, með viðbótum við framleiðslu- eða flutningskerfi sem eru mjög líkar þeim sem þegar eru í notkun, að hætta notkun vinnsluferlis, einfaldri endurnýjun eða aukningu hlutfjár, breytingum sem leiðir eingöngu af breytingum á þáttaverði, aðlögun, staðbindingu, reglulegum, árstíðabundnum eða öðrum lotubundnum breytingum og viðskiptum með nýjar eða verulega endurbættar vörur,
- 98) „tímabundinn flutningur milli starfa“: aðstoðarþegi ræður starfsfólk tímabundið til starfa sem hefur rétt til að hverfa aftur til fyrri vinnuveitanda,

Skilgreiningar að því er varðar aðstoð vegna starfsmanna sem standa höllum fæti og fatlaðra starfsmanna

- 99) „starfsmaður sem stendur verulega höllum fæti“: einstaklingur sem hefur:
- ekki gegnt reglubundnu, launuðu starfi í a.m.k. 24 mánuði eða
 - ekki gegnt reglubundnu, launuðu starfi í a.m.k. 12 mánuði og fellur undir einn af flokkunum í b- til g-lið sem tilgreindir eru undir skilgreiningunni á „starfsmaður sem stendur höllum fæti“,
- 100) „starf með verndaðri vinnuáðstöðu“: starf í fyrirtæki þar sem a.m.k. 30% starfsmanna eru fatlaðir,

Skilgreiningar sem eiga við um aðstoð til umhverfisverndar

- 101) „umhverfisvernd“: hvers konar aðgerð sem miðar að því að ráða bót á eða koma í veg fyrir spjöll á náttúrulegu umhverfi eða náttúruauðlindum vegna starfsemi aðstoðarþega, að draga úr hættu á slíkum spjöllum eða stuðla að skilvirkari nýtingu á náttúruauðlindum, þ.m.t. ráðstafanir til að spara orku og nota endurnýjanlega orkugjafa,
- 102) „Sambandsstaðall“:
- lögboðinn Sambandsstaðall sem setur þau mörk sem einstök fyrirtæki verða að ná með tilliti til umhverfisverndar eða
 - sú skylda, samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB ⁽⁴¹⁾, að nota bestu, fáanlegu tækni og tryggja að losunargildi mengunarefna sé ekki hærra en það væri þegar besta, fáanlega tækni er notuð; í tilvikum þar sem losunargildi sem tengjast bestu, fáanlegu tækni hafa verið skilgreind í framkvæmdargerðum, sem eru samþykktar með tilskipun 2010/75/ESB, munu þessi gildi eiga við að því er þessa reglugerð varðar; ef þessi gildi eru sett fram með ytri mörkum mun lægsta gildið, sem næst með því að nota bestu fáanlegu tækni, eiga við,
- 103) „orkunýtni“: það magn orku sem sparast, ákvarðað með mælingum á og/eða áætlaðri notkun fyrir og eftir innleiðingu ráðstöfunar til umbóta í orkunýtni, við aðstæður þar sem leiðrétt er fyrir ytri aðstæðum sem geta haft áhrif á orkunotkun,
- 104) „orkunýtniverkefni“: fjárfestingarverkefni sem eykur orkunýtni byggingar,

⁽⁴¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2008, bls. 8.

- 105) „orkunýtnisjóður (EEF)“: sérhæft fjárfestingarfélag sem sett er á fót í því skyni að fjárfesta í orkunýtniverkefnum sem beinast að því að bæta orkunýtni bygginga bæði til einkanota og annarra nota. Orkunýtnisjóðum er stýrt af sjóðsstjóra orkunýtnisjóðs,
- 106) „sjóðsstjóri orkunýtnisjóðs“: rekstrarfélag með réttarstöðu lögaðila sem velur fjárfestingar og fjárfestir í aðstoðarhæfum orkunýtniverkefnum,
- 107) „samvinnsla með góða orkunýtni“: samvinnsla raf- og varmaorku sem uppfyllir skilgreininguna á samvinnslu með góða orkunýtni, eins og hún er sett fram í 34. lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2012/27/ESB frá 25. október 2012 um orkunýtni, breytingu á tilskipunum 2009/125/EB og 2010/30/ESB og um niðurfellingu á tilskipunum 2004/8/EB og 2006/32/EB ⁽⁴²⁾,
- 108) „samvinnsla raf- og varmaorku“ eða samþætt varma- og orkuvinnsla: samhliða framleiðsla varmaorku, raforku og/ eða vélrænnar orku í einu og sama vinnsluferlinu,
- 109) „orka frá endurnýjanlegum orkugjöfum“: orka sem framleidd er í orkuverum sem eingöngu nota endurnýjanlega orkugjafa, sem og þann hluta brennslugildisins sem er framleiddur með endurnýjanlegum orkugjöfum í verum með blandaðri tækni, þar sem einnig eru notaðir hefðbundnir orkugjafar. Meðtalin er endurnýjanleg raforka, sem notuð er til að fylla á geymslakerfi, en raforka sem verður til við notkun geymslakerfis er undanskilin,
- 110) „endurnýjanlegir orkugjafar“: eftirfarandi endurnýjanlegir orkugjafar sem eru ekki jarðefnaeldsneyti: vindorka, sólarorka, loftvarmaorka, jarðvarmaorka, vatnsvarmaorka og sjávarorka, vatnsorka, orka úr lífmassa, hauggasi, gasi frá skólphreinsunarstöðvum og lífgasi,
- 111) „lífeldsneyti“: fljótandi eða loftkennt eldsneyti til flutninga, framleitt úr lífmassa,
- 112) „sjálfbært lífeldsneyti“: lífeldsneyti sem uppfyllir viðmiðanir um sjálfbærni sem settar eru fram í 17. gr. tilskipunar 2009/28/EB,
- 113) „fæðugrunað lífeldsneyti“: lífeldsneyti framleitt úr korni og öðrum sterkjurikum nytjaplöntum, sykrum og olíujurtum, eins og skilgreint er í tillögu framkvæmdastjórnarinnar að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um breytingu á tilskipun 98/70/EB um gæði bensins og díseldsneytis og um breytingu á tilskipun 2009/28/EB um að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum ⁽⁴³⁾,
- 114) „ný og skapandi tækni“: ný óprófuð tækni í samanburði við það sem best gerist í atvinnugreininni sem felur í sér hættu á mistökum í tæknilegu eða atvinnulegu tilliti og er ekki hagnýting eða uppskölun á fyrirbyggjandi tækni,
- 115) „jöfnunarábyrgð“: ábyrgð markaðsaðila eða útvalins fulltrúa hans á ójafnvægi (mistræmi milli framleiðslu, neyslu og viðskipta) sem vísað er til sem „jöfnunarábyrgðaraðila“, innan tiltekins tíma, vísað til sem „uppgjörsgreiðslutímabil“,
- 116) „almenn jöfnunarábyrgð“: jöfnunarábyrgð án mismununar þvert á tækni sem undanþiggur engan framleiðanda þessari ábyrgð,
- 117) „lífmassi“: lífbrjótanlegur hluti afurða, úrgangs og efnaleifa frá landbúnaði (þ.m.t. efni úr bæði jurta- og dýraríkinu), skógrækt og tengdum atvinnugreinum, þ.m.t. sjávarútvegur og lagareldi, auk lífgass og lífbrjótanlegs hluta iðnaðarúrgangs og heimilis- og rekstrarúrgangs,
- 118) „núvirtur (e. levelized) heildarkostnaður við framleiðslu orku“: reiknaður kostnaður við raforkuvinnslu við skil til notanda eða raforkudreifikerfis. Hann tekur til stofnfjár, afvöxtunarstuðuls, auk kostnaðar við samfelldan rekstur, eldsneyti og viðhald,
- 119) „umhverfisskattur“: skattur með sérstökum skattstofni sem hefur skýr, neikvæð áhrif á umhverfið eða þar sem leitast er við að skattleggja tiltekna starfsemi, vörur eða þjónustu þannig að hægt sé að fella umhverfiskostnað inn í verð hennar og/eða þannig að framleiðendum eða neytendum sé beint að starfsemi þar sem meira tillit er tekið til umhverfisins,

⁽⁴²⁾ Stjtið. ESB L 315, 14.11.2012, bls. 1.

⁽⁴³⁾ COM(2012) 595, 17.10.2012.

- 120) „lágmark skatta í Sambandinu“: lágmark skattlagningar sem kveðið er á um í löggjöf Sambandsins; að því er varðar orkuvörur og raforku merkir það lágmark skattlagningar sem mælt er fyrir um í I. viðauka við tilskipun ráðsins 2003/96/EB frá 27. október 2003 um endurskipulagningu ramma Bandalagsins fyrir skattlagningu orkugjafa og raforku ⁽⁴⁴⁾,
- 121) „mengað svæði“: staður þar sem staðfest er að fyrir hendi eru hættuleg efni af mannavöldum í því magni að þau skapa umtalsverða hættu fyrir heilbrigði manna eða umhverfið þegar litið er til núverandi og samþykkrar framtíðarnotkunar landsins,
- 122) „mengunarbótareglan“: sá aðili sem veldur mengun ætti að bera kostnað vegna ráðstafana til að ráða bót á menguninni,
- 123) „mengun“: tjón sem mengunarvaldurinn veldur með beinum eða óbeinum skaða á umhverfinu eða með því að skapa aðstæður sem leiða til slíks skaða á efnislegu umhverfi eða náttúruauðlindum,
- 124) „orkunýtni í fjarhitun og fjarkælingu“: fjarhitunar- og fjarkælikerfi sem er í samræmi við skilgreininguna á skilvirku fjarhitunar- og fjarkælikerfi sem sett er fram í 41. og 42. mgr. 2. gr. tilskipunar 2012/27/ESB. Skilgreiningin tekur til hitunar/kælingar framleiðslustöðva og netkerfisins (þ.m.t. tengdrar aðstöðu) sem þarf til að dreifa hita og kælingu frá framleiðslueiningum til húsnæðis viðskiptavina,
- 125) „mengunarvaldur“: sá sem veldur skaða beint eða óbeint á umhverfinu eða skapar aðstæður sem leiða til slíks skaða,
- 126) „endurnotkun“: hvers kyns aðgerð þar sem vörur eða íhlutir, sem ekki eru úrgangur, eru notaðir aftur í sama tilgangi og þeir voru gerðir fyrir í upphafi,
- 127) „undirbúningur fyrir endurnotkun“: endurnýting, sem felst í skoðun, hreinsun eða viðgerð, þar sem vörur eða íhlutir þeirra sem eru orðin að úrgangi eru undirbúin þannig að þau megi endurnota án annarrar forvinnslu,
- 128) „endurvinnsla“: hvers kyns endurnýting þar sem úrgangsefni eru endurunnin í vörur, efnivið eða efni, hvort sem er til notkunar í upphaflegum tilgangi eða í öðrum tilgangi. Undir þetta fellur uppvinnsla (e. reprocessing) á lífrænum efniviði en ekki endurnýting orku og uppvinnsla sem skilar efni sem á að nota sem eldsneyti eða til fyllingar,
- 129) „það sem best gerist“: vinnsluferli þar sem endurnotkun á úrgangsefni til framleiðslu á fullunninni vöru er efnahagslega ábataþörm viðtekin venja. Eftir því sem við á verður að túlka hugtakið „það sem best gerist“ út frá tæknilegu sjónarhorni Sambandsins og innri markaðarins,
- 130) „orkugrunnvirki“: efnislegur búnaður eða aðstaða sem er staðsett í Sambandinu eða tengir Sambandið við eitt þriðja land eða fleiri og fellur undir eftirfarandi flokka:
- a) fyrir raforku:
- i. grunnvirki fyrir flutning, eins og skilgreint er í 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/72/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku ⁽⁴⁵⁾,
 - ii. grunnvirki fyrir dreifingu, eins og það er skilgreint í 5. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/72/EB,
 - iii. geymsluaðstaða fyrir raforku, skilgreind sem aðstaða til að geyma raforku varanlega eða tímabundið í ofan- eða neðanjarðargrunnvirkjum eða í jörðu, svo framarlega sem hún er beintengd við háspennulínur sem eru hannaðar fyrir 110 kV spennu eða þar yfir,
 - iv. hver sá búnaður eða mannvirki sem er nauðsynlegt til að kerfin, sem skilgreind eru í i.–iii. lið, starfi á öruggan, hættulausan og skilvirkan hátt, þ.m.t. varnar-, eftirlits- og stýrikerfi á öllu spennurófinu og á öllum aðveitustöðvum, og

⁽⁴⁴⁾ Stjtið. ESB L 283, 31.10.2003, bls. 51.

⁽⁴⁵⁾ Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 55.

- v. snjallnet sem eru skilgreind sem hver sá búnaður, lína, kapall eða mannvirki, bæði til flutnings og dreifingar á lág- og millispennusviðinu, sem miðar að tviátta stafrænum samskiptum, í rauntíma eða nálægt rauntíma, gagnvirkri og skynsamlegri vöktun og stjórnun á framleiðslu, flutningi, dreifingu og notkun raforku í raforkuneti með það fyrir augum að þróa netkerfi sem samþættir atferli og aðgerðir allra notenda sem eru tengdir því — framleiðenda, neytenda og þeirra sem eru hvort tveggja — til þess að tryggja efnahagslega hagkvæmt og skilvirkt orkukerfi með litlu tapi og miklum gæðum, afhendingaröryggi og almennu öryggi,
- b) fyrir gas:
- i. flutnings- og dreifingarleiðslur fyrir flutning jarðgass og lífgass sem eru hluti netkerfis, þó ekki háþrýstleiðslur fyrir óunnið jarðgas eða í tengslum við dreifingu jarðgass,
 - ii. geymsluaðstaða neðanjarðar sem er tengd háþrýstigasleiðslunum sem tilgreindar eru í i. lið,
 - iii. aðstaða til móttöku, geymslu og endurgösunar eða þrýstingsminkunar fljótandi jarðgass (LNG) eða þjappaðs jarðgass (CNG) og
 - iv. hver sá búnaður eða mannvirki sem er nauðsynlegt til að kerfið starfi á öruggan, hættulausan og skilvirkan hátt eða til að gera tviátta flutning mögulegan, þ.m.t. þjöppustöðvar,
- c) fyrir olíu:
- i. leiðslur til flutnings hráolíu,
 - ii. dælustöðvar og geymsluaðstaða, sem er nauðsynleg til að starfrækja leiðslur fyrir hráolíu, og
 - iii. hver sá búnaður eða mannvirki sem er nauðsynlegt til að kerfið sem um ræðir starfi á tilhlýðilegan, öruggan og skilvirkan hátt, þ.m.t. varnar-, eftirlits- og stýrikerfi og bakrennslisbúnaður,
- d) varðandi koltvísýring: leiðslunet, þ.m.t. tilheyrandi þjöppustöðvar, til flutnings á koltvísýringi til geymslusvæðis, í því skyni að dæla koltvísýringi niður í hæfilegar jarðmyndanir neðanjarðar til varanlegrar geymslu,
- 131) „löggjöf um innri orkumarkaðinn“: undir hana falla tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/72/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/73/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir jarðgas ⁽⁴⁶⁾, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 713/2009 frá 13. júlí 2009 um að koma á fót Samstarfsstofnun eftirlitsaðila á orkumarkaði ⁽⁴⁷⁾, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 714/2009 frá 13. júlí 2009 um skilyrði fyrir aðgangi að neti fyrir raforkuviðskipti yfir landamæri ⁽⁴⁸⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 715/2009 frá 13. júlí 2009 um skilyrði fyrir aðgangi að flutningskerfum fyrir jarðgas ⁽⁴⁹⁾ eða síðari tíma löggjöf sem kemur í stað þessara gerða að öllu leyti eða að hluta,
- Skilgreiningar sem eiga við um félagslega aðstoð til samgangna fyrir íbúa á afskekktum svæðum**
- 132) „föst búseta“: sá staður þar sem einstaklingur býr a.m.k. 185 daga á hverju almanaksári vegna persónulegra tengsla og atvinnutengsla; ef um er að ræða einstakling með atvinnutengsl á öðrum stað en þar sem hann hefur persónutengsl og sem býr í tveimur eða fleiri aðildarríkjum er litið svo á að hann sé með fasta búsetu þar sem persónutengsl hans eru svo fremi að hann snúi þangað aftur reglulega; ef einstaklingur býr í aðildarríki í þeim tilgangi að vinna að tímabundnu verkefni er samt sem áður litið svo á að hann sé með fasta búsetu þar sem persónuleg tengsl hans eru, óháð því hvort hann snúi þangað aftur á því tímabili sem verkefnið varir; námsdvöl í háskóla eða öðrum skóla í aðildarríki felur ekki í sér flutning á fastri búsetu; að öðru leyti skal „föst búseta“ hafa sömu merkingu og í landslögum aðildarríkja,
- Skilgreiningar að því er varðar aðstoð vegna breiðbandsinnviða**
- 133) „hefðbundið breiðband“, „grunnkerfi fyrir breiðband“: netkerfi með grundvallarvirkni sem byggist á tæknilegum grundvelli eins og ósamhæfðum stafrænum notendalínur (ADSL-línur) (upp að ADSL2+ netkerfi), leiðari sem ekki hefur verið endurbættur (t.d. DOCSIS 2.0), farsímakerfi af þriðju kynslóð (altæka farsímakerfinu, UMTS) og gervihnattakerfi,

⁽⁴⁶⁾ Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 94.

⁽⁴⁷⁾ Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 1.

⁽⁴⁸⁾ Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 15.

⁽⁴⁹⁾ Stjtið. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 36.

- 134) „breiðbandstengd mannvirkjagerð“: mannvirkjagerð sem er nauðsynleg til útbreiðslu breiðbandsneta, s.s. vegavinna til að geta lagt niður stokka (fyrir breiðband),
- 135) „stokkur“: neðanjarðarlagnir eða pípur sem notaðar eru til að hýsa kapla (ljósleiðara, kopar eða samása) breiðbandsneta,
- 136) „efnisleg sundurgreining“: veitir aðgang að aðgangslínu neytandans og gerir samkeppnisaðilum kleift að senda beint um eigið netkerfi,
- 137) „óvirkir breiðbandsinnviðir“: breiðbandsnet án nokkurs virks hluta. Það felur gjarnan í sér mannvirki, stokka, svartan ljósleiðara og götuskápa,
- 138) „næstu kynslóðar aðgangsneta (NGA)“: háþróað netkerfi sem hefur a.m.k. eftirfarandi eiginleika: a) veita áreiðanlega þjónustu með mjög miklum flutningshraða á hvern áskrifanda um ljósleiðarabaknet (e. optical backhaul) (eða sambærileg tækni) sem er nægilega nálægt húsnæði notanda til að tryggja afhendingu á raunverulegri háhraðaþjónustu, b) veita margs konar háþróaða stafræna þjónustu, þ.m.t. samþætta þjónustu sem byggist alfarið á IP-samskiptareglum og c) hafa verulega aukinn upphalshraða (samanborið við hefðbundin breiðbandsnet). Á núverandi stigi markaðs- og tækniþróunar eru næstu kynslóðar aðgangsneta: a) ljósleiðaraaðgangsneta (FTTx), b) háþróað, endurbætt kapalkerfi og c) ákveðin háþróað þráðlaus aðgangsneta sem geta veitt sérhverjum áskrifanda háhraðaþjónustu,
- 139) „heildsöluaðgangur“: aðgangur sem gerir rekstraraðila mögulegt að nota aðstöðu annars rekstraraðila. Viðtækasti mögulegi aðgangur sem hægt er að veita um viðeigandi netkerfi skal fela í sér, á grundvelli núverandi tækniþróunar, a.m.k. eftirfarandi aðgangsvörur. Fyrir kerfi ljósleiðara heim í hús (FTTH)/ljósleiðara í bygginguna (FTTB): aðgangur að stokkum, aðgangur að svörtum ljósleiðara, sundurgreindur aðgangur að heimtaug og bitastraumsaðgangur. Fyrir kapalkerfi: aðgangur að stokkum og bitastraumsaðgangur. Fyrir kerfi ljósleiðara að götuskápi (FTTC): aðgangur að stokkum, aðgangur að hluta heimtaugar og bitastraumsaðgangur. Fyrir óvirkt netgrunnvirki: aðgangur að stokkum, aðgangur að svörtum ljósleiðara og/eða sundurgreindur aðgangur að heimtaug. Fyrir breiðbandsnet sem byggist á ADSL-tengingu: sundurgreindur aðgangur að heimtaug, bitastraumsaðgangur. Fyrir farsímakerfi eða þráðlaus net: bitastraur, samnýting áþreifanlegra mastra og aðgangur að greinanetum. Fyrir gervitunglagrunna: bitastraumsaðgangur,

Skilgreiningar að því er varðar aðstoð vegna varðveislu menningar og menningararfleifðar

- 140) „erfið hljóð- og myndmiðlaverk“: verk sem aðildarríki tilgreina sem slík á grundvelli fyrirframskilgreindra viðmiðana þegar sett eru upp kerfi eða aðstoð er veitt og geta tekið til kvikmynda, þegar eina frumútgáfan er til á tungumáli aðildarríkis með takmarkað yfirráðasvæði, íbúafjölda eða málsvæði, stuttmynda, fyrstu eða annarrar myndar leikstjóra, heimildamynda eða ódýrra verka eða að öðru leyti erfiðra markaðsvara,
- 141) „skrá þróunaraðstoðarnefndar Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD)“: öll lönd og yfirráðasvæði sem uppfylla skilyrði fyrir opinberri þróunaraðstoð og eru á skránni sem Efnahags- og framfarastofnunin tekur saman,
- 142) „hæfilegur hagnaður“: skal ákvarðaður með tilliti til dæmigerðs hagnaðar fyrir viðkomandi geira. Arðsemi eigin fjár sem fer ekki yfir viðeigandi skiptavexti, að viðbættum 100 grunnpunktum, skal ávallt teljast hæfileg,

Skilgreiningar að því er varðar aðstoð vegna íþróttagrunnvirkja og fjölnota tómsundagrunnvirkja

- 143) „atvinnuþrótt“: iðkun íþróttar sem eru í eðli sínu launað starf eða launuð þjónusta, án tillits til þess hvort gerður hefur verið formlegur ráðningarsamningur milli atvinnuþróttamannsins og viðkomandi íþróttafélags þar sem endurgjaldið er hærra en þátttökukostnaðurinn og er verulegur hluti tekna íþróttamannsins. Ferða- og gistikostnaður vegna þátttöku í íþróttaviðburði skal ekki teljast endurgjald að því er þessa reglugerð varðar.

3. gr.

Skilyrði fyrir undanþágu

Aðstoðarkerfi, stök aðstoð, sem er veitt samkvæmt aðstoðarkerfum, og sérstök aðstoð skulu samrýmast innri markaðnum í skilningi 2. eða 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans svo fremi að slík aðstoð uppfylli öll skilyrðin, sem mælt er fyrir um í I. kafla þessarar reglugerðar, ásamt sérstöku skilyrðunum fyrir viðeigandi flokk aðstoðar sem mælt er fyrir um í III. kafla þessarar reglugerðar.

4. gr.

Viðmiðunarmörk vegna tilkynninga

1. Þessi reglugerð gildir ekki um aðstoð sem fer yfir eftirfarandi viðmiðunarmörk:
 - a) svæðisbundin fjárfestingaraðstoð: „aðlöguð aðstoðarfjárhæð“, eins og hún er reiknuð í samræmi við tilhögunina sem er skilgreind í 20. lið 2. gr. hvað varðar fjárfestingu með aðstoðarhæfan kostnað sem nemur 100 milljónum evra,
 - b) svæðisbundin aðstoð til þéttbýlisþróunar, 20 milljónir evra eins og mælt er fyrir um í 3. mgr. 16. gr.,
 - c) fjárfestingaraðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki: 7,5 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki og hvert fjárfestingarverkefni,
 - d) aðstoð vegna ráðgjafar í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja: 2 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki og hvert verkefni,
 - e) aðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki vegna þátttöku í kaupstefnum: 2 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki á ári,
 - f) aðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki vegna kostnaðar við samstarf sem stofnað er til við þátttöku í verkefnum evrópskrar svæðasamvinnu: 2 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki og hvert verkefni,
 - g) aðstoð vegna áhættufjármögnunar: 15 milljónir evra fyrir hvert aðstoðarhæft fyrirtæki eins og mælt er fyrir um í 9. mgr. 21. gr.,
 - h) aðstoð til sprotafyrirtækja: fjárhæðir sem mælt er fyrir um fyrir hvert fyrirtæki í 3., 4. og 5. mgr. 22. gr.,
 - i) aðstoð til rannsókna og þróunar:
 - i. ef verkefnið byggist fyrst og fremst á grunnrannsóknum: 40 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki og hvert verkefni; það á við þegar meira en helmingur aðstoðarhæfs kostnaðar við verkefnið er til kominn vegna starfsemi sem fellur innan flokksins grunnrannsóknir,
 - ii. ef verkefnið byggist fyrst og fremst á iðnaðarrannsóknum: 20 milljónir fyrir hvert fyrirtæki og hvert verkefni; það á við þegar meira en helmingur aðstoðarhæfs kostnaðar við verkefnið er til kominn vegna starfsemi sem fellur innan flokksins iðnaðarrannsóknir eða innan flokkanna iðnaðarrannsóknir og grunnrannsóknir saman,
 - iii. ef verkefnið byggist fyrst og fremst á þróunarstarfi: 15 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki og hvert verkefni; það á við þegar meira en helmingur aðstoðarhæfs kostnaðar við verkefnið er til kominn vegna starfsemi sem fellur innan flokksins þróunarstarf,
 - iv. ef verkefnið er Eureka-verkefni eða framkvæmt af sameiginlegu fyrirtæki sem stofnað er á grundvelli 185. eða 187. gr. sáttmálans eru fjárhæðirnar sem um getur í i.–iii. lið tvöfaldaðar,
 - v. ef aðstoð til rannsóknar- og þróunarverkefna er veitt með fyrirframgreiðslum sem ber að endurgreiða og eru, ef ekki er fyrir hendi samþykkt aðferðafræði til að reikna vergt styrkígildi þeirra, gefnar upp sem hundraðshluti aðstoðarhæfs kostnaðar og með ráðstöfuninni er gert ráð fyrir, ef árangur verkefnisins er góður, eins og er skilgreint á grundvelli skýsamlegrar og varfærinnar tilgátu, að fyrirframgreiðslurnar verði endurgreiddar með vöxtum sem eru a.m.k. jafnháir afvöxtunarstuðlinum sem er í gildi þegar styrkurinn er veittur, eru fjárhæðirnar, sem um getur í i.–iv. lið, hækkaðar um 50%,
 - vi. aðstoð til hagkvæmniathugana við undirbúning rannsóknarvinnu: 7,5 milljónir evra fyrir hverja athugun,
 - j) fjárfestingaraðstoð vegna rannsóknainnviða: 20 milljónir evra fyrir hverja innviði,
 - k) aðstoð vegna nýsköpunarklasa: 7,5 milljónir evra fyrir hvern klasa,
 - l) nýsköpunaraðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki: 5 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki og hvert verkefni,
 - m) aðstoð vegna nýsköpunar á sviði verkferla og skipulags: 7,5 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki og hvert verkefni,
 - n) þjálfunaraðstoð: 2 milljónir evra fyrir hvert þjálfunarverkefni,
 - o) aðstoð vegna ráðningar starfsmanna sem standa höllum fæti: 5 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki á ári,
 - p) aðstoð vegna ráðningar fatlaðra starfsmanna í formi launastyrkja: 10 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki á ári,
 - q) aðstoð til að vega upp á móti aukakostnaði við að ráða fatlaða starfsmenn í vinnu: 10 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki á ári,

- r) aðstoð til að veita upp á móti kostnaði vegna aðstoðar sem veitt er starfsmönnum sem standa höllum fæti: 5 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki á ári,
 - s) fjárfestingaraðstoð til umhverfisverndar, að undanskilinni fjárfestingaraðstoð til að hreinsa menguð svæði og aðstoð vegna dreifikerfisluta orkunýtna fjarhitunar- og fjarkælimannvirkisins: 15 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki og hvert fjárfestingarverkefni,
 - t) fjárfestingaraðstoð til orkunýtniverkefna: 10 milljón evra eins og mælt er fyrir um 5. mgr. 39. gr.,
 - u) fjárfestingaraðstoð til að hreinsa menguð svæði: 20 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki og hvert fjárfestingarverkefni,
 - v) rekstraraðstoð til framleiðslu raforku frá endurnýjanlegum orkugjöfum og rekstraraðstoð til að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum í smærri orkuverum: 15 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki og hvert verkefni. Þegar aðstoð er veitt með útbóði á samkeppnisgrundvelli skv. 42. gr.: 150 milljónir evra fyrir hvert ár með tilliti til sameinaðrar fjárhagsáætlunar fyrir öll kerfi sem falla undir 42. gr.,
 - w) fjárfestingaraðstoð fyrir dreifikerfi til fjarhitunar eða fjarkælingar: 20 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki og hvert fjárfestingarverkefni,
 - x) fjárfestingaraðstoð vegna orkugrunnvirkja: 50 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki og hvert fjárfestingarverkefni,
 - y) aðstoð vegna breiðbandsinnviða: 70 milljónir evra í heildarkostnað fyrir hvert verkefni,
 - z) fjárfestingaraðstoð vegna varðveislu menningar og menningararfleifðar: 100 milljónir evra fyrir hvert verkefni; rekstraraðstoð vegna varðveislu menningar og menningararfleifðar: 50 milljónir evra fyrir hvert fyrirtæki á ári,
 - aa) aðstoðarkerfi fyrir hljóð- og myndmiðlaverk: 50 milljónir evra fyrir hvert kerfi á ári,
 - bb) fjárfestingaraðstoð vegna íþróttagrunnvirkja og fjölnota grunnvirkja: 15 milljónir evra eða heildarkostnaður sem fer yfir 50 milljónir evra fyrir hvert verkefni; rekstrarkostnaður vegna íþróttagrunnvirkis: 2 milljónir evra fyrir hvert grunnvirki á ári og
 - cc) fjárfestingaraðstoð vegna staðbundinna grunnvirkja: 10 milljónir evra eða heildarkostnaður sem fer yfir 20 milljónir evra fyrir sama grunnvirki.
2. Viðmiðunarmörkin, sem sett eru fram eða um getur í 1. mgr., skulu ekki sniðgengin með því að skipta aðstoðarkerfunum eða aðstoðarverkefnum upp með óeðlilegum hætti.

5. gr.

Gagnsæi aðstoðar

1. Þessi reglugerð gildir aðeins um aðstoð ef hægt er að reikna nákvæmlega vergt styrkigildi hennar fyrir fram án þess að nauðsynlegt sé að gera áhættumat („gagnsæ aðstoð“).
2. Eftirfarandi flokkar aðstoðar skulu teljast gagnsærir:
 - a) aðstoð sem felst í fjárstyrkjum og vaxtastyrkjum,
 - b) aðstoð í formi lána þegar vergt styrkigildi hefur verið reiknað á grundvelli gildandi viðmiðunarvaxta þegar aðstoð er veitt,
 - c) aðstoð í formi ábyrgða:
 - i. þegar vergt styrkigildi hefur verið reiknað á grundvelli lágmarksöryggisgjalds, sem mælt er fyrir um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar, eða
 - ii. þegar aðferðafræðin við að reikna vergt styrkigildi ábyrgðarinnar hefur verið samþykkt, áður en ráðstöfunin er framkvæmd, á grundvelli tilkynningar framkvæmdastjórnarinnar (e. Commission Notice) um beitingu 87. og 88. gr. stofnsáttmála Evrópubandalaganna gagnvart ríkisaðstoð í formi ábyrgða⁽⁵⁰⁾, eða á grundvelli síðari tilkynningar (e. notice), í kjölfar tilkynningar (e. notification) um þá aðferðafræði til framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt hvaða reglugerð sem er sem framkvæmdastjórnin samþykkir á sviði aðstoðar og er í gildi á þeim tíma, og samþykkt aðferðafræðin varðar beint þá tegund ábyrgðar og undirliggjandi viðskipta sem beiting þessarar reglugerðar varðar,
 - d) aðstoð í formi skattaívilnana ef ráðstöfunin kveður á um þak sem tryggir að ekki sé farið yfir gildandi viðmiðunarmörk,

⁽⁵⁰⁾ Stjtið. ESB C 155, 20.6.2008, bls. 10.

- e) svæðisbundin aðstoð til þéttbýlisþróunar, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 16. gr.,
- f) aðstoð sem felst í áhættufjármagnsráðstöfunum, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 21. gr.,
- g) aðstoð til sprotafyrirtækja, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 22. gr.,
- h) aðstoð til orkunýtniverkefna, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 39. gr.,
- i) aðstoð í formi gjalda til viðbótar markaðsverði, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 42. gr.,
- j) aðstoð í formi fyrirframgreiðslu, sem ber að endurgreiða, ef heildarnafnverð hennar fer ekki yfir viðmiðunarmörkin sem gilda samkvæmt þessari reglugerð eða ef aðferðafræðin við að reikna vergt styrkígildi fyrirframgreiðslunnar, sem ber að endurgreiða, hefur verið samþykkt, áður en ráðstöfunin er framkvæmd, í kjölfar þess að framkvæmdastjórninni er tilkynnt um hana.

6. gr.

Hvatningaráhrif

1. Þessi reglugerð skal einungis gilda um aðstoð sem hefur hvatningaráhrif.
2. Aðstoð skal teljast hafa hvatningaráhrif ef aðstoðarþegi hefur lagt fram skriflega umsókn um aðstoð hjá hlutaðeigandi aðildarríki áður en vinnan við verkefnið eða starfsemina hefst. Umsóknin um aðstoðina skal innihalda a.m.k. eftirfarandi upplýsingar:
 - a) nafn og stærð fyrirtækis,
 - b) lýsingu á verkefninu, þ.m.t. upphafs- og lokadagsetningu,
 - c) staðsetningu verkefnisins,
 - d) listi yfir kostnaðarliði verkefnisins,
 - e) tegund aðstoðar (styrkur, lán, ábyrgð, fyrirframgreiðsla sem ber að endurgreiða, innspýting hlutafjár eða annað) og fjárhæð opinbers fjármagns sem þarf til verkefnisins.
3. Sérstök aðstoð, sem er veitt stórum fyrirtækjum, telst hafa hvatningaráhrif ef aðildarríkið hefur, auk þess að fullnægja skilyrðinu sem mælt er fyrir um í 2. mgr., gengið úr skugga um áður en viðkomandi aðstoð er veitt að skjölin, sem aðstoðarþegi útbýr, sýni fram á að aðstoðin hafi eitt atriði eða fleiri af eftirfarandi í för með sér:
 - a) ef um er að ræða svæðisbundna fjárfestingaraðstoð: að verkefni sé framkvæmt sem hefði annars ekki verið framkvæmt á hlutaðeigandi svæði eða væri ekki nægilega ábatasamt fyrir aðstoðarþegann á viðkomandi svæði ef aðstoð kæmi ekki til,
 - b) í öllum öðrum tilvikum að það sé:
 - veruleg aukning á umfangi verkefnisins eða starfseminnar sem rekja má til aðstoðarinnar eða
 - veruleg hækkun heildarfjárhæðar sem aðstoðarþegi ver til verkefnisins eða starfseminnar og rekja má til aðstoðarinnar eða
 - veruleg aukning á hraða við að ljúka verkefninu eða starfseminni sem um er að ræða.
4. Þrátt fyrir 2. og 3. mgr. skulu ráðstafanir í formi skattaávilnana teljast hafa hvatningaráhrif að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:
 - a) ráðstöfunin kveður á um rétt til aðstoðar samkvæmt hlutlægum viðmiðunum og án frekari íhlutana af hálfu aðildarríkisins og
 - b) ráðstöfunin hefur verið samþykkt og er í gildi áður en vinna hefst við verkefnið eða starfsemina, sem nýtur aðstoðar, nema ef um sé að ræða síðari skattareglur þar sem fyrri reglur tóku þegar til starfseminnar í formi skattaávilnana.
5. Þrátt fyrir 2., 3. og 4. mgr. þurfa eftirfarandi flokkar aðstoðar ekki að hafa eða teljast hafa hvatningaráhrif:
 - a) svæðisbundin rekstraraðstoð, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 15. gr.,
 - b) aðstoð að því er varðar aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að fjármagni, að uppfylltum viðeigandi skilyrðum sem mælt er fyrir um í 21. og 22. gr.,

- c) aðstoð í formi launastyrkja vegna ráðningar starfsmanna sem standa höllum fæti og aðstoð í formi launastyrkja vegna ráðningar fatlaðra starfsmanna, að uppfylltum viðeigandi skilyrðum sem mælt er fyrir um í 32. og 33. gr., eftir því sem við á,
- d) aðstoð til að veita upp á móti aukakostnaði við að ráða fatlaða starfsmenn í vinnu, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 34. gr.,
- e) aðstoð í formi lækkunar á umhverfissköttum samkvæmt tilskipun 2003/96/EB, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 44. gr. þessarar reglugerðar,
- f) aðstoð til að bæta tjón að völdum náttúruhamfara, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 50. gr.,
- g) félagsleg aðstoð til samgangna fyrir íbúa á afskekktum svæðum, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 51. gr.,
- h) aðstoð vegna varðveislu menningar og menningararfleifðar, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 53. gr.

7. gr.

Aðstoðarhlutfall og aðstoðarhæfur kostnaður

1. Við útreikning á aðstoðarhlutfalli og aðstoðarhæfum kostnaði skulu allar tölur sem eru notaðar vera án frádráttar vegna skatta eða annarra gjalda. Aðstoðarhæfur kostnaður skal studdur skriflegum samtímasönnunargögnum sem skulu vera skýr og sértæk.
2. Þegar aðstoð er veitt í öðru formi en sem styrkur skal aðstoðarfjárhæðin vera vergt styrkigildi aðstoðarinnar.
3. Aðstoð, sem er greidd í nokkrum hlutum, skal vera afvöxtuð þegar hún er veitt. Aðstoðarhæfi kostnaðurinn skal vera afvaxtaður á þeim tíma þegar aðstoðin er veitt. Vextimir, sem nota skal við afvöxtun, skulu vera gildandi afvöxtunarstuðull á þeim tíma þegar aðstoðin er veitt.
4. Þegar aðstoð er veitt með skattaívilnunum skulu afvaxtanir hlutagreiðslna aðstoðar fara fram á grundvelli afvöxtunarstuðla sem eru í gildi á hinum mismunandi tímum þegar þessar skattaívilnanir koma til framkvæmda.
5. Þegar aðstoð er veitt með fyrirframgreiðslum sem ber að endurgreiða og eru, ef ekki er fyrir hendi samþykkt aðferðafræði til að reikna vergt styrkigildi þeirra, gefnar upp sem hundraðshluti aðstoðarhæfs kostnaðar og með ráðstöfuninni er gert ráð fyrir, ef árangurinn af verkefninu er góður, eins og er skilgreint á grundvelli skynsamlegrar og varfærinna tilgátu, að fyrirframgreiðslurnar verði endurgreiddar með vöxtum, sem eru a.m.k. jafnháir afvöxtunarstuðlinum sem er í gildi þegar styrkurinn er veittur, hækkar hámarksaðstoðarhlutfallið sem mælt er fyrir um í III. kafla um 10%.
6. Þegar ríkisaðstoð er veitt með fyrirframgreiðslum sem ber að endurgreiða má ekki hækka þau hámarksaðstoðarhlutföll sem eru skilgreind á korti yfir svæðisbundna aðstoð sem er í gildi þegar aðstoðin er veitt.

8. gr.

Uppsöfnun

1. Við mat á því hvort viðmiðunarmörkin fyrir tilkynningar í 4. gr. og hámarksaðstoðarhlutföllin í III. kafla séu virt skal taka tillit til heildarfjárhæðar ríkisaðstoðar fyrir starfseminu, verkefnið eða fyrirtækið sem nýtur aðstoðarinnar.
2. Þegar fjármögnun Sambandsins, undir miðlægi stjórn stofnana, sérstofnana, sameiginlegra fyrirtækja eða annarra aðila Sambandsins, er hvorki beint né óbeint undir stjórn aðildarríkisins sameinuð ríkisaðstoð skal einungis hið síðarnefnda tekið til athugunar þegar metið er hvort viðmiðunarmörk tilkynninga og hámarksaðstoðarhlutföll eða hámarksaðstoðarfjárhæðir séu virtar, svo fremi að heildarfjárhæð opinberrar fjármögnunar, sem er veitt í tengslum við sama aðstoðarhæfa kostnaðinn, fari ekki yfir hagstæðasta fjármögnunarhlutfallið sem mælt er fyrir um í gildandi reglum löggjafar Sambandsins.
3. Aðstoð, með tilgreindum aðstoðarhæfum kostnaði, sem er undanþegin samkvæmt þessari reglugerð má sameina:
 - a) annarri ríkisaðstoð svo fremi að þessar ráðstafanir varði annan tilgreindan aðstoðarhæfan kostnað,

b) annarri ríkisaðstoð, í tengslum við sama aðstoðarhæfa kostnaðinn, sem skarast að hluta eða öllu leyti, einungis ef slík sameining leiðir ekki til þess að aðstoðarlutfall fari yfir hæsta gildandi aðstoðarlutfall eða hæstu gildandi fjárhæð slíkrar aðstoðar samkvæmt þessari reglugerð.

4. Aðstoð án tilgreinds aðstoðarhæfs kostnaðar, sem nýtur undanþágu skv. 21., 22. og 23. gr. þessarar reglugerðar, má sameina annarri ríkisaðstoð með tilgreindum aðstoðarhæfum kostnaði. Sameina má aðstoð án tilgreinds aðstoðarhæfs kostnaðar annarri ríkisaðstoð án tilgreinds aðstoðarhæfs kostnaðar að hæstu viðeigandi viðmiðunarmörkum heildarfjármögnunar sem eru ákveðin fyrir sérstakar aðstæður í hverju tilviki með þessari reglugerð eða annarri reglugerð eða ákvörðun um hópundanþágu sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

5. Ríkisaðstoð sem nýtur undanþágu samkvæmt þessari reglugerð skal ekki sameina minniháttaraðstoð að því er varðar sama aðstoðarhæfa kostnaðinn ef slík sameining leiðir til þess að aðstoðarlutfallið fari yfir það sem mælt er fyrir um í III. kafla þessarar reglugerðar.

6. Þrátt fyrir b-lið 3. mgr. er heimilt að sameina aðstoð í þágu fatlaðra starfsmanna, eins og kveðið er á um í 33. og 34. gr., aðstoð sem er undanþegin samkvæmt þessari reglugerð í tengslum við sama aðstoðarhæfa kostnaðinn sem er yfir hæstu gildandi viðmiðunarmörkum samkvæmt þessari reglugerð, að því tilskildu að slík sameining leiði ekki til þess að aðstoðarlutfallið fari yfir 100% af viðeigandi kostnaði á hverju ráðningartímabili hlutaðeigandi starfsmanna.

9. gr.

Birting og upplýsingar

1. Hlutaðeigandi aðildarríki skal tryggja birtingu, á alhliða vefsetri yfir ríkisaðstoð á lands- eða svæðisvísu, á:

- a) samantekt upplýsinga, sem um getur í 11. gr. á staðlaða eyðublaðinu sem mælt er fyrir um í II. viðauka, eða hlekk sem veitir aðgang að þeim,
- b) heildartexta hvernar aðstoðarráðstöfunar, eins og um getur í 11. gr. eða hlekk, sem veitir aðgang að heildartextanum,
- c) upplýsingunum, sem um getur í III. viðauka, um hverja úthlutun stakrar aðstoðar sem fer yfir 500 000 evrur.

Að því er varðar aðstoð, sem er veitt til verkefna evrópskrar svæðasamvinnu, skulu upplýsingarnar, sem um getur í þessari málsgrein, settar á vefsetur aðildarríkisins þar sem hlutaðeigandi stjórnunaryfirvald, eins og það er skilgreint í 21. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1299/2013, er staðsett. Að öðrum kosti geta þátttökuaðildarríkin einnig ákveðið að hvert þeirra skuli láta í té þær upplýsingar, sem tengjast aðstoðarráðstöfununum innan yfirráðasvæðis þeirra, á viðkomandi vefsetrum.

2. Að því er kerfi í formi skattaívilnana og kerfi, sem falla undir 16. og 21. gr., varðar ⁽⁵¹⁾ skulu skilyrðin, sem sett eru fram í c-lið 1. mgr. þessarar greinar, teljast uppfyllt ef aðildarríki birta tilskildar upplýsingar um fjárhæðir stakrar aðstoðar á eftirfarandi sviðum (í milljónum evra):

0,5-1,

1-2,

2-5,

5-10,

10-30 og

30 og meira.

3. Að því er kerfi, sem falla undir 51. gr. þessarar reglugerðar, varðar skal birtingarskyldan, sem mælt er fyrir um í þeirri grein, ekki gilda um lokaneytendur.

4. Upplýsingarnar, sem um getur í c-lið 1. mgr. þessarar greinar, skulu skipulagðar og gerðar aðgengilegar á staðlaðan hátt, eins og lýst er í III. viðauka, og skal gera ráð fyrir skilvirkum leitar- og niðurrhalsmöguleikum. Upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., skulu birtar innan sex mánaða frá þeim degi þegar aðstoðin er veitt eða, hvað varðar aðstoð í formi skattaívilnana, innan eins árs frá lokum frests til að skila skattframtali og skulu þær vera tiltækar í a.m.k. 10 ár frá þeim degi þegar aðstoðin er veitt.

⁽⁵¹⁾ Að því er kerfi, sem falla undir 16. og 21. gr. þessarar reglugerðar, varðar má fella niður kröfuna um að birta upplýsingar um hverja staka úthlutun yfir 500 000 evrum hvað varðar lítil og meðalstór fyrirtæki sem ekki hafa stundað neina sölu í viðskiptalegum tilgangi á markaði.

5. Framkvæmdastjórnin skal birta á vefsetri sínu:
 - a) hlekkir á vefsetur ríkisaðstoðar sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar,
 - b) samantekt upplýsinga sem um getur í 11. gr.
6. Aðildarríki skulu uppfylla ákvæði þessarar greinar innan tveggja ára frá gildistöku þessarar reglugerðar.

II. KAFLI

EFTIRLIT

10. gr.

Hagræði af hópundanþágu dregið til baka

Þegar aðildarríki veitir aðstoð, sem nýtur meintrar undanþágu frá tilkynningarskyldunni samkvæmt þessari reglugerð, án þess að uppfylla skilyrðin sem eru sett fram í I.–III. kafla, getur framkvæmdastjórnin, eftir að hafa gefið hlutaðeigandi aðildarríki tækifæri til að skýra frá sjónarmiðum sínum, samþykkt ákvörðun þess efnis að allar aðstoðarráðstafanir, eða hluti þeirra, sem hlutaðeigandi aðildarríki samþykkir í framtíðinni, sem myndu að öðrum kosti uppfylla kröfurnar í þessari reglugerð, skulu tilkynntar framkvæmdastjórninni í samræmi við 3. mgr. 108. gr. sáttmálans. Ráðstafanirnar sem ber að tilkynna má takmarka við þær ráðstafanir sem veita tiltekna tegund aðstoðar eða í þágu tiltekinna aðstoðarþega eða aðstoðarráðstafanir sem tiltekin yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkis samþykkja.

11. gr.

Skýrslugjöf

Aðildarríkin eða, ef um er að ræða aðstoð sem veitt er til verkefna evrópskrar svæðasamvinnu, aðildarríkið þar sem stjórnunaryfirvaldið, eins og það er skilgreint í 21. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1299/2013, er staðsett skal senda framkvæmdastjórninni:

- a) um rafrænt tilkynningarkerfi framkvæmdastjórnarinnar, samantekt upplýsinga um hverja aðstoðarráðstöfun sem nýtur undanþágu samkvæmt þessari reglugerð á staðlaða eyðublaðinu sem mælt er fyrir um í II. viðauka, ásamt hlekk sem veitir aðgang að óstyttnum texta aðstoðarráðstöfunarinnar, þ.m.t. breytingar á honum, innan 20 virkra daga frá gildistöku,
- b) ársskýrslu á rafrænu formi, eins og um getur í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 794/2004 frá 21. apríl 2004 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 659/1999 frá 22. mars 1999 um ítarlegar reglur um beitingu 93. gr. EB-sáttmálans⁽⁵²⁾, með áorðnum breytingum, um beitingu þessarar reglugerðar með upplýsingunum sem tilgreindar eru í framkvæmdarreglugerðinni, fyrir hvert heilt ár eða hvern hluta árs sem reglugerðin er í gildi.

12. gr.

Eftirlit

Til þess að gera framkvæmdastjórninni kleift að fylgjast með þeirri aðstoð, sem er undanþegin tilkynningarskyldunni samkvæmt þessari reglugerð, skulu aðildarríki eða, að öðrum kosti, ef um er að ræða aðstoð sem er veitt til verkefna er varða evrópska svæðasamvinnu, aðildarríkið þar sem stjórnunaryfirvaldið er staðsett, halda ítarlegar skrár með upplýsingunum og nauðsynlegum fylgigögnum til að staðfesta að öll skilyrðin, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, hafi verið uppfyllt. Slíkar skrár skulu geymdar í 10 ár frá úthlutunardegi sérstöku aðstoðarinnar eða þeim degi þegar síðasta aðstoðin var veitt samkvæmt kerfinu. Hlutaðeigandi aðildarríki skal láta framkvæmdastjórninni í té innan 20 virkra daga eða lengri tíma sem er tilgreindur í beiðninni allar upplýsingar og fylgigögn sem framkvæmdastjórnin telur nauðsynleg til að hafa eftirlit með beitingu þessarar reglugerðar.

⁽⁵²⁾ Stjtið. ESB L 140, 30.4.2004, bls. 1.

III. KAFLI

SÉRÁKVÆÐI UM MISMUNANDI FLOKKA AÐSTOÐAR

1. ÞÁTTUR

Svæðisbundin aðstoð

UNDIRÞÁTTUR A

Svæðisbundin fjárfestingar- og rekstraraðstoð

13. gr.

Gildissvið svæðisbundinnar aðstoðar

Þessi þáttur gildir ekki um:

- a) aðstoð í þágu starfsemi í stál-, kola-, skipasmíða-, gervitreftja- og flutningsgeirunum, ásamt tilheyrandi grunnvirkjum, orkuframleiðslu, -dreifingu og -grunnvirkjum,
- b) svæðisbundna aðstoð í formi kerfa sem eru ætluð takmörkuðum fjölda sérstakra atvinnugreina; kerfi sem eru ætluð ferðaþjónustu, breiðbandsinnviðum eða vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða teljast ekki ætluð sérstökum atvinnugreinum,
- c) svæðisbundna aðstoð í formi kerfa sem vega upp á móti flutningskostnaði vara sem eru framleiddar á ystu svæðum eða á strjálbýlum svæðum og er veitt til:
 - i. starfsemi á sviði framleiðslu, vinnslu eða markaðssetningar vara sem eru skráðar í I. viðauka við sáttmálann eða
 - ii. starfsemi sem er flokkuð í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1893/2006 frá 20. desember 2006 um stofnun atvinnugreinaflokunar Evrópubandalaganna (NACE, 2. endursk.) og um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3037/90 sem og tilteknum EB-reglugerðum um sérstök hagskýrslusvið⁽⁵³⁾ sem landbúnaður, skógrækt og fiskveiðar undir bálki A í atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins, 2. endursk., námugróftur og vinnsla hráefna úr jörðu undir bálki B í atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins, 2. endursk., og rafmagns-, gas- og hitaveitur og loftræstikerfi undir bálki D í atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins, 2. endursk., eða
 - iii. flutninga á vörum um leiðslur,
- d) staka svæðisbundna fjárfestingaraðstoð til aðstoðarþega sem hefur lokað sömu eða svipaðri starfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu á næstliðnum tveimur árum áður en hann sækir um svæðisbundna fjárfestingaraðstoð eða hefur þegar umsókn um aðstoð er lögð fram, raunhæfar áætlanir um að loka slíkri starfsemi innan allt að tveggja ára eftir að nýfjárfestingunni, sem óskað er aðstoðar fyrir, er lokið á viðkomandi svæði,
- e) svæðisbundna rekstraraðstoð sem er veitt fyrirtækjum með aðalstarfsemi sem fellur undir bálk K „Fjármála- og váttryggingastarfsemi“ í atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins, 2. endursk., eða fyrirtækjum sem stunda starfsemi innan samstæðu og aðalstarfsemin fellur undir flokk 70.10 „Starfsemi höfuðstöðva“ eða flokk 70.22 „Viðskiptaráðgjöf og önnur rekstraráðgjöf“ í atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins, 2. endursk.

14. gr.

Svæðisbundin fjárfestingaraðstoð

1. Svæðisbundin fjárfestingaraðstoð skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og I. kafla.
2. Aðstoðin skal veitt á aðstoðarsvæðum.

⁽⁵³⁾ Stjórn. ESB L 393, 30.12.2006, bls. 1.

3. Á aðstoðarsvæðum, sem uppfylla skilyrði a-liðar 3. mgr. 107. gr. sáttmálans, má veita aðstoðina fyrir nýfjárfestingu óháð stærð aðstoðarþegans. Á aðstoðarsvæðum, sem uppfylla skilyrði c-liðar 3. mgr. 107. gr. sáttmálans, má veita litlum og meðalstórum fyrirtækjum aðstoð til nýfjárfestingar á hvaða formi sem er. Aðstoð til stórra fyrirtækja skal einungis veita vegna nýfjárfestingar í þágu nýrrar atvinnustarfsemi á viðkomandi svæði.

4. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera eftirfarandi:

- a) fjárfestingar í efnislegum og óefnislegum eignum,
- b) áætlaður launakostnaður sem er til kominn vegna atvinnusköpunar sem rekja má til nýfjárfestingar, reiknaður yfir tveggja ára tímabil, eða
- c) sambland a- og b-liðar sem fer ekki yfir fjárhæðina í a- eða b-lið, hvort sem er hærra.

5. Fjárfestingin skal standa yfir í a.m.k. fimm ár á viðtökusvæðinu, eða a.m.k. þrjú ár ef um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki, eftir að fjárfestingunni er lokið. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að skipt sé um úrelta eða ónýta stöð eða búnað á því tímabili, að því tilskildu að atvinnustarfsemi haldist á viðkomandi svæði í umræddan lágmarkstíma.

6. Eignir sem aflað er skulu vera nýjar nema ef um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki og öflun starfsstöðvar. Taka má tillit til kostnaður sem er tengdur leigu efnislegra eigna með eftirfarandi skilyrðum:

- a) leiga á landi og byggingum verða að vera til a.m.k. fimm ára eftir áætluð lok fjárfestingarverkefnisins þegar um er að ræða stór fyrirtæki en þrjú ár ef um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki,
- b) leiga á tækjakosti eða vélum verður að vera í formi fjármögnunarleigu og fela í sér skuldbindingu fyrir aðstoðarþegann um að kaupa eignina þegar leigusamningurinn rennur út.

Ef um er að ræða öflun á eignum starfsstöðvar í skilningi 49. liðar 2. gr. skal einungis taka tillit til kostnaðar við að kaupa eignirnar frá þriðja aðila sem er ótengdur kaupandanum. Viðskiptin skulu fara fram við markaðsaðstæður. Ef aðstoð hefur þegar verið veitt til að afla eigna áður en þær eru keyptar skal draga kostnaðinn af þessum eignum frá aðstoðarhæfum kostnaði sem tengist öflun starfsstöðvar. Þegar aðstandandi upphaflegs eiganda eða starfsmaður tekur yfir lítið fyrirtæki skal skilyrðið um að eignir séu keyptar frá þriðja aðila, sem er ótengdur kaupandanum, felld niður. Öflun hlutabréfa telst ekki vera nýfjárfesting.

7. Að því er varðar aðstoð, sem er veitt vegna grundvallarbreytingar á framleiðsluferlinu, verður aðstoðarhæfur kostnaður að vera hærri en afskriftir eignanna sem tengjast því að starfsemin er færð til nútímahorfs á næstliðnum þremur reikningsárum. Að því er varðar aðstoð, sem er veitt til að auka fjölbreytni innan starfandi starfsstöðvar, verður aðstoðarhæfur kostnaður að vera a.m.k. 200% hærri en bókfært virði eignanna sem eru endurnýttar, eins og skráð er á næstliðnu reikningsári fyrir upphaf verks.

8. Óefnislegar eignir eru aðstoðarhæfar hvað varðar útreikning á fjárfestingarkostnaði, að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- a) þær verða að vera notaðar í starfsstöðinni sem fær aðstoðina,
- b) þær verða að vera afskrifanlegar,
- c) þær verður að kaupa við markaðsaðstæður af þriðju aðilum sem eru ótengdir kaupandanum og
- d) þær verða að vera hluti af eignum fyrirtækisins sem fær aðstoðina og vera áfram bundnar verkefninu, sem aðstoðin er veitt til, í a.m.k. fimm ár en þrjú ár ef um er að ræða lítil og meðalstór fyrirtæki.

Að því er stór fyrirtæki varðar er kostnaður við óefnislegar eignir aðeins aðstoðarhæfur upp að 50% af aðstoðarhæfum heildarfjárfestingarkostnaði fyrir nýfjárfestingu.

9. Þegar aðstoðarhæfur kostnaður er reiknaður á grundvelli áætlaðs launakostnaðar, eins og um getur í b-lið 4. mgr., skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:

- a) fjárfestingarverkefnið skal leiða til hreinnar aukningar í fjölda starfsmanna í viðkomandi starfsstöð, borið saman við meðaltal næstliðinna 12 mánaða, þannig að hvert tapað starf skal dregið frá fjölda sýnilegra nýrra starfa sem urðu til á tímabilinu,
- b) ráðið skal í hverja stöðu innan þriggja ára frá verklokum og
- c) hverju starfi sem skapast með fjárfestingunni skal viðhaldið á viðkomandi svæði í a.m.k. fimm ár frá því að fyrst var ráðið í stöðuna en þrjú ár ef um er að ræða lítil eða meðalstór fyrirtæki.

10. Svæðisbundin aðstoð til þróunar breiðbandsnets skal uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) aðstoð skal einungis veitt á svæðum þar sem ekki eru fyrir hendi net í sama flokki (hvorki hefðbundið breiðband né næstu kynslóðar aðgangsnét) og þegar ekki er líklegt að slíkt net verði þróað á viðskiptagrundvelli innan þriggja ára frá því að ákvörðun er tekin um að veita aðstoð og
- b) rekstraraðili niðurgreidda netkerfisins verður að veita virkan og óvirkan heildsöluaðgang með sanngjörnum skilmálum og án mismununar, þ.m.t. efnisleg sundurgreining ef um er að ræða næstu kynslóðar aðgangsnét, og
- c) aðstoð skal úthlutað á grundvelli valferlis á samkeppnisgrundvelli.

11. Svæðisbundin aðstoð fyrir rannsóknainnvíði skal einungis veitt ef aðstoðin er háð því skilyrði að aðgangur að innviðunum sé gagnsær og án mismununar.

12. Aðstoðarhlutfall sem vergt styrkígildi skal ekki fara yfir hámarkshlutfall aðstoðar sem er skilgreint á korti yfir svæðisbundna aðstoð sem er í gildi á þeim tíma þegar aðstoðin er veitt á viðkomandi svæði. Ef aðstoðarhlutfallið er reiknað á grundvelli c-liðar 4. mgr. skal hámarkshlutfall aðstoðar ekki fara yfir hagstæðustu fjárhæðina sem fæst með því að nota þetta hlutfall á grundvelli fjárfestingar- eða launakostnaðar. Að því er stór fjárfestingarverkefni varðar skal aðstoðarfjárhæðin ekki vera hærri en aðlöguð aðstoðarfjárhæð, reiknuð í samræmi við aðferðina sem er skilgreind í 20. lið 2. gr.

13. Hvers kyns nýfjárfesting sama aðstoðarþega (á grundvelli samstæðu) innan þriggja ára tímabils frá upphafsdegi verks annarrar fjárfestingar, sem nýtur aðstoðar, á sama svæði á 3. stigi í flokkun hagskýrslusvæða, skal teljast hluti af stöku fjárfestingarverkefni. Þegar slíkt stakt fjárfestingarverkefni er stórt fjárfestingarverkefni skal heildarfjárhæð aðstoðar til þess ekki fara yfir aðlagða aðstoðarfjárhæð til stórra fjárfestingarverkefna.

14. Aðstoðarþegi verður sjálfur að fjármagna a.m.k. 25% af aðstoðarhæfum kostnaði, annaðhvort með eigin fé eða með ytri fjármögnun á formi sem felur ekki í sér opinberan stuðning. Á ystu svæðunum getur lítið eða meðalstórt fyrirtæki fengið aðstoð til fjárfestingar með yfir 75% hámarkshlutfall aðstoðar, og skulu eftirstöðvarnar í því tilviki fengnar með fjármagni frá aðstoðarþega.

15. Að því er varðar nýfjárfestingu, sem tengist verkefnum er varða evrópska svæðasamvinnu og fellur undir reglugerð (ESB) nr. 1299/2013, skal aðstoðarhlutfallið á svæðinu þar sem nýfjárfestingin er gilda fyrir alla aðstoðarþega sem taka þátt í verkefninu. Ef nýfjárfestingin er á tveimur eða fleiri aðstoðarsvæðum skal hámarkshlutfall aðstoðar vera það hlutfall sem gildir á aðstoðarsvæðinu þar sem stofnað er til stærsta hlutans af aðstoðarhæfum kostnaði. Á aðstoðarsvæðum, sem uppfylla skilyrði fyrir aðstoð skv. c-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans, skal þetta ákvæði einungis gilda um stór fyrirtæki ef nýfjárfesting er í þágu nýrrar atvinnustarfsemi.

15. gr.

Svæðisbundin rekstraraðstoð

1. Svæðisbundin rekstraraðstoðarkerfi á ystu svæðum og strjálbýlum svæðum, sem aðildarríkin tilgreina á korti sínu yfir svæðisbundna aðstoð sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt í samræmi við 161. gr. í leiðbeinandi reglum um svæðisbundna ríkisaðstoð fyrir 2014–2020⁽⁵⁴⁾, skulu samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningar skyldunni sem um getur í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þeirri grein og í I. kafla.

2. Svæðisbundin rekstraraðstoðarkerfi skulu koma til móts við:

- a) viðbótarkostnað vegna flutninga á vörum, sem eru framleiddar á svæðum sem uppfylla skilyrði fyrir rekstraraðstoð, og viðbótarkostnað vegna flutnings á vörum sem eru unnar frekar á þessum svæðum, að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:
 - i. aðstoðarþegar reka framleiðslustarfsemi sína á þessum svæðum,
 - ii. hægt er að mæla aðstoðina fyrir fram á hlutlægan hátt á grundvelli fastrar fjárhæðar eða á hvert tonn/kílómetra eða annarrar viðeigandi einingar,
 - iii. þessi viðbótarkostnaður við flutninga er reiknaður á grundvelli flutningsleiðar varanna innan landamæra hlutaðeigandi aðildarríkis með þeim flutningatækjum sem hafa í för með sér minnstan kostnað fyrir aðstoðarþegann. Einungis hvað ystu svæðin varðar er viðbótarkostnaður við flutninga á vörum sem eru unnar frekar á þessum svæðum innifalinn í kostnaði við flutninga á vörum frá framleiðslustað þeirra til þessara svæða,

⁽⁵⁴⁾ Stjtið. ESB C 209, 23.7.2013, bls. 1.

- b) viðbótarrekstrarkostnað, annan en flutningskostnað, sem stofnað er til á ystu svæðum vegna beinna áhrifa af einum eða fleiri varanlegum annmörkum sem um getur í 349. gr. sáttmálans, samkvæmt eftirfarandi skilyrðum:
- i. aðstoðarþegar reka atvinnustarfsemi sína á ystu svæðum,
 - ii. árleg aðstoðarfjárhæð á hvern aðstoðarþega samkvæmt öllum rekstraraðstoðarkerfum fer ekki yfir:
 - 15% af vergu vinnsluvirði sem aðstoðarþegi skapar árlega á viðkomandi ysta svæði eða
 - 25% af árlegum launakostnaði sem aðstoðarþegi stofnar til á viðkomandi ysta svæði eða
 - 10% af ársveltu aðstoðarþega á viðkomandi ysta svæði.
3. Aðstoðarhlutfallið skal ekki vera hærra en 100% af aðstoðarhæfum viðbótarkostnaði eins og hann er ákvarðaður í þessari grein.

Undirþáttur B

Aðstoð til þéttbýlisþróunar

16. gr.

Svæðisbundin aðstoð til þéttbýlisþróunar

1. Svæðisbundin aðstoð til þéttbýlisþróunar skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni sem um getur í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og I. kafla.
2. Þéttbýlisþróunarverkefni skulu uppfylla eftirfarandi viðmiðanir:
 - a) þau skulu framkvæmd fyrir milligöngu þéttbýlisþróunarsjóða á aðstoðarsvæðum,
 - b) uppbyggingar- og fjárfestingarsjóðir Evrópu skulu samfjármagna þau,
 - c) þau skulu styðja framkvæmd „samþættrar stefnu um sjálfbæra þróun í þéttbýli“.
3. Heildarfjárfesting í þéttbýlisþróunarverkefni samkvæmt aðstoðarráðstöfun í þágu þéttbýlisþróunar skal ekki fara yfir 20 milljónir evra.
4. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera heildarkostnaður við þéttbýlisþróunarverkefnið að svo miklu leyti sem hann er í samræmi við 65. og 37. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1303/2013 ⁽⁵⁵⁾.
5. Aðstoð sem er veitt úr þéttbýlisþróunarsjóði til aðstoðarhæfra þéttbýlisþróunarverkefna geta verið í formi hlutafjár, ígildi hlutafjár, lána, ábyrgða eða sambland af þessu.
6. Aðstoð til þéttbýlisþróunar skal virkja viðbótarfjárfestingu frá einkafjárfestum á vettvangi þéttbýlisþróunarsjóða eða þéttbýlisþróunarverkefna til þess að ná uppsafnaðri fjárhæð sem nemur að lágmarki 30% af heildarfjármögnuninni sem veitt er til þéttbýlisþróunarverkefnis.
7. Framlag einkafjárfesta og opinberra fjárfesta má vera reiðufé eða í friðu eða sambland af þessu til framkvæmdar þéttbýlisþróunarverkefni. Taka skal tillit til framlags í friðu á markaðsvirði og skal það vottað af óháðum sérfræðingi með viðeigandi réttindi eða viðurkenndum opinberum aðila.
8. Ráðstafanir er varða þéttbýlisþróun skulu uppfylla eftirfarandi skilyrði:
 - a) sjóðsstjórar þéttbýlisþróunarsjóða skulu valdir á grundvelli opins og gagnsæs ferlis án mismununar í samræmi við gildandi lögjöf Sambandsins og landslög. Einkum skal ekki vera fyrir hendi nein mismunun milli sjóðsstjóra þéttbýlisþróunarsjóða á grundvelli þess að þeir hafa staðfestu eða eru skráðir í tilteknu aðildarríki. Heimilt er að krefjast þess að sjóðsstjórar þéttbýlisþróunarsjóða uppfylli fyrirframskilgreindar viðmiðanir sem eru réttlættar á hlutlægan hátt eftir því hvers eðlis fjárfestingarnar eru,

⁽⁵⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1303/2013 frá 17. desember 2013 um sameiginleg ákvæði um Byggaþróunarsjóð Evrópu, Félagsmálasjóð Evrópu og Samheldnisjóðinn, Dreifbýlisþróunarsjóð evrópsks landbúnaðar, Sjávarútvegssjóð Evrópu og um almenn ákvæði um Byggaþróunarsjóð Evrópu, Félagsmálasjóð Evrópu, Samheldnisjóðinn og Sjávarútvegssjóð Evrópu og um niðurfellingu reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1083/2006 (Stjtíð. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 320).

- b) sjálfstæðu einkafjárfestarnir skulu valdir á grundvelli opins og gagnsæs ferlis án mismununar í samræmi við gildandi lögjöf Sambandsins og landslög sem miða að því að koma á viðeigandi fyrirkomulagi fyrir áhættu- og hagnaðarhlutdeild þar sem óregluleg hagnaðarhlutdeild hefur, að því er varðar fjárfestingar aðrar en ábyrgðir, forgang fram yfir ráðstafanir til að koma í veg fyrir tap (e. downside protection). Ef einkafjárfestar eru ekki valdir á grundvelli slíks ferlis skal sanngjörn arðsemi einkafjárfestanna fastsett af óháðum sérfræðingi sem valinn er á grundvelli opins og gagnsæs ferlis án mismununar,
- c) ef um er að ræða óreglulega hagnaðarhlutdeild milli opinberra fjárfesta og einkafjárfesta skal fyrsta tapið sem opinberi fjárfestirinn tekur á sig vera að hámarki 25% af heildarfjárfestingunni,
- d) ef um er að ræða ábyrgðir fyrir einkafjárfesta í þéttbýlisþróunarverkefnum skal ábyrgðarhlutfallið takmarkast við 80% og heildartap sem aðildarríki tekur á sig skal að hámarki vera 25% af tryggðu eignasafni sem liggur til grundvallar,
- e) fjárfestunum er heimilt að eiga fulltrúa hjá stjórnunarstofnunum þéttbýlisþróunarsjóðsins, t.d. í eftirlitsstjórn eða ráðgjafarnefnd,
- f) þéttbýlisþróunarsjóðurinn skal settur á fót í samræmi við gildandi lög. Aðildarríkið skal sjá um áreiðanleikakönnun til þess að tryggja að fjárfestingaráætlun sé byggð á traustum viðskiptagrunni í því skyni að koma ráðstöfuninni um aðstoð til þéttbýlisþróunar til framkvæmda.
9. Þéttbýlisþróunarsjóðum skal stjórnað á viðskiptalegum grundvelli og skal tryggt að fjármögnunarákvarðanir miði að hagnaði. Þetta telst vera svo þegar stjórnendur þéttbýlisþróunarsjóðsins uppfylla eftirfarandi skilyrði:
- a) stjórnendum þéttbýlisþróunarsjóða ber skylda samkvæmt lögum eða samningi til að starfa af þeirri kostgæfni sem krafist er af faglegum stjórnendum í góðri trú og forðast hagsmunaárekstra; bestu starfsvenjum og opinberu eftirliti skal fylgt,
- b) laun stjórnenda þéttbýlisþróunarsjóða skulu vera í samræmi við markaðsvenjur. Þessi krafa telst uppfyllt ef stjórnandi er valinn á grundvelli opins og gagnsæs ferlis án mismununar, byggt á hlutlægum viðmiðunum tengdum reynslu, sérfræðisþekkingu og rekstrarlegri og fjárhagslegri getu,
- c) stjórnendur þéttbýlisþróunarsjóða skulu fá árangurstengd laun eða deila hluta af fjárfestingaráhættunni með því að fjárfesta eigin fjármuni í sameiginlegri fjárfestingu til þess að tryggja að hagsmunir þeirra verði varanlega tengdir hagsmunum opinberra fjárfesta,
- d) stjórnendur þéttbýlisþróunarsjóða skulu setja fram fjárfestingaráætlun, viðmiðanir og fyrirhugaða tímasetningu fjárfestinga í þéttbýlisþróunarverkefnum, sem sýnir fyrir fram fram á fjárhagslegan lífvænleika og vænt áhrif á þéttbýlisþróun,
- e) liggja skal fyrir skýr og raunhæf útgönguáætlun fyrir hverja fjárfestingu í formi hlutafjár og ígildis hlutafjárframlags.
10. Þegar þéttbýlisþróunarsjóður veitir lán eða ábyrgðir til þéttbýlisþróunarverkefna skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt:
- a) ef um er að ræða lán er tekið tillit til nafnverðs lánsins við útreikning á hámarksfjárhæð fjárfestingarinnar að því er varðar 3. mgr. þessarar greinar,
- b) ef um er að ræða ábyrgðir er tekið tillit til nafnverðs lánsins, sem liggur til grundvallar, við útreikning á hámarksfjárhæð fjárfestingarinnar að því er varðar 3. mgr. þessarar greinar.
11. Aðildarríkið getur falið umsjónaraðila framkvæmd aðstoðarráðstöfunar er varðar þéttbýlisskipulag.

2. ÞÁTTUR

Aðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki

17. gr.

Fjárfestingaraðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki

1. Fjárfestingaraðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki sem starfa innan eða utan yfirráðasvæðis Sambandsins skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.

2. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera annaðhvort eða hvorttveggja af eftirfarandi:
 - a) kostnaður vegna fjárfestinga í efnislegum og óefnislegum eignum,
 - b) áætlaður launakostnaður vegna starfa sem skapast beinlínis vegna fjárfestingarverkefnisins, reiknaður yfir tveggja ára tímabil.
 3. Til að fjárfesting geti talist vera aðstoðarhæfur kostnaður í skilningi þessarar greinar skal fjárfesting felast í eftirfarandi:
 - a) fjárfestingu í efnislegum og/eða óefnislegum eignum sem tengjast stofnun nýrrar starfsstöðvar, stækkun fyrirbyggjandi starfsstöðvar, aukinni fjölbreytni í framleiðslu starfsstöðvar með því að bæta við nýjum vörum eða grundvallarbreytingu í heildarframleiðsluferli fyrirbyggjandi starfsstöðvar eða
 - b) kaupum á eignum í eigu starfsstöðvar að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:
 - starfsstöðinni hefur verið lokað eða hefði verið lokað ef hún hefði ekki verið keypt,
 - eignirnar eru keyptar af þriðju aðilum sem tengjast ekki kaupandanum,
 - viðskiptin fara fram við markaðsaðstæður.
- Þegar aðstandandi upphaflega eiganda eða starfsmaður tekur yfir lítið fyrirtæki skal skilyrðið um að eignir skuli keyptar frá þriðju aðilum, sem er ótengdur kaupandanum, fellt niður. Yfirtaka á hlutum í fyrirtækinu ein og sér telst ekki vera fjárfesting.
4. Óefnislegar eignir skulu uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
 - a) þær skulu eingöngu notaðar í starfsstöðinni sem fær aðstoðina,
 - b) þær skulu teljast til afskrifanlegra eigna,
 - c) þær skulu keyptar við markaðsaðstæður af þriðju aðilum sem eru ótengdir kaupandanum,
 - d) þær skulu hafa talist með eignum fyrirtækisins í a.m.k. þrjú ár.
 5. Störf sem skapast beinlínis vegna fjárfestingarverkefnisins skal uppfylla eftirfarandi skilyrði:
 - a) atvinnan skal hafa skapast innan þriggja ára frá því að fjárfestingu lýkur,
 - b) fram skal koma hrein aukning í fjölda starfsmanna í viðkomandi starfsstöð borið saman við meðaltal næstliðinna 12 mánaða,
 - c) henni skal viðhaldið í a.m.k. þrjú ár frá því að fyrst var ráðið í stöðuna.
 6. Aðstoðarhlutfallið skal ekki fara yfir:
 - a) 20% af aðstoðarhæfum kostnaði þegar um lítil fyrirtæki er að ræða,
 - b) 10% af aðstoðarhæfum kostnaði þegar um meðalstór fyrirtæki er að ræða.

18. gr.

Aðstoð vegna ráðgjafar í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja

1. Aðstoð vegna ráðgjafar í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum kostnaði.
3. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera kostnaður vegna ráðgjafar sem utanaðkomandi ráðgjafar veita.
4. Viðkomandi þjónusta skal ekki vera samfelld eða reglubundin starfsemi og ekki tengjast venjulegum rekstrarútgjöldum fyrirtækisins, s.s. ráðgjöf í skattamálum, reglubundinni lögfræðiþjónustu eða auglýsingum.

*19. gr.***Aðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki vegna þátttöku í kaupstefnum**

1. Aðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki vegna þátttöku þeirra í kaupstefnum skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera kostnaður vegna leigu, uppsetningar og rekstrar sýningaraðstöðu fyrirtækis þegar það tekur þátt í kaupstefnu eða sýningu.
3. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum kostnaði.

*20. gr.***Aðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki vegna kostnaðar við samstarf sem stofnað er til við þátttöku í verkefnum evrópskrar svæðasamvinnu**

1. Aðstoð vegna kostnaðar við samstarf sem lítil og meðalstór fyrirtæki, sem taka þátt í evrópskum svæðasamvinnuverkefnum sem falla undir reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1299/2013, stofna til skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera eftirfarandi:
 - a) kostnaður vegna skipulagssamstarfs, þ.m.t. kostnaður í tengslum við starfsfólk og skrifstofur, að svo miklu leyti sem það tengist samstarfsverkefninu,
 - b) kostnaður við ráðgjafar- og stuðningsþjónustu sem tengist samstarfi og utanaðkomandi ráðgjafar og þjónustuaðilar veita,
 - c) ferðakostnaður, kostnaður vegna útgjalda í tengslum við búnað og fjárfestingu sem tengist verkefninu beint og afskriftir tækja og búnaðar sem beinlínis eru notuð fyrir verkefnið.
3. Þjónustan sem um getur í b-lið 2. mgr. skal ekki vera samfelld eða reglubundin starfsemi og ekki tengjast venjulegum rekstrarútgjöldum fyrirtækisins, s.s. reglubundinni ráðgjöf í skattamálum, reglubundinni lögfræðiþjónustu eða auglýsingum.
4. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum kostnaði.

*3. ÞÁTTUR****Aðstoð að því er varðar aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að fjármagni****21. gr.***Aðstoð vegna áhættufjármagns**

1. Aðstoð vegna áhættufjármagns í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Á vettvangi fjármálamilliliða má veita sjálfstæðum einkafjárfestum aðstoð vegna áhættufjármögnunar í formi:
 - a) hlutafjár eða ígildi hlutafjár eða fjárframlags til áhættufjármagnsfjárfestinga beint eða óbeint til aðstoðarhæfra fyrirtækja,
 - b) lána vegna áhættufjármagnsfjárfestinga beint eða óbeint til aðstoðarhæfra fyrirtækja,
 - c) ábyrgða til að standa straum af tapi vegna áhættufjármagnsfjárfestinga beint eða óbeint til aðstoðarhæfra fyrirtækja.

3. Á vettvangi sjálfstæðra einkafjárfesta getur aðstoð vegna áhættufjármögnunar verið í því formi sem tilgreint er í 2. mgr. þessarar greinar eða í formi skattaívilnana til handa einkafjárfestum sem eru einstaklingar sem láta áhættufjármagn í té beint eða óbeint til aðstoðarhæfra fyrirtækja.
4. Á vettvangi aðstoðarhæfra fyrirtækja getur aðstoð vegna áhættufjármögnunar verið í formi hlutafjár eða ígildis hlutafjárframlags, lána, ábyrgða eða sambland af þessu.
5. Aðstoðarhæf fyrirtæki skulu vera fyrirtæki sem eru, þegar upphaflega áhættufjármagnsfjárfestingin á sér stað, óskráð lítil eða meðalstór fyrirtæki og uppfylla a.m.k. eitt eftirfarandi skilyrða:
 - a) þau hafa ekki verið starfrækt á neinum markaði,
 - b) þau hafa verið starfrækt á markaði skemur en í sjö ár frá fyrstu sölu þeirra í viðskiptalegum tilgangi,
 - c) þau þurfa upphaflega áhættufjármagnsfjárfestingu sem er, byggt á viðskiptaáætlun sem gerð er með það í huga að koma inn á nýjan vörumarkað eða landfræðilegan markað, hærri en 50% af árlegum meðaltekjum næstliðinna fimm ára.
6. Aðstoð vegna áhættufjármögnunar getur einnig tekið til framhaldsfjárfestinga í aðstoðarhæfum fyrirtækjum, þ.m.t. eftir sjö ára tímabilið sem um getur í b-lið 5. mgr., ef eftirtalin skilyrði eru öll uppfyllt:
 - a) ekki er farið yfir heildarfjárhæð áhættufjármagns sem tilgreind er í 9. mgr.,
 - b) möguleikinn á framhaldsfjárfestingum kom fram í upphaflegu viðskiptaáætluninni,
 - c) fyrirtækið sem fær framhaldsfjárfestingar hefur ekki, í skilningi 3. mgr. 3. gr. í I. viðauka, tengingu við annað fyrirtæki en fjármálamililiðinn eða sjálfstæða einkafjárfestinn sem lætur í té áhættufjármagn innan ramma ráðstöfunarinnar nema nýi aðilinn uppfylli skilyrðin í skilgreiningunni á litlum og meðalstórum fyrirtækjum.
7. Að því er hlutfé og ígildi hlutafjárframlags í aðstoðarhæfum fyrirtækjum varðar er einungis hægt að veita áhættufjármagnsstuðning til endurnýjunarfjármagns ef það er lagt við nýtt fjármagn sem nær a.m.k. 50% af fjárfestingu í aðstoðarhæfu fyrirtækjunum í hverri fjárfestingarlotu.
8. Að því er varðar fjárfestingar í formi hlutafjár og ígildis hlutafjárframlags, eins og um getur í a-lið 2. mgr., má ekki nota meira en 30% af samanlögðu hlutafjárframlagi fjármálamililiðarins og önnheimtu stofnfé við stýringu lausafjár.
9. Heildarfjárhæð áhættufjármagns sem um getur í 4. mgr. skal ekki fara yfir 15 milljónir evra á hvert aðstoðarhæft fyrirtæki samkvæmt hverri áhættufjármagnsráðstöfun.
10. Að því er varðar áhættufjármagnsráðstafanir, sem felast í fjárfestingum í formi hlutafjár, ígildi hlutafjár eða lánum til aðstoðarhæfra fyrirtækja, skal ráðstöfunin virkja viðbótarfjármagn frá sjálfstæðum einkafjárfestum á vettvangi fjármálamililiða eða aðstoðarhæfra fyrirtækja, til þess að tryggja að samanlagt hlutfall fjárframlaga frá einkaaðilum nái eftirfarandi lágmarksmörkum:
 - a) 10% af áhættufjármagni sem aðstoðarhæfum fyrirtækjum er veitt fyrir fyrstu sölu þeirra í viðskiptalegum tilgangi á markaði,
 - b) 40% af áhættufjármagni sem veitt er aðstoðarhæfum fyrirtækjum sem um getur í b-lið 5. mgr. þessarar greinar,
 - c) 60% af áhættufjármagni til fjárfestingar sem veitt er aðstoðarhæfum fyrirtækjum sem getið er í c-lið 5. mgr. og fyrir framhaldsfjárfestingar í aðstoðarhæfum fyrirtækjum eftir sjö ára tímabilið sem getið er í b-lið 5. mgr.
11. Ef áhættufjármagnsráðstöfun er framkvæmd af fjármálamililið og beinist að aðstoðarhæfum fyrirtækjum á mismunandi þróunarstigum, eins og um getur í 10. mgr., og felur ekki í sér fjárframlög frá einkaaðilum á vettvangi aðstoðarhæfra fyrirtækja skal fjármálamililiðurinn tryggja hlutfall fjárframlaga frá einkaaðilum sem fela í sér a.m.k. vegið meðaltal, sem byggist á umfangi einstakra fjárfestinga í eignasafninu sem liggur til grundvallar og leiðir af því að nota lágmarkshlutföll fjárframlaga til slíkra fjárfestinga eins og um getur í 10. mgr.
12. Ekki skal mismuna fjármálamililiðum með áhættufjármagnsráðstöfun á grundvelli þess að þeir hafa staðfestu eða eru skráðir í tilteknu aðildarríki. Heimilt er að krefjast þess að fjármálamililiðir uppfylli fyrirframskilgreindar viðmiðanir sem eru réttlættar á hlutlægan hátt eftir eðli fjárfestinganna.

13. Áhættufjármagnsráðstöfun skal uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) hún skal framkvæmd fyrir milligöngu eins fjármálamililiðar eða fleiri, að undanskildum skattaívilnunum til einkafjárfesta að því er varðar beinar fjárfestingar þeirra í aðstoðarhæfum fyrirtækjum,
- b) fjármálamililiðir, svo og fjárfestar eða sjóðsstjórar, skulu valdir á grundvelli opins og gagnsæs ferlis án mismununar í samræmi við gildandi lög Sambandsins og landslög sem miða að því að koma á viðeigandi fyrirkomulagi fyrir áhættu- og hagnaðarhlutdeild þar sem óregluleg hagnaðarhlutdeild hefur, að því er varðar fjárfestingar aðrar en ábyrgðir, forgang fram yfir ráðstafanir til að koma í veg fyrir tap (e. downside protection),
- c) ef um er að ræða óreglulega hagnaðarhlutdeild milli opinberra fjárfesta og einkafjárfesta skal fyrsta tapið sem opinberi fjárfestirinn tekur á sig vera að hámarki 25% af heildarfjárfestingunni,
- d) ef um er að ræða ábyrgðir sem falla undir c-lið 2. liðar skal ábyrgðarhlutfallið takmarkast við 80% og heildartap sem aðildarríki tekur á sig skal að hámarki vera 25% af tryggðu eignasafni sem liggur til grundvallar. Einungis ábyrgðir sem ná yfir vænt tap tryggða eignasafnsins, sem liggur til grundvallar, má veita endurgjaldslaust. Ef ábyrgð tekur einnig til óvænts taps skal fjármálamililiðurinn greiða ábyrgðargjald í samræmi við markaðskjör fyrir þann hluta ábyrgðarinnar sem nær yfir óvænt tap.

14. Áhættufjármagnsráðstafanir skulu tryggja fjármögnunarákvarðanir sem miða að hagnaði. Svo telst vera þegar öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) fjármálamililiðir skulu ákvarðaðir í samræmi við gildandi lög,
- b) aðildarríkið eða umsjónaraðilinn, sem annast framkvæmd ráðstöfunarinnar, skal sjá um áreiðanleikakönnun til þess að tryggja fjárfestingaráætlun sem er byggð á traustum viðskiptagrunni í því skyni að koma áhættufjármögnunarráðstöfuninni til framkvæmda, þ.m.t. viðeigandi stefnu varðandi áhættudreifingu sem miðar að því að ná efnahagslegum lífvænleika og hagkvæmni með tilliti til stærðar og landfræðilegs gildissviðs viðkomandi fjárfestingarsafns,
- c) áhættufjármagn, sem veitt er aðstoðarhæfum fyrirtækjum, skal byggjast á lífvænlegri viðskiptaáætlun, þar sem fram koma upplýsingar um vöru, sölu og þróun arðsemi, og gerð grein fyrir því fyrir fram að verkefnið er fjárhagslega lífvænlegt,
- d) liggja skal fyrir skýr og raunhæf útgönguáætlun fyrir hverja fjárfestingu í formi hlutafjár og ígildis hlutafjárframlags.

15. Stjórnun fjármálamililiða skal vera á viðskiptalegum grunni. Þessi krafa telst uppfyllt þegar fjármálamililiðurinn og, eftir því um hvaða tegund áhættufjármagnsráðstöfunar er að ræða, sjóðsstjórnirinn uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) þeim ber skylda samkvæmt lögum eða samningi til að starfa af þeirri kostgæfni sem krafist er af faglegum stjórnendum í góðri trú og forðast hagsmunaárekstra; bestu starfsvenjum og opinberu eftirliti skal fylgt,
- b) laun þeirra skulu vera í samræmi við markaðsvenjur. Þessi krafa telst uppfyllt ef stjórnandinn eða fjármálamililiðurinn er valinn á grundvelli opins og gagnsæs ferlis án mismununar og byggist á hlutlægum viðmiðunum, tengdum reynslu, sérfræðipækkingu og rekstrar- og fjárhagslegri getu,
- c) þeir skulu fá árangurstengd laun eða deila hluta af fjárfestingaráhættunni með því að fjárfesta eigin fjármuni í sameiginlegri fjárfestingu til þess að tryggja að hagsmunir þeirra verði varanlega tengdir hagsmunum opinberra fjárfestisins,
- d) þeir skulu setja fram fjárfestingaráætlun, viðmiðanir og fyrirhugaða tímasetningu fjárfestinga,
- e) fjárfestunum er heimilt að eiga fulltrúa hjá stjórnunarstofnunum fjárfestingarsjóðsins, t.d. í eftirlitsstjórn eða ráðgjafarnefnd.

16. Áhættufjármagnsráðstöfun sem felst í ábyrgðum eða lánnum til aðstoðarhæfra fyrirtækja skal uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) í kjölfar ráðstöfunarinnar skal fjármálamililiðurinn taka að sér fjárfestingar sem hefðu ella ekki verið framkvæmdar eða framkvæmdar á annan og takmarkaðan hátt án aðstoðarinnar. Fjármálamililiðurinn skal geta sýnt fram á að hann starfi samkvæmt fyrirkomulagi sem tryggir að allur ávinningur gengur að mestu leyti til endanlegra aðstoðarþega í formi umfangsmeiri fjármögnunar, áhættusamari eignasafna, minni krafna um tryggingar, lægri ábyrgðargjalda eða lægri vaxta,

- b) ef um er að ræða lán er tekið tillit til nafnverðs lánsins við útreikning á hámarksfjárhæð fjárfestingarinnar að því er varðar 9. mgr.,
 - c) ef um er að ræða ábyrgðir er tekið tillit til nafnverðs lánsins, sem liggur til grundvallar, við útreikning á hámarksfjárhæð fjárfestingarinnar að því er varðar 9. mgr. Ábyrgðin skal ekki fara yfir 80% af láninu sem liggur til grundvallar.
17. Aðildarríkið getur falið umsjónaraðila framkvæmd áhættufjármagnsráðstöfunar.
18. Áhættufjármagnsráðstöfun fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, sem uppfylla ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í 5. mgr., skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni sem kveðið er á um í 3. mgr. 108. gr., að því tilskildu að:
- a) aðstoðin uppfylli, á vettvangi lítilla og meðalstórra fyrirtækja, skilyrðin sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 1407/2013 og
 - b) öll skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein, að undanskildum þeim sem sett eru fram í 5., 6., 9., 10. og 11. mgr., séu uppfyllt og
 - c) að því er varðar áhættufjármagnsráðstafanir, sem felast í fjárfestingum í formi hlutafjár, ígildi hlutafjár eða láns til aðstoðarhæfra fyrirtækja, ráðstöfunin virki viðbótarfjármagn frá sjálfstæðum einkafjárfestum á vettvangi fjármálamilillíða eða lítilla og meðalstórra fyrirtækja, til þess að tryggja að samanlagt hlutfall fjárframlaga frá einkaaðilum nái a.m.k. 60% áhættufjármagnsins sem veitt er litlum eða meðalstórum fyrirtækjum.

22. gr.

Upphafsaðstoð

1. Upphafsaðstoðarkerfi skulu samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoðarhæf fyrirtæki skulu vera óskráð lítil fyrirtæki utan kauphallar (e. unlisted), í allt að fimm ár frá skráningu þeirra (e. registration), sem hafa ekki enn úthlutað hagnaði og hafa ekki orðið til við samruna. Að því er varðar aðstoðarhæf fyrirtæki, sem eru ekki bundin kröfum um skráningu, getur fimm ára aðstoðarhæfistímabilið talist hefjast á þeirri stundu þegar fyrirtækið annaðhvort hefur atvinnustarfsemi sína eða starfsemi þess verður skattskyld.
3. Upphafsaðstoð skal vera í formi:
 - a) lána með vöxtum sem eru ekki í samræmi við markaðsaðstæður, eru til tíu ára og að nafnverði að hámarki 1 milljón evra eða 1,5 milljón evra fyrir fyrirtæki sem sett eru á fót á aðstoðarsvæðum og uppfylla skilyrðin í c-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans eða 2 milljónir evra fyrir fyrirtæki sem eru sett á fót á aðstoðarsvæðum og uppfylla skilyrðin í a-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans. Hámarksfjárhæðum lána, sem eru til fimm til tíu ára, má breyta með því að margfalda fjárhæðirnar hér að framan með hlutfallinu milli tíu ára og raunverulegrar lengdar lánsins. Hámarksfjárhæð lána, sem eru til skemmri tíma en fimm ára, skal vera sú sama og á við um lán til fimm ára,
 - b) ábyrgða með gjöldum sem eru ekki í samræmi við markaðsaðstæður, eru til tíu ára og ábyrgjast að hámarki 1,5 milljón evra eða 2,25 milljónir evra fyrir fyrirtæki sem sett eru á fót á aðstoðarsvæðum og uppfylla skilyrðin í c-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans eða 3 milljónir evra fyrir fyrirtæki sem eru sett á fót á aðstoðarsvæðum og uppfylla skilyrðin í a-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans. Í tilviki ábyrgða, sem eru til fimm til tíu ára, má breyta hámarksfjárhæðum, sem gengist er í ábyrgð fyrir, með því að margfalda fjárhæðirnar hér að framan með hlutfallinu milli tíu ára og raunverulegrar lengdar ábyrgðarinnar. Í tilviki ábyrgða, sem eru til skemmri tíma en fimm ára, skal hámarksfjárhæðin, sem gengist er í ábyrgð fyrir, vera sú sama og á við um ábyrgðir til fimm ára, Ábyrgðin skal ekki fara yfir 80% af láninu sem liggur til grundvallar,
 - c) styrkja, þ.m.t. fjárfesting í formi hlutafjár eða ígildi hlutafjárframlags, lækkun vaxta og ábyrgðagjalda með vergu styrkígildi allt að 0,4 milljónum evra eða 0,6 milljónum evra hvað varðar fyrirtæki sem sett eru á fót á aðstoðarsvæðum og uppfylla skilyrði c-liðar 3. mgr. 107. gr. sáttmálans eða 0,8 milljónum evra hvað varðar fyrirtæki sem sett eru á fót á aðstoðarsvæðum og uppfylla skilyrðin í a-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans.
4. Aðstoðarþegi getur fengið stuðning með blöndu af aðstoðarleiðum, sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar, svo fremi að tekið sé tillit til þess hlutfalls fjárhæðar sem er veitt með einni aðstoðarleið, reiknað á grundvelli leyfilegrar hámarksfjárhæðar aðstoðar fyrir þá leið, við ákvörðun þess hlutfalls sem eftir er af hámarksfjárhæð aðstoðar til annarra leiða sem mynda hluta af slíkri blöndu aðstoðarleiða.
5. Heimilt er að tvöfalda hámarksfjárhæðirnar sem tilgreindar eru í 3. mgr. að því er varðar lítil fyrirtæki og nýsköpunarfyrirtæki.

*23. gr.***Aðstoð til óhefðbundins viðskiptavettvangs sem er sérhæfður fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki**

1. Aðstoð í þágu óhefðbundins viðskiptavettvangs, sem er sérhæfður fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.

2. Ef sá aðili sem annast starfsemi vettvangsins er lítið fyrirtæki getur aðstoðarráðstöfunin verið í formi upphafsáðstoðar til hans og skulu þá skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 22. gr., gilda.

Aðstoðarráðstöfunin getur verið í formi skattaávilnana til sjálfstæðra einkafjárfesta, sem eru einstaklingar, að því er varðar þær áhættufjármagnsfjárfestingar sem þeir ráðast í á óhefðbundnum viðskiptavettvangi í aðstoðarhæfum fyrirtækjum samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 21. gr.

*24. gr.***Aðstoð vegna kostnaðar við könnun**

1. Aðstoð vegna kostnaðar við könnun (e. scouting) skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.

2. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera kostnaður við fyrstu skimun og formlega áreiðanleikakönnun sem stjórnendur fjármálamililiða eða fjárfestar takast á hendur til að ákvarða aðstoðarhæf fyrirtæki skv. 21. og 22. gr.

3. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum kostnaði.

*4. ÞÁTTUR****Aðstoð til rannsókna og þróunar og nýsköpunar****25. gr.***Aðstoð til rannsókna- og þróunarverkefna**

1. Aðstoð til rannsókna- og þróunarverkefna skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldu 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.

2. Sá hluti rannsókna- og þróunarverkefnisins, sem nýtur aðstoðar, skal falla að öllu leyti undir einn eða fleiri eftirfarandi flokka:

- a) grunnrannsóknir,
- b) iðnaðarrannsóknir,
- c) þróunarstarf,
- d) hagkvæmniathuganir.

3. Eftirfarandi telst vera aðstoðarhæfur kostnaður við rannsókna- og þróunarverkefni og skal úthlutað til sérstaks flokks rannsókna- og þróunarstarfsemi:

- a) starfsmannakostnaður: vísindamenn, tæknimenn og annað aðstoðarfólk sem vinnur að verkefninu,
- b) kostnaður við tæki og búnað að því marki og í þann tíma sem þau eru notuð við verkefnið. Ef þessi tæki og búnaður eru ekki notuð allan líftíma sinn við verkefnið telst aðeins afskrifaður kostnaður, sem samsvarar þeim tíma sem verkefnið varir, eins og hann er reiknaður á grundvelli góðra reikningsskilavenja, aðstoðarhæfur,

- c) kostnaður tengdur byggingum og landi að því marki og í þann tíma sem þau eru notuð við verkefnið. Að því er varðar byggingar telst aðeins afskrifaður kostnaður, sem samsvarar þeim tíma sem verkefnið varir, eins og hann er reiknaður á grundvelli góðra reikningskilavenja, aðstoðarhæfur. Að því er varðar land telst kostnaður við yfirfærslu í viðskiptalegum tilgangi eða fjármagnskostnaður, sem er stofnað til í reynd, aðstoðarhæfur,
 - d) kostnaður í tengslum við samningsbundnar rannsóknir, þekkingu og einkaleyfi sem eru keypt eða leyfi fást fyrir frá utanaðkomandi aðilum samkvæmt armslengdarreglunni, sem og kostnaður vegna ráðgjafar og sambærilegrar þjónustu sem er eingöngu nýtt í tengslum við verkefnið,
 - e) annar fastur kostnaður og rekstrarkostnaður, þ.m.t. efniskostnaður, kostnaður við birgðir og aðrar slíkar vörur sem stofnað er til vegna verkefnisins.
4. Aðstoðarhæfur kostnaður við hagkvæmniathuganir skal vera kostnaður vegna athugunarinnar.
 5. Aðstoðarhlutfall fyrir hvern aðstoðarþega skal ekki fara yfir:
 - a) 100% af aðstoðarhæfum kostnaði vegna grunnrannsókna,
 - b) 50% af aðstoðarhæfum kostnaði vegna iðnaðarrannsókna,
 - c) 25% af aðstoðarhæfum kostnaði vegna þróunarstarfs,
 - d) 50% af aðstoðarhæfum kostnaði vegna hagkvæmniathugana.
 6. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall til iðnaðarrannsókna og þróunarstarfs í allt að 80% af aðstoðarhæfum kostnaði sem hér segir:
 - a) um 10% til meðalstórra fyrirtækja og um 20% til lítilla fyrirtækja,
 - b) um 15% ef eitt af eftirfarandi skilyrðum er uppfyllt:
 - i. verkefnið felur í sér skilvirkt samstarf:
 - milli fyrirtækja þar sem a.m.k. eitt þeirra er lítið eða meðalstórt fyrirtæki eða það er framkvæmt í a.m.k. tveimur aðildarríkjum eða í aðildarríki og hjá samningsaðila að EES-samningnum og ekkert stakt fyrirtæki ber meira en 70% af aðstoðarhæfum kostnaði eða
 - milli fyrirtækis og einnar eða fleiri stofnana á sviði rannsókna og þekkingarmiðlunar þar sem þær síðarnefndu bera a.m.k. 10% af aðstoðarhæfum kostnaði og hafa rétt til að birta eigin rannsóknaniðurstöður,
 - ii. niðurstöðum verkefnisins er miðlað víða á ráðstefnum, með birtingu, í gagnasöfnum sem opin aðgangur er að eða með frjálsum eða opnum hugbúnaði.
 7. Heimilt er að hækka hlutfall aðstoðar vegna hagkvæmniathugana um 10% til meðalstórra fyrirtækja og um 20% til lítilla fyrirtækja.

26. gr.

Fjárfestingaraðstoð vegna rannsóknainnviða

1. Aðstoð til uppbyggingar eða endurnýjunar rannsóknainnviða sem sinna atvinnustarfsemi skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Þegar rannsóknainnviðir taka bæði til atvinnustarfsemi og annarrar starfsemi en þeirrar sem er rekin í viðskipta-skygni skal gera grein fyrir fjármögnun, kostnaði og tekjum af hverri tegund starfsemi sérstaklega á grundvelli kostnaðar-bókhaldsreglna sem beita skal af samkvæmni og rökstyðja með hlutlægum hætti.
3. Gjaldið sem er innheimt fyrir rekstur eða notkun innviðanna skal svara til markaðsverðs.
4. Aðgangur að innviðunum skal vera opin mörgum notendum og veittur á gagnsæjan hátt og án mismununar. Veita má fyrirtækjum, sem hafa fjármagnað a.m.k. 10% af fjárfestingarkostnaði innviðanna, forgangsáðgang við hagstæðari skilyrði. Til þess að forðast ofgreiðslu skal slíkur aðgangur vera í hlutfalli við framlag fyrirtækisins til fjárfestingarkostnaðar og skulu þessi skilyrði vera aðgengileg öllum.

5. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera kostnaður við fjárfestingar í óefnislegum og efnislegum eignum.
6. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum kostnaði.
7. Ef rannsóknainnviðir njóta opinberrar fjármögnunar, jafnt til atvinnustarfsemi og annarrar starfsemi en þeirrar sem er rekin í viðskiptaskyni, skulu aðildarríki koma á eftirlits- og endurgreiðslufyrirkomulagi til þess að tryggja að ekki sé farið yfir viðeigandi aðstoðarhlutfall í kjölfar aukinnar hlutdeildar atvinnustarfsemi borið saman við það sem gert var ráð fyrir þegar aðstoðin var veitt.

27. gr.

Aðstoð til nýsköpunarklasa

1. Aðstoð til nýsköpunarklasa skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoð til nýsköpunarklasa skal einungis veitt þeim lögaðila sem rekur nýsköpunarklasann (klasaheildina).
3. Aðgangur að húsnæði, aðstöðu og starfsemi klasans skal vera opinn mörgum notendum og veittur á gagnsæjan hátt og án mismununar. Veita má fyrirtækjum, sem hafa fjármagnað a.m.k. 10% fjárfestingarkostnaðar nýsköpunarklasans, forgangsaðgang við hagstæðari skilyrði. Til þess að forðast ofgreiðslu skal slíkur aðgangur vera í hlutfalli við framlag fyrirtækisins til fjárfestingarkostnaðar og skulu þessi skilyrði vera aðgengileg öllum.
4. Gjöldin sem sett eru upp fyrir afnot af aðstöðu hjá klasanum og þátttöku í starfsemi hans skulu vera í samræmi við markaðsverð eða endurspegla kostnað.
5. Veita má fjárfestingaraðstoð til uppbyggingar eða endurnýjunar á nýsköpunarklössum. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera kostnaður við fjárfestingar í óefnislegum og efnislegum eignum.
6. Hlutfall fjárfestingaraðstoðar til nýsköpunar skal ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum kostnaði. Aðstoðarhlutfallið getur hækkað um 15% til nýsköpunarklasa á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í a-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og um 5% til nýsköpunarklasa á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í c-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans.
7. Veita má rekstraraðstoð til rekstrar nýsköpunarklasa. Hún skal ekki vara lengur en í 10 ár.
8. Aðstoðarhæfur kostnaður við rekstraraðstoð til nýsköpunarklasa skal vera starfsmanna- og stjórnsýslukostnaður (þ.m.t. fastakostnaður) sem tengist því:
 - a) að virkja klasann í þágu samstarfs, upplýsingaskipta og til að veita eða hafa milligöngu um sértæka og sérsniðna stuðningsþjónustu fyrir fyrirtæki,
 - b) að markaðssetja klasann til að auka þátttöku nýrra fyrirtækja eða stofnana og til að auka sýnileika,
 - c) að reka aðstöðu klasans, skipuleggja þjálfunarátlanir, vinnufundi og ráðstefnur til að stuðla að miðlun þekkingar, tengslamyndun og samstarfi milli landa.
9. Aðstoðarhlutfall rekstraraðstoðar skal ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum heildarkostnaði á aðstoðartímabilinu.

28. gr.

Nýsköpunaraðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki

1. Nýsköpunaraðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.

2. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera eftirfarandi:
 - a) kostnaður við að afla, staðfesta og vernda einkaleyfi og aðrar óefnislegar eignir,
 - b) kostnaður við að flytja mjög hæft starfsfólk frá stofnun á sviði rannsókna og þekkingarmiðlunar eða stóru fyrirtæki, með starfsemi á sviði rannsókna, þróunar og nýsköpunar, tímabundið til starfa í nýstofnaðri starfsemi hjá aðstoðarþega sem kemur ekki í stað annars starfsfólks,
 - c) kostnaður vegna ráðgjafar- og stuðningsþjónustu á sviði nýsköpunar.
3. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum kostnaði.
4. Ef um er að ræða aðstoð til ráðgjafar- og stuðningsþjónustu á sviði nýsköpunar má hækka aðstoðarhlutfallið í 100% af aðstoðarhæfum kostnaði svo fremi að heildarfjárhæð aðstoðar fyrir slíka þjónustu fari ekki yfir 200 000 evrur fyrir hvert fyrirtæki á þriggja ára tímabili.

29. gr.

Aðstoð við nýsköpun á sviði verkferla og skipulags

1. Aðstoð við nýsköpun á sviði verkferla og skipulags skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoð til stórra fyrirtækja skal eingöngu talin samrýmast ef þau eru í reynd í samstarfi við lítil og meðalstór fyrirtæki í þeirri starfsemi sem nýtur aðstoðar og ef litlu og meðalstóru samstarfsfyrirtækin stofna til a.m.k. 30% af aðstoðarhæfum heildarkostnaði.
3. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera eftirfarandi:
 - a) starfsmannakostnaður,
 - b) kostnaður við tæki, búnað, byggingar og land að því marki og í þann tíma sem þau eru notuð við verkefnið,
 - c) kostnaður vegna samningsbundinna rannsókna, þekkingar og einkaleyfa sem eru keypt eða fengin með leyfi frá utanaðkomandi aðilum samkvæmt armslengdarreglunni,
 - d) viðbótarfastakostnaður og annar rekstrarkostnaður, þ.m.t. efniskostnaður, kostnaður vegna birgða og þess háttar sem stofnað er til beint vegna verkefnisins.
4. Aðstoðarhlutfallið skal ekki vera hærra en 15% aðstoðarhæfs kostnaðar fyrir stór fyrirtæki og 50% aðstoðarhæfs kostnaðar fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki.

30. gr.

Aðstoð til rannsókna og þróunar í sjávarútvegs- og lagareldisgeiranum

1. Aðstoð til rannsókna og þróunar í sjávarútvegs- og lagareldisgeiranum skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Verkefnið sem nýtur aðstoðar skal vera í þágu hagsmuna allra fyrirtækja í þeim tiltekna geira eða undirgeira sem um ræðir.
3. Eftirfarandi upplýsingar skulu birtar á Netinu fyrir upphafsdag verkefnisins sem nýtur aðstoðar:
 - a) að verkefnið sem nýtur aðstoðar verði framkvæmt,
 - b) markmið verkefnisins sem nýtur aðstoðar,

- c) áætluð dagsetning fyrir birtingu niðurstaðna sem vænta má úr verkefninu sem nýtur aðstoðar og hvar á Netinu þær verða birtar,
 - d) tilvísun í að niðurstöður úr verkefninu, sem nýtur aðstoðar, verði tiltækar öllum fyrirtækjum, sem eru virk í tilteknum viðkomandi geira eða undirgeira, endurgjaldslaust.
4. Niðurstöður úr verkefninu, sem nýtur aðstoðar, skulu vera aðgengilegar á Netinu frá lokadegi þess eða þeim degi þegar upplýsingar varðandi þær niðurstöður eru veittar aðildarfélögum tiltekinnar stofnunar, eftir því hvort ber fyrir að. Niðurstöðurnar skulu áfram vera tiltækar á Netinu í a.m.k. fimm ár frá lokadegi verkefnisins sem nýtur aðstoðar.
 5. Aðstoð skal veitt stofnuninni á sviði rannsókna og þekkingarmiðlunar milliliðalaust og skal ekki fela í sér neina aðstoð aðra en til rannsókna í þágu fyrirtækis sem framleiðir, vinnur eða markaðssetur fiskafurðir eða lagareldisafurðir.
 6. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera sá kostnaður sem kveðið er á um í 3. mgr. 25. gr.
 7. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 100 % af aðstoðarhæfum kostnaði.

5. ÞÁTTUR

Þjálfunaraðstoð

31. gr.

Þjálfunaraðstoð

1. Þjálfunaraðstoð skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoð skal ekki veitt til þjálfunar sem fyrirtæki annast til að fylgja bindandi stöðlum um þjálfun í hverju landi.
3. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera eftirfarandi:
 - a) starfsmannakostnaður vegna kennara fyrir þær klukkustundir sem þeir taka þátt í þjálfuninni,
 - b) rekstrarkostnaður vegna kennara og þátttakenda sem tengist beint þjálfunarverkefninu, s.s. ferðakostnaður, efni og búnaður sem tengist verkefninu beint, afskriftir tækja og búnaðar að því marki sem þau eru eingöngu notuð til þjálfunarverkefnisins. Kostnaður vegna gistingar er undanskilinn nema ef um er að ræða nauðsynlegan lágmarkskostnað vegna gistingar fyrir þátttakendur sem eru fatlaðir starfsmenn,
 - c) kostnaður vegna ráðgjafarþjónustu sem tengist þjálfunarverkefninu,
 - d) starfsmannakostnaður og almennur óbeinn kostnaður (stjórnsýslukostnaður, leiga, fastakostnaður) vegna þátttakenda fyrir þær klukkustundir sem þeir taka þátt í þjálfuninni.
4. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum kostnaði. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfallið upp í að hámarki 70% af aðstoðarhæfum kostnaði sem hér segir:
 - a) um 10% ef þjálfunin er veitt fótluðum starfsmönnum eða starfsmönnum sem standa höllum fæti,
 - b) um 10% ef aðstoðin er veitt meðalstórum fyrirtækjum og um 20% ef aðstoðin er veitt litlum fyrirtækjum.
5. Þegar aðstoðin er veitt til sjóflutninga er heimilt að hækka aðstoðarhlutfallið í 100% aðstoðarhæfs kostnaðar að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:
 - a) þátttakendurnir eru ekki virkir áhafnaraðilar heldur eru um borð sem aukamenn og
 - b) þjálfunin fer fram um borð í skipum sem eru skráð í Sambandinu.

6. ÞÁTTUR

Aðstoð vegna starfsmanna sem standa höllum fæti og fatlaðra starfsmanna

32. gr.

Aðstoð vegna ráðningar starfsmanna sem standa höllum fæti eða fatlaðra starfsmanna í formi launastyrkja

1. Aðstoðarkerfi vegna ráðningar starfsmanna sem standa höllum fæti skulu samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera launakostnaður á 12 mánaða tímabili í kjölfar ráðningar starfsmanns sem stendur höllum fæti. Ef starfsmaður stendur verulega höllum fæti skal aðstoðarhæfur kostnaður vera launakostnaður yfir að hámarki 24 mánaða tímabil í kjölfar ráðningar.
3. Ef ráðningin felur ekki í sér hreina aukningu í fjölda starfsmanna í viðkomandi fyrirtæki, borið saman við meðaltal næstliðinna 12 mánaða, skal staðan eða stöðurnar hafa losnað vegna brottfarar af frjálsum vilja, fötlunar, starfsloka á grundvelli aldurs, styttingar á vinnutíma af frjálsum vilja eða lögmætrar uppsagnar vegna misferlis í starfi en ekki vegna almennra uppsagna.
4. Starfsmaður sem stendur höllum fæti skal eiga rétt á samfelldri atvinnu í lágmarkstíma í samræmi við viðkomandi landslög eða kjarasamninga sem gilda um ráðningarsamninga nema þegar um er að ræða lögmæta uppsögn vegna misferlis.
5. Ef ráðningartíminn er styttri en 12 mánuðir, eða 24 mánuðir ef um er að ræða starfsmenn sem standa verulega höllum fæti, skal lækka aðstoðina hlutfallslega til samræmis við það.
6. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum kostnaði.

33. gr.

Aðstoð vegna ráðningar fatlaðra starfsmanna í formi launastyrkja

1. Aðstoð vegna ráðningar fatlaðra starfsmanna skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera launakostnaður á því tímabili sem fatlaði starfsmaðurinn er í starfi.
3. Ef ráðningin felur ekki í sér hreina aukningu í fjölda starfsmanna í viðkomandi fyrirtæki, borið saman við meðaltal næstliðinna 12 mánaða, skal staðan eða stöðurnar hafa losnað vegna brottfarar af frjálsum vilja, fötlunar, starfsloka á grundvelli aldurs, styttingar á vinnutíma af frjálsum vilja eða lögmætrar uppsagnar vegna misferlis í starfi en ekki vegna almennra uppsagna.
4. Fatlaðir starfsmenn skulu eiga rétt á samfelldri atvinnu í lágmarkstíma í samræmi við viðkomandi landslög eða kjarasamninga sem eru lagalega bindandi fyrir fyrirtækið og gilda um ráðningarsamninga nema þegar um er að ræða lögmæta uppsögn vegna misferlis í starfi.
5. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 75 % af aðstoðarhæfum kostnaði.

34. gr.

Aðstoð til að vega upp á móti aukakostnaði vegna ráðningar fatlaðra starfsmanna í vinnu

1. Aðstoð til að vega upp á móti aukakostnaði vegna ráðningar fatlaðra starfsmanna skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.

2. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera eftirfarandi:
 - a) kostnaður við aðlögun húsnæðis,
 - b) kostnaður við ráðningar starfsfólks, sem eingöngu tengist aðstoð við fatlaða starfsmenn, og við þjálfun slíks starfsfólks til að aðstoða fatlaða starfsmenn,
 - c) kostnaður við að aðlaga eða kaupa búnað, eða kaupa viðurkenndan hugbúnað sem fatlaðir starfsmenn geta notað, þ.m.t. aðlagður tæknibúnaður eða tæknileg hjálpartæki, sem kemur til viðbótar þeim kostnaði sem aðstoðarþegi hefði stofnað til ef hann hefði ráðið ófatlaða starfsmenn,
 - d) kostnaður sem tengist beint flutningi fatlaðra starfsmanna á vinnustaðinn og vinnutengdri starfsemi,
 - e) launakostnaður fyrir þær klukkustundir sem fatlaður starfsmaður ver til endurhæfingar,
 - f) ef aðstoðarþegi fær starfsmann í starf með verndaðri vinnuaðstöðu, kostnaður við að byggja, setja upp eða nútímavæða framleiðslueiningar viðkomandi fyrirtækis ásamt öllum stjórnsýslu- og flutningskostnaði, svo fremi að slíkur kostnaður tengist beinlínis ráðningu fatlaðra starfsmanna.
3. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 100 % af aðstoðarhæfum kostnaði.

35. gr.

Aðstoð til að vega upp á móti kostnaði vegna aðstoðar sem veitt er starfsmönnum sem standa höllum fæti

1. Aðstoð til að vega upp á móti kostnaði vegna aðstoðar sem starfsmönnum, sem standa höllum fæti, er veitt skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera kostnaður vegna:
 - a) ráðningar starfsfólks fyrir þann tíma eingöngu sem varið er í að aðstoða starfsmenn, sem standa höllum fæti, á 12 mánaða tímabili að hámarki í kjölfar ráðningar starfsmanns sem standur höllum fæti eða að hámarki 24 mánaða tímabili í kjölfar ráðningar starfsmanna sem standa verulega höllum fæti,
 - b) þjálfunar slíks starfsfólks til að aðstoða starfsmenn sem standa höllum fæti.
3. Aðstoðin sem er veitt skal felast í ráðstöfunum til að styðja sjálfstæði starfsmanna sem standa höllum fæti og aðlögun að vinnuumhverfinu, að fylgja starfsmanninum í tengslum við félagslegar og stjórnsýslulegar málsmeðferðir, greiða fyrir samskiptum við atvinnurekandann og leysa úr ágreiningi.
4. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum kostnaði.

7. ÞÁTTUR

Aðstoð til umhverfisverndar

36. gr.

Fjárfestingaraðstoð sem gerir fyrirtækjum kleift að ganga lengra í umhverfisvernd en gert er ráð fyrir í Sambandsstöðlum eða auka umhverfisvernd ef engir Sambandsstaðlar eru fyrir hendi

1. Fjárfestingaraðstoð, sem gerir fyrirtækjum kleift að ganga lengra í umhverfismálum en gert er ráð fyrir í Sambandsstöðlum eða auka umhverfisvernd ef engir Sambandsstaðlar eru fyrir hendi, skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum í þessari grein og í I. kafla.
2. Fjárfestingin skal uppfylla eitt eftirfarandi skilyrða:
 - a) hún skal gera aðstoðarþeganum kleift að auka umhverfisvernd í tengslum við starfsemi sína með því að ganga lengra en kveðið er á um í Sambandsstöðlum, óháð því hvort fyrir hendi eru lögboðnir staðlar landsins sem ganga lengra en Sambandsstaðlarnir,

- b) hún skal gera aðstoðarþega kleift að auka umhverfisvernd í tengslum við starfsemi sína ef engir Sambandsstaðlar eru fyrir hendi.
3. Ekki skal veita aðstoð þegar fjárfestingar eiga að tryggja að fyrirtæki fari að Sambandsstöðlum sem hafa þegar verið samþykktir en hafa ekki enn öðlast gildi.
4. Þrátt fyrir 3. mgr. má veita aðstoð til:
- a) kaupa á nýjum farartækjum til flutninga á vegum, járnbrautum, skipgengum vatnaleiðum og á sjó sem uppfylla samþykktu Sambandsstaðla, svo fremi að kaupin fari fram áður en þessir staðlar öðlast gildi og að þeir gildi ekki, í kjölfar lögbindingar þeirra, um þau farartæki sem eru keypt fyrir þann tíma,
- b) ísetningar endurbótarhluta í fyrirliggjandi farartæki til flutninga á vegum, járnbrautum, skipgengum vatnaleiðum og á sjó, svo fremi að Sambandsstaðlarnir hafi ekki öðlast gildi þegar þessi farartæki voru tekin í notkun og að þeir gildi ekki, í kjölfar lögbindingar þeirra, afturvirkir um viðkomandi farartæki.
5. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera nauðsynlegur aukafjárfestingarkostnaður til að ganga lengra en gildandi Sambandsstaðlar segja til um eða til að efla umhverfisvernd ef engir Sambandsstaðlar eru fyrir hendi. Hann skal ákvarðaður sem hér segir:
- a) ef hægt er að greina kostnað vegna fjárfestinga í umhverfisvernd í heildarfjárfestingarkostnaðinum sem sérstaka fjárfestingu skal þessi umhverfisverndartengdi kostnaður teljast vera aðstoðarhæfur kostnaður,
- b) í öllum öðrum tilvikum er kostnaður við fjárfestingu í umhverfisvernd skilgreindur með vísun til sambærilegrar en þó síður umhverfisvænnar fjárfestingar sem líklegt má telja að hefði verið framkvæmd án aðstoðarinnar. Mismunurinn á kostnaði við þessar fjárfestingar er það sem skilgreinir kostnaðinn sem tengist umhverfisvernd og telst vera aðstoðarhæfi kostnaðurinn.

Kostnaður sem tengist því ekki beint að ná aukinni umhverfisvernd skal ekki vera aðstoðarhæfur.

6. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 40 % af aðstoðarhæfum kostnaði.
7. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall til meðalstórra fyrirtækja um 10% og til lítilla fyrirtækja um 20%.
8. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall um 15% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í a-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og um 5% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í c-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans.

37. gr.

Aðstoð til snemmbærrar aðlögunar að Sambandsstöðlum sem verða settir síðar

1. Aðstoð, sem ýtir undir að fyrirtæki fari að nýjum Sambandsstöðlum um að auka umhverfisvernd, sem hafa ekki enn öðlast gildi, skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningar-skyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Sambandsstaðlar skulu samþykktir og fjárfestingunni hrundið í framkvæmd og henni lokið a.m.k. einu ári áður en viðkomandi staðall öðlast gildi.
3. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera sá aukafjárfestingarkostnaður sem þarf til að ganga lengra en gildandi Sambandsstaðlar segja til um. Hann skal ákvarðaður sem hér segir:
- a) ef hægt er að greina kostnað vegna fjárfestinga í umhverfisvernd í heildarfjárfestingarkostnaðinum sem sérstaka fjárfestingu skal þessi umhverfisverndartengdi kostnaður teljast vera aðstoðarhæfur kostnaður,
- b) í öllum öðrum tilvikum er kostnaður við fjárfestingu í umhverfisvernd skilgreindur með vísun til sambærilegrar en þó síður umhverfisvænnar fjárfestingar sem líklegt má telja að hefði verið framkvæmd án aðstoðarinnar. Mismunurinn á kostnaði við þessar fjárfestingar er það sem skilgreinir kostnaðinn sem tengist umhverfisvernd og telst vera aðstoðarhæfi kostnaðurinn.

Kostnaður sem tengist því ekki beint að ná aukinni umhverfisvernd skal ekki vera aðstoðarhæfur.

4. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir eftirfarandi:
 - a) 20% aðstoðarhæfs kostnaðar fyrir lítil fyrirtæki, 15% aðstoðarhæfs kostnaðar fyrir meðalstór fyrirtæki og 10% aðstoðarhæfs kostnaðar fyrir stór fyrirtæki ef fjárfestingunni er hrundið í framkvæmd og henni lokið a.m.k. þremur árum áður en nýi Sambandsstaðallinn öðlast gildi,
 - b) 15% aðstoðarhæfs kostnaðar að því er varðar lítil fyrirtæki, 10% aðstoðarhæfs kostnaðar að því er varðar meðalstór fyrirtæki og 5% aðstoðarhæfs kostnaðar að því er varðar stór fyrirtæki ef fjárfestingunni er hrundið í framkvæmd og henni lokið einu til þremur árum áður en nýi Sambandsstaðallinn öðlast gildi.
5. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall um 15% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í a-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og um 5% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í c-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans.

38. gr.

Fjárfestingaraðstoð vegna orkunýtniráðstafana

1. Fjárfestingaraðstoð, sem gerir fyrirtækjum kleift að bæta orkunýtni, skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Ekki skal veita aðstoð samkvæmt þessari grein þegar úrbæturnar eru gerðar til að tryggja að fyrirtæki fari að Sambandsstöðlum sem þegar hafa verið samþykktir jafnvel þótt þeir hafi ekki enn öðlast gildi.
3. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera sá aukafjárfestingarkostnaður sem þarf til að ná aukinni orkunýtni. Hann skal ákvarðaður sem hér segir:
 - a) ef hægt er að greina kostnað vegna fjárfestinga í orkunýtni í heildarfjárfestingarkostnaðinum sem sérstaka fjárfestingu skal sá kostnaður sem tengist orkunýtni teljast vera aðstoðarhæfur kostnaður,
 - b) í öllum öðrum tilvikum er kostnaður við fjárfestingu í orkunýtni skilgreindur með vísun til sambærilegrar en þó síður umhverfisvænnar fjárfestingar sem líklegt má telja að hefði verið framkvæmd án aðstoðarinnar. Mismunurinn á kostnaði við þessar fjárfestingar er það sem skilgreinir kostnaðinn sem tengist orkunýtni og telst vera aðstoðarhæfur kostnaður.

Kostnaður sem tengist því ekki beint að ná aukinni umhverfisvernd skal ekki vera aðstoðarhæfur.

4. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 30 % af aðstoðarhæfum kostnaði.
5. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall til lítilla fyrirtækja um 20% og til meðalstórra fyrirtækja um 10%.
6. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall um 15% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í a-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og um 5% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í c-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans.

39. gr.

Fjárfestingaraðstoð til orkunýtniverkefna í byggingum

1. Fjárfestingaraðstoð til orkunýtniverkefna í byggingum skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Orkunýtniverkefni í tengslum við byggingar eru aðstoðarhæf samkvæmt þessari grein.
3. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera heildarkostnaður orkunýtniverkefnisins.
4. Aðstoðin skal veitt í formi fjárstyrks, eigin fjár, ábyrgðar eða láns til orkunýtnisjóðs eða til annars fjármálamilliliðar sem skal koma henni að öllu leyti áfram til endanlegra aðstoðarþega sem eru þá eigendur byggingarinnar eða leigjendur.

5. Aðstoð, sem er veitt úr orkunýtnisjóði eða frá öðrum fjármálamillilið, til aðstoðarhæfs orkunýtniverkefnis getur verið í formi lána eða ábyrgða. Nafnverð lánsins eða ábyrgðarfjárhæðin skal ekki fara yfir 10 milljónir til hvers verkefnis á vegum endanlegra aðstoðarþega. Ábyrgðin ætti ekki vera umfram 80% af láninu sem liggur til grundvallar.

6. Endurgreiðsla byggingareigenda til orkunýtnisjóðsins eða annars fjármálamilliliðar skal ekki vera lægri en nafnvirði lánsins.

7. Orkunýtniaðstoðin skal virkja viðbótarfjárfestingu frá einkafjárfestum sem nemur að lágmarki 30% af heildarfjármögnuninni sem veitt er til orkunýtniverkefnis. Þegar aðstoðin er veitt úr orkunýtnisjóði má virkja einkafjárfestinguna fyrir orkunýtnisjóð og/eða fyrir orkunýtniverkefni þannig að samanlögð fjármögnun nemi að lágmarki 30% af heildarfjármögnuninni sem veitt er til orkunýtniverkefnis.

8. Aðildarríki geta komið á fót orkunýtnisjóðum og/eða notað fjármálamilliliði þegar þau veita aðstoð vegna orkunýtni. Í því tilviki verður að uppfylla eftirfarandi skilyrði:

a) Stjórnendur fjármálamilliliða og einnig sjóðsstjórar orkunýtnisjóða skulu valdir á grundvelli opins og gagnsæs ferlis án mismununar í samræmi við gildandi löggjöf Sambandsins og landslög. Einkum skal ekki vera fyrir hendi nein mismunun á grundvelli þess að þeir hafa staðfestu eða eru skráðir í tilteknu aðildarríki. Heimilt er að krefjast þess að fjármálamilliliðir og sjóðsstjórar orkunýtnisjóða uppfylli fyrirframskilgreindar viðmiðanir sem eru réttlættar á hlutlægan hátt eftir því hvers eðlis fjárfestingarnar eru.

b) Sjálfstæðu einkafjárfestarnir skulu valdir á grundvelli opins og gagnsæs ferlis án mismununar í samræmi við gildandi lög Sambandsins og landslög sem miða að því að koma á viðeigandi fyrirkomulagi fyrir áhættu- og hagnaðarhlutdeild þar sem óregluleg hagnaðarhlutdeild hefur, að því er varðar fjárfestingar aðrar en ábyrgðir, forgang fram yfir ráðstafanir til að koma í veg fyrir tap (e. downside protection). Ef einkafjárfestar eru ekki valdir á grundvelli slíks ferlis skal sanngjörn arðsemi einkafjárfestanna fastsett af óháðum sérfræðingi sem valinn er á grundvelli opins og gagnsæs ferlis án mismununar.

c) Ef um er að ræða óreglulega hagnaðarhlutdeild milli opinberra fjárfesta og einkafjárfesta skal fyrsta tapið sem opinberi fjárfestirinn tekur á sig vera að hámarki 25% heildarfjárfestingarinnar.

d) Ef um er að ræða ábyrgðir skal ábyrgðarhlutfallið takmarkast við 80% og heildartap sem aðildarríki tekur á sig skal að hámarki vera 25% af tryggðu eignasafni sem liggur til grundvallar. Einungis ábyrgðir sem ná yfir vænt tap tryggða eignasafnsins, sem liggur til grundvallar, má veita endurgjaldslaut. Ef ábyrgð tekur einnig til óvænts taps skal fjármálamilliliðurinn greiða ábyrgðargjald í samræmi við markaðskjör fyrir þann hluta ábyrgðarinnar sem nær yfir óvænt tap.

e) Fjárfestunum er heimilt að eiga fulltrúa hjá stjórnunarstofnunum orkunýtnisjóðsins eða fjármálamilliliði, t.d. í eftirlitsstjórn eða ráðgjafarnefnd.

f) Orkunýtnisjóðurinn eða fjármálamilliliðurinn skal settur á fót í samræmi við gildandi lög og aðildarríkið skal sjá um áreiðanleikakönnun til þess að tryggja að fjárfestingaráætlun byggji á traustum viðskiptagrunni í því skyni að koma aðstoðarráðstöfuninni vegna orkunýtni til framkvæmda.

9. Fjármálamilliliðum, þ.m.t. orkunýtnisjóðum, skal stjórnað á viðskiptalegum grundvelli og skulu þeir tryggja að fjármögnunarákvarðanir miði að hagnaði. Þetta telst vera svo þegar fjármálamilliliðurinn og, eftir atvikum, stjórnendur orkunýtnisjóðsins uppfylla eftirfarandi skilyrði:

a) þeim ber skylda samkvæmt lögum eða samningi til að starfa af þeirri kostgæfni sem krafist er af faglegum stjórnendum í góðri trú og forðast hagsmunaárekstra; bestu starfsvenjum og opinberu eftirliti skal fylgt,

b) laun þeirra skulu vera í samræmi við markaðsvenjur. Þessi krafa telst uppfyllt ef stjórnandinn er valinn á grundvelli opins og gagnsæs ferlis án mismununar sem byggist á hlutlægum viðmiðunum, tengdum reynslu, sérfræðiþekkingu og rekstrarlegri og fjárhagslegri getu,

c) þeir skulu fá árangurstengd laun eða deila hluta af fjárfestingaráhættunni með því að fjárfesta eigin fjármuni í sameiginlegri fjárfestingu til þess að tryggja að hagsmunir þeirra verði varanlega tengdir hagsmunum opinberra fjárfestisins,

d) þeir skulu setja fram fjárfestingaráætlun, viðmiðanir og fyrirhugaða tímasetningu fjárfestinga í orkunýtniverkefnum, sem sýnir fyrir fram fram á fjárhagslegan lífvænleika og væntanleg áhrif á orkunýtni,

e) liggja skal fyrir skýr og raunhæf útgönguáætlun vegna opinbers fjármagns sem hefur verið lagt í orkunýtnisjóðinn eða veitt fjármálamillilið, svo að markaðurinn geti fjármagnað orkunýtniverkefni þegar hann er tilbúinn til þess.

10. Umbætur í orkunýtni, sem gengist er í til að tryggja að aðstoðarþeginn fari að Sambandsstöðlum sem þegar hafa verið samþykktir, skulu ekki undanþegnar tilkynningarskyldunni samkvæmt þessari grein.

40. gr.

Fjárfestingaraðstoð til samvinnslu með góða orkunýtni

1. Fjárfestingaraðstoð til samvinnslu með góða orkunýtni skal teljast samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Veita skal fjárfestingaraðstöðina einungis til nýuppsettrar eða endurnýjaðrar vinnslugetu.
3. Nýja einingin fyrir samvinnslu raf- og varmaorku skal fela í sér sparnað frumorku á öllum sviðum miðað við aðskilda framleiðslu varma og raforku eins og kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/27/ESB frá 25. október 2012 um orkunýtni, breytingu á tilskipunum 2009/125/EB og 2010/30/ESB og um niðurfellingu á tilskipunum 2004/8/EB og 2006/32/EB ⁽⁵⁶⁾. Umbætur á fyrirliggjandi samvinnslueiningu eða breyting á fyrirliggjandi orkuframleiðslustöð yfir í samvinnslueiningu skal leiða til sparnaðar á frumorku í samanburði við upphaflega stöðu.
4. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera aukafjárfestingarkostnaður fyrir þann búnað sem þarf til að reka orkuver fyrir samvinnslu með góða orkunýtni, í samanburði við hefðbundin raf- eða varmaorkuver með sömu vinnslugetu, eða aukafjárfestingarkostnaður vegna endurbóta til að ná fram betri nýtni þegar starfandi orkuver uppfyllir þegar viðmiðunarmörkin um góða orkunýtni.
5. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 45 % af aðstoðarhæfum kostnaði. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall til lítilla fyrirtækja um 20% og til meðalstórra fyrirtækja um 10%.
6. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall um 15% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í a-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og um 5% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í c-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans.

41. gr.

Fjárfestingaraðstoð til að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum

1. Fjárfestingaraðstoð til að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Fjárfestingaraðstoð til framleiðslu á lífildsneyti skal eingöngu undanþegin tilkynningarskyldunni ef fjárfestingar, sem njóta aðstoðar, eru notaðar til að framleiða sjálfbært lífildsneyti annað en fæðugrunað lífildsneyti. Fjárfestingaraðstoð til að breyta fyrirliggjandi verksmiðjum fyrir fæðugrunað lífildsneyti í verksmiðjur fyrir háþróað lífildsneyti skal þó undanþegin samkvæmt þessari grein svo fremi að fæðugrunuð framleiðsla verði minnkuð í samræmi við nýja framleiðslugetu.
3. Aðstoð skal ekki veitt vegna lífildsneytis sem er háð skuldbindingu um afhendingu eða blöndun.
4. Aðstoð skal ekki veitt til vatnsorkustöðva sem uppfylla ekki kröfur tilskipunar Evrópuþingsins 2000/60/EB.
5. Fjárfestingaraðstoð skal einungis veitt nýjum stöðvum. Engin aðstoð skal veitt eða styrkur greiddur út eftir að stöðin hefur starfsemi og aðstoðin skal vera óháð framleiðslu.
6. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera sá aukafjárfestingarkostnaður sem þarf til að efla orkuframleiðslu frá endurnýjanlegum orkugjöfum. Hann skal ákvarðaður sem hér segir:
 - a) ef hægt er að skilgreina kostnað við fjárfestingu í orkuframleiðslu frá endurnýjanlegum orkugjöfum í heildarfjárfestingarkostnaði sem sérstaka fjárfestingu, t.d. sem auðgreinanlegan viðbótarþátt við fyrirliggjandi starfsstöð, skal þessi endurnýjanlegi orkutengdi kostnaður teljast vera aðstoðarhæfur kostnaður,

⁽⁵⁶⁾ Stjtíð. ESB L 315, 14.11.2012, bls. 1.

- b) ef hægt er skilgreina kostnað við fjárfestingu í orkuframleiðslu frá endurnýjanlegum orkugjöfum með vísun til sambærilegrar en þó síður umhverfisvænnar fjárfestingar sem líklegt má telja að hefði verið framkvæmd án aðstoðarinnar er mismunurinn á kostnaði við þessar fjárfestingar það sem skilgreinir kostnað sem tengist endurnýjanlegri orku og telst vera aðstoðarhæfur kostnaður,
- c) að því er varðar tiltekna litlar stöðvar þar sem ekki er hægt að ákvarða síður umhverfisvæna fjárfestingu þar sem verksmiðjur af takmarkaðri stærð eru ekki fyrir hendi skal heildarfjárfestingarkostnaður við að ná fram aukinni umhverfisvernd teljast vera aðstoðarhæfur kostnaður.

Kostnaður sem tengist því ekki beint að ná aukinni umhverfisvernd skal ekki vera aðstoðarhæfur.

7. Aðstoðarhlutfallið skal ekki fara yfir:

- a) 45% af aðstoðarhæfum kostnaði ef aðstoðarhæfi kostnaðurinn er reiknaður á grundvelli a-liðar í 6. lið eða b-liðar í 6. lið,
- b) 30% af aðstoðarhæfum kostnaði ef aðstoðarhæfi kostnaðurinn er reiknaður á grundvelli c-liðar í 6. lið.

8. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall til lítilla fyrirtækja um 20% og til meðalstórra fyrirtækja um 10%.

9. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall um 15% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í a-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og um 5% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í c-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans.

10. Ef aðstoð er veitt með útboði á samkeppnisgrundvelli, byggt á skýrum og gagnsægum viðmiðunum án mismununar, má aðstoðarhlutfallið vera allt að 100% af aðstoðarhæfum kostnaði. Slíkt útboð skal vera án mismununar og gera ráð fyrir þátttöku allra fyrirtækja sem eiga hagsmuna að gæta. Fjárhagsáætlun tengd útboðinu skal vera takmarkandi í þeim skilningi að ekki geta allir þátttakendur fengið aðstoð og veita skal aðstoðina á grundvelli upphaflegs tilboðs bjóðanda sem útilokar því síðari samningaviðræður.

42. gr.

Rekstraraðstoð til að efla framleiðslu raforku frá endurnýjanlegum orkugjöfum

1. Rekstraraðstoð til að efla framleiðslu raforku frá endurnýjanlegum orkugjöfum skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.

2. Aðstoð skal veitt með útboði á samkeppnisgrundvelli, byggt á viðmiðunum sem eru skýrar, gagnsæjar og án mismununar, sem skal vera opið öllum framleiðendum raforku frá endurnýjanlegum orkugjöfum án mismununar.

3. Hægt er að takmarka útbóðsferlið við tiltekna tækni þar sem ferli opið öllum framleiðendum myndi leiða til lakari árangurs sem ekki er hægt að leysa við mótun ferlisins, einkum að því er varðar:

- i. langtímamöguleika tiltekinnar nýrrar og nýskapandi tækni eða
- ii. þörfina á að ná fram fjölbreytileika eða
- iii. nethömlur og stöðugleika flutningskerfis eða
- iv. kerfiskostnað (samþættingu) eða
- v. þörfina á að koma í veg fyrir röskun á hráefnismörkuðum vegna stuðnings í þágu lífmassa.

Aðildarríki skulu láta fara fram ítarlegt mat á því hvort slík skilyrði eigi við og gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um það samkvæmt fyrirkomulaginu sem er lýst í a-lið 11. gr.

4. Aðstoð skal veitt vegna nýrrar tækni og nýsköpunartækni fyrir endurnýjanlega orku með útboði á samkeppnisgrundvelli sem er opið a.m.k. einni tegund slíkrar tækni á grundvelli viðmiðana sem eru skýrar, gagnsæjar og án mismununar. Slíkt aðstoð skal ekki fara í heildina tekið yfir 5% af áætlaðri framleiðslugetu á nýrri raforku frá endurnýjanlegum orkugjöfum á ári.

5. Aðstoð skal veitt sem framlag til viðbótar markaðsverði þar sem framleiðendur selja raforku sína beint á markaði.

6. Aðstoðarþegar skulu bera almenna jöfnunarábyrgð. Aðstoðarþegum er heimilt að útvísta jöfnunarábyrgð til annarra fyrirtækja fyrir þeirra hönd, t.d. orkusmala (e. aggregator).
7. Aðstoð skal ekki veitt þegar verðið er neikvætt.
8. Veita má aðstoð, án undangengins útboðs á samkeppnisgrundvelli, eins og lýst er í 2. mgr., orkuverum, þar sem uppsett framleiðslugeta raforku er undir 1 MW, til framleiðslu á raforku með öllum tegundum endurnýjanlegra orkugjafa nema vindorku en slíka aðstoð má veita orkuverum, án undangengins útboðs á samkeppnisgrundvelli, eins og lýst er í 2. mgr., þar sem uppsett framleiðslugeta raforku er undir 6 MW eða stöðvum með færri framleiðslueiningar en sex. Virða skal skilyrði 5., 6. og 7. mgr. þegar aðstoð er veitt án undangengins útboðs á samkeppnisgrundvelli, sbr. þó 9. mgr. Auk þess skulu skilyrðin í 5., 6. og 7. mgr. 43. gr. eiga við þegar aðstoð er veitt án undangengins útboðs á samkeppnisgrundvelli.
9. Skilyrðin í 5., 6. og 7. gr. skulu ekki eiga við um rekstraraðstoð, sem er veitt orkuverum, þar sem uppsett framleiðslugeta raforku er undir 500 kW, til framleiðslu á raforku með öllum tegundum endurnýjanlegra orkugjafa nema vindorku en þessi skilyrði skulu ekki eiga við um rekstraraðstoð sem er veitt orkuverum þar sem uppsett framleiðslugeta raforku er undir 3 MW eða orkuverum með færri framleiðslueiningar en þrjár.
10. Til þess að reikna út þá hámarksframleiðslugetu, sem nefnd er hér að framan og um getur í 8. og 9. mgr., skulu orkuver með sameiginlega tengingu við raforkudreifikerfi teljast ein stöð.
11. Aðstoð skal einungis veitt þar til það orkuver sem framleiðir rafmagnið með endurnýjanlegum orkugjöfum hefur verið afskrifað að fullu á grundvelli góðra reikningsskilavenja. Draga verður áður fengna fjárfestingaraðstoð frá rekstrar- aðstoðinni.

43. gr.

Fjárfestingaraðstoð til að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum í smærri orkuverum

1. Rekstraraðstoð til að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum í smærri orkuverum skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoð skal einungis veitt orkuverum, þar sem uppsett framleiðslugeta sem er undir 500 kW, til framleiðslu á orku með öllum tegundum endurnýjanlegra orkugjafa nema vindorku en slíka aðstoð skal veita orkuverum þar sem uppsett framleiðslugeta raforku er undir 3 MW eða framleiðslueiningar eru færri en þrjár, og lífoldsneyti en slíka aðstoð skal veita stöðvum þar sem uppsett framleiðslugeta er undir 50 000 tonnum á ári. Til þess að reikna út þá hámarksframleiðslugetu, sem nefnd er hér að framan, skulu orkuver með sameiginlega tengingu við raforkudreifikerfi teljast ein stöð.
3. Aðstoð skal einungis veitt orkuverum sem framleiða sjálfbært lífoldsneyti annað en fæðugrunað lífoldsneyti. Rekstraraðstoð til orkuvera, sem framleiða fæðugrunað lífoldsneyti og hófu starfsemi fyrir 31. desember 2013 og eru ekki enn að fullu afskrifuð, skal undanþegin samkvæmt þessari grein en þó ekki lengur en til 2020.
4. Aðstoð skal ekki veitt vegna lífoldsneytis sem er háð skuldbindingu um afhendingu eða blöndun.
5. Aðstoð á hverja orkueiningu skal ekki vera hærri en sem nemur muninum á núvirtum heildarkostnaði við framleiðslu orku með viðkomandi endurnýjanlegum orkugjöfum og markaðsverði orku á viðkomandi formi. Uppfæra skal núvirtan kostnað reglulega og a.m.k. árlega.
6. Hámarksarðsemi, sem notuð er við útreikning núvirts kostnaðar, skal ekki fara yfir viðeigandi skiptavexti að viðbættum 100 grunnpunktum. Viðeigandi skiptavextir skulu vera skiptavextir þess gjaldmiðils sem aðstoðin er veitt í með gjalddaga sem endurspeglar afskriftatímabil þeirra orkuvera sem njóta stuðnings.
7. Aðstoð skal einungis veitt þar til orkuverið hefur verið afskrifað að fullu á grundvelli góðra reikningsskilavenja. Draga skal fjárfestingaraðstoð til orkuvers frá rekstraraðstoðinni.

44. gr.

Aðstoð í formi lækkunar á umhverfissköttum samkvæmt tilskipun 2003/96/EB

1. Aðstoðarkerfi í formi lækkunar á umhverfissköttum, sem uppfyllir skilyrði tilskipunar 2003/96/EB frá 27. október 2003 um endurskipulagningu ramma Bandalagsins fyrir skattlagningu orkugjafa og raforku⁽⁵⁷⁾, skulu samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Þeir aðilar sem njóta skattalækkunar skulu valdir á grundvelli gagnsærra og hlutlægra viðmiðana og skulu greiða a.m.k. samkvæmt viðeigandi lágmarksskattþrepi sem sett er með tilskipun 2003/96/EB.
3. Aðstoðarkerfi í formi skattalækkana skulu byggjast á lækkun gildandi umhverfisskatthlutfalls eða á greiðslu fastrar bótafjárhæðar eða samblandi af hvoru tveggja.
4. Aðstoð skal ekki veitt vegna lífoldsneytis sem er háð skuldbindingu um afhendingu eða blöndun.

45. gr.

Fjárfestingaraðstoð til að hreinsa menguð svæði

1. Fjárfestingaraðstoð til fyrirtækja sem lagfæra umhverfisspjöll með því að hreinsa menguð svæði skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Fjárfestingin skal leiða til lagfæringar á umhverfisspjöllumum, þ.m.t. á tjóni á jarðvegi, yfirborðsvatni eða grunnvatni.
3. Þegar staðfest hefur verið hvaða lögaðili eða einstaklingur ber ábyrgð á umhverfisspjöllumum samkvæmt gildandi lögum í hverju aðildarríki, með fyrirvara um reglur Sambandsins hvað þetta varðar, einkum tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/35/EB frá 21. apríl 2004 um umhverfisábyrgð í tengslum við varnir gegn umhverfistjóni og úrbætur vegna þess⁽⁵⁸⁾, eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/21/EB frá 15. mars 2006 um meðhöndlun úrgangs frá námuiðnaði⁽⁵⁹⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/31/EB frá 23. apríl 2009 um geymslu koltvísýrings í jörðu og um breytingu á tilskipun ráðsins 85/337/EBE, tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB, 2001/80/EB, 2004/35/EB, 2006/12/EB, 2008/1/EB og reglugerð (EB) nr. 1013/2006⁽⁶⁰⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/30/ESB frá 12. júní 2013 um öryggi olíu- og gasstarfsemi á hafi úti og um breytingu á tilskipun 2004/35/EB⁽⁶¹⁾, verður viðkomandi að fjármagna hreinsunina í samræmi við mengunarbótaregluna og skal engin ríkisaðstoð veitt. Þegar sá sem ber ábyrgð á spjöllumum samkvæmt gildandi lögum er óþekktur aðili eða ekki er hægt að láta hann bera kostnaðinn má veita þeim aðila ríkisaðstoð sem ber ábyrgð á hreinsuninni eða afmenguninni.
4. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera sá kostnaður sem stofnað er til við hreinsunina að frádraginni auknu verðgildi landsins. Allur kostnaður, sem fyrirtæki stofnar til við hreinsun á svæði sínu, hvort sem hægt er að sýna þann kostnað sem fastafjármuni í efnahagsreikningi þess eða ekki, getur talist aðstoðarhæf fjárfesting þegar um er að ræða hreinsun á menguðum svæðum
5. Mat á auknu verðgildi landsins vegna hreinsunarinnar skal framkvæmt af óháðum sérfræðingi.
6. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 100 % af aðstoðarhæfum kostnaði.

⁽⁵⁷⁾ Stjtið. EB L 283, 31.10.2003, bls. 51.

⁽⁵⁸⁾ Stjtið. EB L 143, 30.4.2004, bls. 56.

⁽⁵⁹⁾ Stjtið. EB L 102, 11.4.2006, bls. 1.

⁽⁶⁰⁾ Stjtið. EB L 140, 5.6.2009, bls. 114.

⁽⁶¹⁾ Stjtið. EB L 178, 28.6.2013, bls. 66.

46. gr.

Fjárfestingaraðstoð vegna orkunýtnar fjarhitunar og fjarkælingar

1. Fjárfestingaraðstoð til uppsetningar á orkunýtnum fjarhitunar- og fjarkælikerfum skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoðarhæfur kostnaður framleiðslustöðvar skal vera sá aukakostnaður sem þarf til að byggja, stækka og endurnýja eina framleiðslueiningu eða fleiri til að reka orkunýtið fjarhitunar- og fjarkælikerfi borið saman við hefðbundna framleiðslustöð. Fjárfestingin skal vera hluti af orkunýtnu fjarhitunar- og fjarkælikerfi.
3. Aðstoðarhlutfallið fyrir framleiðslustöðina skal ekki fara yfir 45 % af aðstoðarhæfum kostnaði. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall til lítilla fyrirtækja um 20% og til meðalstórra fyrirtækja um 10%.
4. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall fyrir framleiðslustöðina um 15% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í a-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og um 5% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í c-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans.
5. Aðstoðarhæfur kostnaður hvað varðar dreifikerfi skal vera fjárfestingarkostnaðurinn.
6. Aðstoðarfjárhæð vegna dreifikerfa skal ekki vera hærri en sem nemur mismuninum á aðstoðarhæfum kostnaði og rekstrarhagnaði. Draga skal rekstrarhagnaðinn frá aðstoðarhæfa kostnaðinum fyrir fram eða með endurgreiðslufyrirkomulagi.

47. gr.

Fjárfestingaraðstoð til endurvinnslu og endurnýtingar úrgangs

1. Fjárfestingaraðstoð til endurvinnslu og endurnýtingar úrgangs skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Fjárfestingaraðstoðin skal ekki veitt til endurvinnslu og endurnýtingar úrgangs frá öðrum fyrirtækjum.
3. Meðhöndluðu efnunum, sem eru endurunnin eða endurnýtt, yrði að öðrum kosti fargað eða þau meðhöndluð á síður umhverfisvænan hátt. Aðstoð vegna endurnýtingar úrgangs annarrar en endurvinnslu skal ekki njóta hópundanþágu samkvæmt þessari grein.
4. Aðstoðin skal ekki létta óbeint álagi af mengunarvöldunum, sem þeir ættu að bera samkvæmt Sambandslögum, eða álagi sem ætti að skoðast sem venjulegur rekstrarkostnaður.
5. Fjárfestingin skal ekki einungis auka eftirspurn eftir efnun til endurvinnslu án þess að auka söfnun þessara efna.
6. Með fjárfestingunni skal ganga lengra en best gerist.
7. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera sá aukafjárfestingarkostnaður sem þarf til að koma fjárfestingu til framkvæmda sem leiðir til betri eða skilvirkari endurvinnslu- eða endurnýtingarstarfsemi í samanburði við hefðbundna endurnýtingar- og endurvinnslustarfsemi með sömu afköst án aðstoðar.
8. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 35 % af aðstoðarhæfum kostnaði. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall til lítilla fyrirtækja um 20% og til meðalstórra fyrirtækja um 10%.
9. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall um 15% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í a-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og um 5% til fjárfestinga á aðstoðarsvæðum sem uppfylla skilyrðin í c-lið 3. mgr. 107. gr. sáttmálans.

10. Aðstoð til fjárfestinga er varða endurvinnsla og endurnýtingu á eigin úrgangi frá aðstoðarþega skal ekki undanþegin tilkynningarskyldu samkvæmt þessari grein.

48. gr.

Fjárfestingaraðstoð vegna orkugrunnvirkja

1. Fjárfestingaraðstoð til byggingar eða endurnýjunar orkugrunnvirkis skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoð skal veitt til orkugrunnvirkja á aðstoðarsvæðum.
3. Orkugrunnvirkid skal falla að öllu leyti undir gjaldskrár- og aðgangsreglur samkvæmt löggjöf um innri orkumarkað.
4. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera fjárfestingarkostnaðurinn.
5. Aðstoðarfjárhæðin skal ekki vera hærri en sem nemur mismuninum á aðstoðarhæfum kostnaði og rekstrarhagnaði fjárfestingarinnar. Draga skal rekstrarhagnaðinn frá aðstoðarhæfa kostnaðinum fyrir fram eða með endurgreiðslufyrirkomulagi.
6. Aðstoð vegna fjárfestinga í verkefnum sem tengjast geymslu rafmagns og gass og olíugrunnvirkjum skal ekki undanþegin tilkynningarskyldunni samkvæmt þessari grein.

49. gr.

Aðstoð til umhverfisrannsókna

1. Aðstoð til rannsókna, þ.m.t. orkuúttekta sem tengjast beinlínis fjárfestingum sem um getur í þessum þætti, skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera kostnaður við rannsóknir sem um getur í 1. mgr.
3. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum kostnaði.
4. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutfall til rannsókna sem gerðar eru fyrir hönd lítilla fyrirtækja um 20% og rannsóknarhlutfall sem gerðar eru fyrir hönd meðalstórra fyrirtækja um 10%.
5. Aðstoð skal ekki veitt stórum fyrirtækjum til orkuúttekta, sem eru gerðar skv. 4. mgr. 8. gr. tilskipunar 2012/27/ESB, nema orkuúttektin sé framkvæmd til viðbótar skyldubundinni orkuúttekt samkvæmt þeirri tilskipun.

8. ÞÁTTUR

Aðstoð til að bæta tjón af völdum náttúruhamfara

50. gr.

Aðstoðarkerfi til að bæta tjón af völdum náttúruhamfara

1. Aðstoðarkerfi til að bæta tjón af völdum jarðskjálfta, snjóflóða, jarðvegshlaupa, flóða, skýstróka, fellibylja, eldgosa og elda af náttúrulegum sökum skulu samrýmast innri markaðnum í skilningi 2. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoð skal veitt með eftirfarandi skilyrðum:
 - a) lögbær, opinber yfirvöld aðildarríkis hafa formlega viðurkennt að atburðurinn teljist náttúruhamfarir og

- b) bein orsakatengsl eru á milli náttúruhamfaranna og tjónsins sem fyrirtækið varð fyrir.
3. Aðstoðarkerfi sem tengjast tilteknum náttúruhamförum skulu tekin upp innan þriggja ára frá því að atburðurinn átti sér stað. Aðstoð á grundvelli slíkra kerfa skal veitt innan fjögurra ára frá atburðinum.
4. Kostnaður vegna tjóns, sem er bein afleiðing náttúruhamfaranna, og óháður sérfræðingur, viðurkenndur af lögbæru landsyfirvaldi eða váttryggingarfélagi, hefur metið, skal teljast aðstoðarhæfur kostnaður. Slíkt tjón getur falið í sér tjón á eignum eins og byggingum, búnaði, vélum eða birgðum og tekjutap vegna tímabundinnar niðurfellingar starfseminnar að fullu eða að hluta í allt að sex mánuði frá hamförum. Útreikningur á eignatjóni skal byggður á viðgerðarkostnaði eða fjárhagslegu verðmæti eignarinnar, sem varð fyrir tjóninu, fyrir hamfarirnar. Hann skal ekki vera meiri en viðgerðarkostnaðurinn eða lækkun markaðsgangvirðis af völdum hamfaranna, þ.e.a.s. munurinn á verðmæti eignarinnar rétt fyrir hamfarirnar og rétt eftir þær. Tekjutap skal reikna á grundvelli fjármálagagna fyrirtækisins sem varð fyrir tjóninu (tekna fyrir vexti og skatta, afskrifta og launakostnaðar sem eingöngu tengist fyrirtækinu sem varð fyrir tjóni af völdum náttúruhamfaranna) með því að bera saman fjármálagögn sex mánaða tímabils eftir hamfarirnar og meðaltal þriggja ára sem eru valin af næstliðnum fimm árum fyrir hamfarirnar (með því að undanskilja tvö ár: árið þegar fjárhagsútkoman er best og árið þegar hún er verst) og tapið skal reiknað fyrir sama sex mánaða tímabil ársins. Tjónið skal reiknað fyrir hvern einstakan aðstoðarþega.
5. Aðstoðin og aðrar greiðslur móttækjar til að bæta tjónið, þ.m.t. greiðslur samkvæmt váttryggingarsamningum, skulu ekki vera umfram 100% af aðstoðarhæfum kostnaði.

9. ÞÁTTUR

Félagsleg aðstoð til samgangna fyrir íbúa á afskekktum svæðum

51. gr.

Félagsleg aðstoð til samgangna fyrir íbúa á afskekktum svæðum

1. Aðstoð vegna farþegaflutninga í lofti og á sjó skal samrýmast innri markaðnum í skilningi a-liðar 2. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldu 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoðin í heild skal vera í þágu lokaneytenda sem hafa fasta búsetu á afskekktu svæði.
3. Aðstoðin skal veitt til farþegaflutninga á leið sem tengir flugvöll eða höfn á afskekktu svæði við annan flugvöll eða höfn innan Evrópska efnahagssvæðisins.
4. Aðstoðin skal veitt án mismununar með hliðsjón af auðkenni flutningsaðilans eða tegund þjónustu og án þess að ferðin til afskekktu svæðisins eða frá því einskorðist við tiltekna leið.
5. Aðstoðarhæfi kostnaðurinn skal vera verð á miða frá afskekktu svæðinu og aftur til baka, þ.m.t. allir skattar og gjöld sem flutningsfyrirtækið gerir neytandanum reikning fyrir.
6. Aðstoðarhlutfallið má ekki fara yfir 100 % af aðstoðarhæfum kostnaði.

10. ÞÁTTUR

Aðstoð vegna breiðbandsinnviða

52. gr.

Aðstoð vegna breiðbandsinnviða

1. Fjárfestingaraðstoð vegna breiðbandsnets skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.

2. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera eftirfarandi:
 - a) fjárfestingarkostnaður vegna útbreiðslu á óvirkum breiðbandsinnviðum,
 - b) fjárfestingarkostnaður vegna breiðbandstengdrar mannvirkjagerðar,
 - c) fjárfestingarkostnaður vegna útbreiðslu á hefðbundnu breiðbandsneti og
 - d) fjárfestingarkostnaður vegna útbreiðslu næstu kynslóðar aðgangsneta.
3. Fjárfestingin skal vera á svæðum þar sem engin grunnvirki í sama flokki eru fyrir (annaðhvort hefðbundið breiðband eða næstu kynslóðar aðgangsneta) og þegar ekki er líklegt að slíkt grunnvirki verði þróað þar á viðskiptagrundvelli innan þriggja ára frá birtingu fyrirhugaðrar aðstoðarráðstöfunar sem skal einnig staðfest í opnu samráðsferli.
4. Aðstoð skal úthlutað á grundvelli opins og gagnsæs valferlis á samkeppnisgrundvelli án mismununar þar sem meginreglan um tæknilegt hlutleysi er virt.
5. Rekstraraðili netkerfisins skal veita viðtækasta mögulega heildsöluaðgang, virkan og óvirkan, skv. 139. lið 2. gr. þessarar reglugerðar, með sanngjörnum skilmálum og án mismununar, þ.m.t. efnisleg sundurgreining ef um er að ræða næstu kynslóðar aðgangsneta. Slíkur heildsöluaðgangur skal veittur til sjö ára að lágmarki og réttur til aðgangs að stokkum eða staurum skal ekki háður tímamörkum. Ef um er að ræða aðstoð vegna lagningar stokka skulu stókkarnir vera nógu stórir til að hýsa mörg kapalkerfi og mismunandi netskipan.
6. Verð á heildsöluaðgangi skal byggjast á meginreglum um verðlagningu sem landsbundið eftirlitsyfirvald setur og þeim viðmiðunum sem eru í gildi á sambærilegum, samkeppnishæfari svæðum aðildarríkisins eða Sambandsins með tilliti til þeirrar aðstoðar sem rekstraraðili netkerfisins hefur notið. Samráð skal haft við landsbundna eftirlitsyfirvaldið vegna aðgangsskilmála, þ.m.t. verðlagningu, og ef upp kemur deilumál milli þeirra sem óska eftir aðgangi og rekstraraðila grunnvirkisins sem notið hafa niðurgreiðslu.
7. Aðildarríki skulu koma á eftirlits- og endurgreiðslufyrirkomulagi ef fjárhæð aðstoðarinnar sem er veitt til verkefnisins er yfir 10 milljónum evra.

11. ÞÁTTUR

Aðstoð vegna varðveislu menningar og menningararfleifðar

53. gr.

Aðstoð vegna varðveislu menningar og menningararfleifðar

1. Aðstoð vegna varðveislu menningar og menningararfleifðar skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Aðstoðin skal veitt fyrir eftirfarandi menningarstarfsemi og menningarleg markmið:
 - a) söfn, skjalasöfn, bókasöfn, listrænar og menningarlegar miðstöðvar eða rými, leikhús, óperuhús, tónlistarhús, aðrar stofnanir sem sjá um listflutning, varðveislustofnanir myndefnis og önnur sambærileg listræn og menningarleg mannvirki, stofnanir og samtök,
 - b) efnisleg arfleifð, þ.m.t. alls kyns hreyfanleg eða óhreyfanleg menningararfleifð og fornminjasvæði, minnisvarðar, sögulegir staðir og byggingar; náttúruleg arfleifð sem tengist menningarlegri arfleifð eða ef lögbær, opinber yfirvöld aðildarríkis hafa viðurkennt hana formlega sem menningarlega eða náttúrulega arfleifð,
 - c) hvers kyns óefnisleg arfleifð, þ.m.t. þjóðfræðilegar hefðir og handverk,
 - d) list- eða menningarviðburðir og listflutningur, hátíðir, sýningar og önnur sambærileg menningarstarfsemi,
 - e) menningarleg og listræn menntunarstarfsemi, auk þess að stuðla að auknum skilningi á mikilvægi varðveislu og stuðla að fjölbreytilegum menningarlegum tjáningarformum með námsáætlunum og áætlunum um að auka vitund almennings, þ.m.t. með því að nota nýja tækni,
 - f) ritun, ritstjórn, framleiðsla, dreifing, stafvæðing og útgáfa tónlistar og bókmennta, þ.m.t. þýðinga.

3. Aðstoðin getur verið í formi:
 - a) fjárfestingaraðstoðar, þ.m.t. aðstoð til uppbyggingar eða endurnýjunar á menningarmannvirkjum,
 - b) rekstraraðstoðar.
4. Að því er varðar fjárfestingaraðstoð skal aðstoðarhæfur kostnaður vera kostnaður við fjárfestingar í efnislegum og óefnislegum eignum, þ.m.t.:
 - a) kostnaður vegna uppbyggingar, endurnýjunar, kaupa, varðveislu eða umbóta á grunnvirkjum ef a.m.k. 80% afkastagetu á ári í tíma eða rúmi er notuð í menningarlegum tilgangi,
 - b) kostnaður við öflun, þ.m.t. leigu, tilfærslu eða flutning menningararfleifðar milli staða,
 - c) kostnaður við verndun, varðveislu, endurgerð og endurreisn efnislegrar og óefnislegrar menningararfleifðar, þ.m.t. aukakostnaður vegna geymslu við viðeigandi skilyrði, sérstök verkfæri, efni og kostnaður við skjalahald, rannsóknir, stafvæðingu og útgáfu,
 - d) kostnaður til að bæta aðgengi almennings að menningarverðmætum, þ.m.t. kostnaður við stafvæðingu og aðra nýja tækni, kostnaður við að bæta aðgengi einstaklinga með sérþarfir (einkum skábrautir og lyftur fyrir fatlaða einstaklinga, upplýsingar á blindralettri og sýningar á gripum sem má snerta á söfnum) og til að stuðla að menningarlegri fjölbreytni að því er varðar framsetningu, dagskrá og gesti,
 - e) kostnaður vegna menningarverkefna og -starfsemi, samstarfs- og skiptiáætlana og styrkja, þ.m.t. kostnaður vegna valferlis, kostnaður vegna kynninga og kostnaður sem beinlínis er stofnað til vegna verkefnisins.
5. Að því er rekstraraðstoð varðar skal aðstoðarhæfur kostnaður vera eftirfarandi:
 - a) kostnaður menningarstofnunar eða menningarmínjastaðar í tengslum við stöðuga eða reglubundna starfsemi, þ.m.t. sýningar, listflutningur og viðburðir og sambærileg menningarstarfsemi sem fylgir reglubundnum rekstri,
 - b) kostnaður vegna menningarlegrar og listrænnar menntunarstarfsemi, auk þess að stuðla að auknum skilningi á mikilvægi varðveislu og að fjölbreytilegum, menningarlegum tjáningarformum með námsáætlunum og áætlunum um að auka vitund almennings, þ.m.t. með því að nota nýja tækni,
 - c) kostnaður vegna umbóta á aðgengi almennings að menningarstofnunum eða menningarmínjastöðum og -starfsemi, þ.m.t. kostnaður við stafvæðingu og notkun nýrrar tækni, svo og kostnaður við að bæta aðgengi fyrir fatlaða einstaklinga,
 - d) rekstrarkostnaður sem tengist beint menningarverkefnum eða -starfsemi, s.s. leiga fasteigna og menningarstaða, ferðakostnaður, efni og búnaður sem tengist menningarverkefninu eða -starfseminni beint, bygging mannvirkja fyrir sýningar og sviðsmyndir, lán, leiga og afskriftir verkfæra, hugbúnaður og búnaður, kostnaður vegna aðgangsréttar að höfundaréttarverkum og annars tengds hugverkaréttarverndaðs efnis, kostnaður vegna kynningar og kostnaður sem beinlínis er stofnað til vegna verkefnisins eða starfseminnar; gjöld vegna afskrifta og kostnaður vegna fjármögnunar er eingöngu aðstoðarhæfur ef fjárfestingaraðstoð hefur ekki tekið til hans,
 - e) kostnaður vegna starfsfólks sem vinnur við menningarstofnanir eða á menningarmínjastöðum eða vegna verkefnis,
 - f) kostnaður vegna ráðgjafar- og stuðningsþjónustu sem er fengin frá utanaðkomandi ráðgjöfum og þjónustuveitendum og beinlínis er stofnað til vegna verkefnisins.
6. Að því er varðar fjárfestingaraðstoð skal fjárhæð aðstoðarinnar ekki vera hærri en sem nemur mismuninum á aðstoðarhæfum kostnaði og rekstrarhagnaði fjárfestingarinnar. Draga skal rekstrarhagnaðinn frá aðstoðarhæfa kostnaðinum fyrir fram á grundvelli raunhæfra spáa eða með endurgreiðslufyrirkomulagi. Rekstraraðila grunnvirkisins er heimilt að halda hæfilegum hagnaði á viðkomandi tímabili.
7. Að því er rekstraraðstoð varðar skal fjárhæð aðstoðarinnar ekki vera hærri en nauðsynlegt er til að mæta rekstrartapi og hæfilegum hagnaði á viðkomandi tímabili. Þetta skal tryggja fyrir fram á grundvelli raunhæfra spáa eða með endurgreiðslufyrirkomulagi.
8. Að því er varðar aðstoð, sem er yfir 1 milljón evra, má fastsetja hámarksfjárhæð aðstoðar sem 80% af aðstoðarhæfum kostnaði fremur en að beita aðferðinni sem um getur í 6. og 7. mgr.
9. Að því er varðar útgáfu tónlistar og bókmennta, eins og skilgreint er í f-lið 2 mgr., skal hámarksfjárhæð aðstoðar ekki vera hærri en annaðhvort mismunurinn á aðstoðarhæfum kostnaði og afvöxtuðum tekjum af verkefninu eða 70% af aðstoðarhæfum kostnaði. Draga skal tekjurnar frá aðstoðarhæfa kostnaðinum fyrir fram eða með endurgreiðslufyrirkomulagi. Aðstoðarhæfi kostnaðurinn skal vera kostnaður við útgáfu tónlistar og bókmennta, þ.m.t. höfundarlaun (höfundarréttarlaun), laun þýðenda, laun ritstjóra, annar kostnaður vegna ritstjórnar (prófarkalestur, leiðréttingar, yfirllestur), kostnaður vegna umbrots og undirbúnings og kostnaður vegna prentunar eða rafrænnar birtingar.

10. Aðstoð til fréttamiðla og tímarita, hvort heldur þau eru gefin út á prenti eða í rafrænu formi, skal ekki teljast uppfylla skilyrði samkvæmt þessari grein.

54. gr.

Aðstoðarkerfi fyrir hljóð- og myndmiðlaverk

1. Aðstoðarkerfi til stuðnings handritsgerð, þróun, framleiðslu, dreifingu og kynningu á hljóð- og myndmiðlaverkum skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.

2. Aðstoð skal styðja framleiðslu á sviði menningarmála. Til þess að komast hjá augljósum villum við að flokka vöru sem framleiðslu á sviði menningarmála skal hvert aðildarríki koma á skilvirku ferli, t.d. að val á tillögum sé í höndum eins aðila eða fleiri sem er falið að velja eða sannprófa út frá fyrirframákveðinni skrá yfir menningarlegar viðmiðanir.

3. Aðstoð getur verið í formi:

- a) aðstoðar við framleiðslu hljóð- og myndmiðlaverka,
- b) aðstoðar við undirbúning fyrir framleiðslu og
- c) aðstoðar vegna dreifingar.

4. Þegar aðildarríki veitir aðstoðina með fyrirvara um skuldbindingu um svæðisbundna fjárnotkun geta aðstoðarkerfi fyrir framleiðslu hljóð- og myndmiðlaverka annaðhvort:

- a) krafist þess að allt að 160% af aðstoð til framleiðslu tiltekins hljóð- og myndmiðlaverks sé varið á yferráðasvæði aðildarríkisins sem veitir aðstoðina eða
- b) reiknað aðstoðina til framleiðslu tiltekins hljóð- eða myndmiðlaverks sem hundraðshluta af útgjöldum vegna framleiðslustarfsemi í aðildarríkinu sem veitir hana, einkum ef um er að ræða aðstoðarkerfi í formi skattaávilnana.

Ef aðildarríki fara fram á lágmarksstig framleiðslustarfsemi á hlutaðeigandi svæði vegna verkefna sem eiga að teljast aðstoðarhæf skal það stig, í báðum tilvikum, ekki fara yfir 50% af heildarfjárhagsáætlun framleiðslunnar. Auk þess skulu hámarksútgjöld, sem falla undir skuldbindingar um svæðisbundna fjárnotkun, aldrei fara yfir 80% af heildarfjárhagsáætlun framleiðslunnar.

5. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera eftirfarandi:

- a) vegna framleiðsluaðstoðar: heildarkostnaður framleiðslu hljóð- og myndmiðlaverka, þ.m.t. kostnaður við að bæta aðgengi fatlaðra einstaklinga,
- b) vegna aðstoðar til undirbúnings framleiðslu: kostnaður vegna handritsgerðar og þróunar hljóð- og myndmiðlaverka,
- c) vegna dreifingaraðstoðar: kostnaður vegna dreifingar og kynningar á hljóð- og myndmiðlaverkum.

6. Aðstoðarhlutfallið til framleiðslu á hljóð- og myndmiðlaverkum skal ekki fara yfir 50% af aðstoðarhæfum kostnaði.

7. Aðstoðarhlutfallið má hækka sem hér segir:

- a) í 60% af aðstoðarhæfum kostnaði til framleiðslu yfir landamæri sem er fjármögnuð af fleiri en einu aðildarríki og framleiðendur frá fleiri en einu aðildarríki taka þátt í,
- b) í 100% af aðstoðarhæfum kostnaði til erfiðra hljóð- og myndmiðlaverka og samframleiðslu með þátttöku landa af skrá þróunaraðstoðarnefndar Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD).

8. Aðstoðarhlutfall vegna undirbúnings framleiðslu skal ekki fara yfir 100% af aðstoðarhæfum kostnaði. Ef handritið eða verkefnið sem til verður leiðir til hljóð- og myndmiðlaverks, s.s. kvikmyndar, skal fella kostnaðinn við undirbúning framleiðslunnar inn í heildarfjárhagsáætlunina og taka tillit til hans við útreikning aðstoðarhlutfallsins. Aðstoðarhlutfall vegna dreifingar skal vera það sama og aðstoðarhlutfall vegna framleiðslu.

9. Aðstoð skal ekki frátekin til tiltekinnar framleiðslustarfsemi eða einstakra hluta í virðisdeðju framleiðslunnar. Aðstoð vegna innviða kvikmyndavera skal ekki teljast aðstoðarhæf samkvæmt þessari grein.

10. Aðstoð skal ekki eingöngu ætluð ríkisborgurum og þess skal ekki krafist að aðstoðarþegar hafi réttarstöðu fyrirtækis sem er komið á fót samkvæmt innlendum verslunarrétti.

12. ÞÁTTUR

Aðstoð vegna íþróttagrunnvirkja og fjölnota tómstundagrunnvirkja

55. gr.

Aðstoð vegna íþróttagrunnvirkja og fjölnota tómstundagrunnvirkja

1. Aðstoð vegna íþróttagrunnvirkja og fjölnota tómstundagrunnvirkja skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldu 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.

2. Íþróttagrunnvirki skulu ekki eingöngu notuð af einum notanda í atvinnumennsku í íþróttum. Notkun annarra atvinnumanna eða áhugamanna á íþróttagrunnvirkinu skal árlega nema a.m.k. 20% af tímanýtingu. Ef margir nota grunnvirkið samtímis skal reikna samsvarandi hluta tímanýtingar.

3. Fjölnota íþróttagrunnvirki skal fela í sér aðstöðu fyrir fjölbreytilegt tómstundastarf, einkum þjónustu er tengist menningar- og tómstundastarfi, að undanskildum skemmtigörðum og hótelaðstöðu.

4. Aðgangur að fjölnota tómstundagrunnvirkjum skal opinn mörgum notendum og veittur á gagnsæjan hátt án mismununar. Veita má fyrirtækjum, sem hafa fjármagnað a.m.k. 30% fjárfestingarkostnaðar grunnvirkisins, forgangaðgang við hagstæðari skilyrði svo fremi að þau skilyrði séu aðgengileg öllum.

5. Ef íþróttagrunnvirki er notað af íþróttafélögum atvinnumanna skulu aðildarríki tryggja að verðskilmálar vegna notkunar á þeim séu aðgengilegir öllum.

6. Sérleyfi eða annað umboð veitt þriðja aðila til að byggja, endurbæta og/eða reka íþróttagrunnvirki eða fjölnota tómstundagrunnvirki skal veitt á opnum og gagnsæjum grundvelli án mismununar með tilhlýðilegu tilliti til gildandi reglna um innkaup.

7. Aðstoðin getur verið í formi:

a) fjárfestingaraðstoðar, þ.m.t. aðstoð til uppbyggingar eða endurnýjunar á fjölnota tómstundagrunnvirki,

b) rekstraraðstoðar vegna íþróttagrunnvirkja.

8. Að því er varðar fjárfestingaraðstoð vegna íþróttagrunnvirkja og fjölnota tómstundagrunnvirkja skal aðstoðarhæfur kostnaður vera kostnaður við fjárfestingar í efnislegum og óefnislegum eignum.

9. Að því er varðar rekstraraðstoð vegna íþróttagrunnvirkja skal aðstoðarhæfur kostnaður vera rekstrarkostnaður vegna þjónustustarfsemi grunnvirkisins. Þessi rekstrarkostnaður felur í sér kostnað eins og starfsmannakostnað, efniskostnað, kostnað vegna umsaminnar þjónustu, fjarskipta, orku, viðhalds, leigu og stjórnunar o.s.frv. en undanskilur kostnað vegna afskrifta og fjármögnunar ef fjárfestingaraðstoð hefur tekið til hans.

10. Fjárhæð fjárfestingaraðstoðar vegna íþróttagrunnvirkja og fjölnota tómstundagrunnvirkja skal ekki vera hærri en sem nemur mismuninum á aðstoðarhæfum kostnaði og rekstrarhagnaði fjárfestingarinnar. Draga skal rekstrarhagnaðinn frá aðstoðarhæfa kostnaðinum fyrir fram á grundvelli raunhæfra spáa eða með endurgreiðslufyrirkomulagi.

11. Að því er rekstraraðstoð vegna íþróttagrunnvirkja varðar skal aðstoðarfjárhæðin ekki vera hærri en sem nemur rekstrartapi á viðkomandi tímabili. Þetta skal tryggja fyrir fram á grundvelli raunhæfra spáa eða með endurgreiðslufyrirkomulagi.

12. Að því er varðar aðstoð, sem er yfir 1 milljón evra, má fastsetja hámarksfjárhæð aðstoðar sem 80% af aðstoðarhæfum kostnaði fremur en að beita aðferðinni sem um getur í 10. og 11. mgr.

*13. ÞÁTTUR**Aðstoð vegna staðbundinna grunnvirkja**56. gr.***Fjárfestingaraðstoð vegna staðbundinna grunnvirkja**

1. Fjármögnun til uppbyggingar eða endurnýjunar staðbundinna grunnvirkja, sem varðar grunnvirki sem stuðla að því á staðarvísu að bæta viðskipta- og neytendaumhverfi og nútímavæða og þróa grundvöll iðnaðar, skal samrýmast innri markaðnum í skilningi 3. mgr. 107. gr. sáttmálans og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessari grein og í I. kafla.
2. Þessi grein skal ekki gilda um aðstoð vegna grunnvirkja sem fellur undir aðra þætti III. kafla þessarar reglugerðar, að undanskildum 1. þætti — Svæðisbundin aðstoð. Þessi grein skal ekki heldur gilda um flugvallar- og hafnargrunnvirki.
3. Áhugasamir notendur skulu hafa aðgang að grunnvirkinu á opnum og gagnsæjum grundvelli án mismununar. Gjaldið sem notandanum er gert að greiða fyrir notkun eða sölu grunnvirkisins skal svara til markaðsverðs.
4. Sérleyfi eða annað umboð veitt þriðja aðila til að reka grunnvirkið skal veitt á opnum og gagnsæjum grundvelli án mismununar og með tilhlýðilegu tilliti til gildandi reglna um innkaup.
5. Aðstoðarhæfur kostnaður skal vera kostnaður við fjárfestingar í efnislegum og óefnislegum eignum.
6. Aðstoðarfjárhæðin skal ekki vera hærri en sem nemur mismuninum á aðstoðarhæfum kostnaði og rekstrarhagnaði fjárfestingarinnar. Draga skal rekstrarhagnaðinn frá aðstoðarhæfa kostnaðinum fyrir fram á grundvelli raunhæfra spáa eða með endurgreiðslufyrirkomulagi.
7. Sérhæft grunnvirki skal ekki undanþegið þessari grein.

IV. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI*57. gr.***Niðurfelling**

Reglugerð (EB) nr. 800/2008 falli úr gildi.

*58. gr.***Umbreytingarákvæði**

1. Þessi reglugerð gildir um staka aðstoð sem er veitt áður en hún öðlast gildi, uppfylli aðstoðin öll skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, að undanskilinni 9. gr.
2. Aðstoð, sem ekki er undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans samkvæmt þessari reglugerð eða öðrum reglugerðum sem eru samþykktar skv. 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 994/98, sem gilti áður, skal framkvæmdastjórnin meta í samræmi við viðkomandi rammaákvæði, leiðbeinandi reglur, orðsendingar og tilkynningar.

3. Stök aðstoð, sem er veitt fyrir 1. janúar 2015 samkvæmt hverri þeirri reglugerð sem er samþykkt skv. 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 994/98 og er í gildi á þeim tíma þegar aðstoðin er veitt, skal samrýmast innri markaðnum og vera undanþegin tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að undanskilinni svæðisbundinni aðstoð. Aðstoðarkerfi vegna áhættufjármagns í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja, sem er komið á fót fyrir 1. júlí 2014 og undanþegin eru tilkynningarskyldunni í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans samkvæmt reglugerð (EB) nr. 800/2008, skulu áfram vera undanþegin og samrýmast innri markaðnum til loka fjármagnssamningsins, svo fremi að stofnað hafi verið til skuldbindingar um opinbert fjármagn í studda sjóðinn, sem fjárfestir í óskráðum félögum, fyrir 1. janúar 2015 og að önnur skilyrði varðandi undanþágu verði áfram uppfyllt.

4. Við lok gildistíma þessarar reglugerðar skulu aðstoðarkerfi, sem njóta undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, vera áfram á undanþágu í sex mánaða aðlögunartíma, að undanskildum svæðisbundnum aðstoðarkerfum. Undanþága vegna svæðisbundinna aðstoðarkerfa skal renna út sama dag og samþykkt kort yfir svæðisbundna aðstoð rennur úr gildi. Undanþága áhættufjármagnsaðstoðarinnar, sem nýtur undanþágu skv. a-lið 2. mgr. 21. gr., skal falla úr gildi í lok tímabilsins sem kveðið er á um í fjármagnssamningnum, svo fremi að skuldbindingin um opinbert fjármagn í studda sjóðinn, sem fjárfestir í óskráðum félögum, hafi verið gerð á grundvelli slíks samnings innan sex mánaða frá lokum gildistímabils þessarar reglugerðar og að öll önnur skilyrði fyrir undanþágu verði áfram uppfyllt.

59. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. júlí 2014.

Hún gildir frá og með 31. desember 2020.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 17. júní 2014.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Joaquín ALMUNIA

varaforseti.

*I. VIÐAUKI***SKILGREINING Á LITLUM OG MEÐALSTÓRUM FYRIRTÆKJUM***1. gr.***Fyrirtæki**

Litið er á fyrirtæki sem hvern þann aðila sem stundar atvinnustarfsemi, óháð því hvert rekstrarform þess er að lögum. Þetta tekur einkum til sjálfstætt starfandi einstaklinga og fjölskyldufyrirtækja sem fást við handverk eða aðra starfsemi og sameignarféлага eða samtaka sem stunda atvinnustarfsemi að staðaldri.

*2. gr.***Fjöldi starfsfólks og fjárhagsleg viðmiðunarmörk sem ákvarða flokkun fyrirtækja**

1. Flokkur örfyrirtækja, litilla og meðalstórra fyrirtækja nær til fyrirtækja sem hafa færri en 250 starfsmenn og ársvelta fer ekki yfir 50 milljónir evra og/eða niðurstöðutala efnahagsreiknings fer ekki yfir 43 milljónir evra.
2. Innan flokks lítilla og meðalstórra fyrirtækja eru lítil fyrirtæki skilgreind sem fyrirtæki sem hafa færri en 50 starfsmenn og ársvelta og/eða niðurstöðutala efnahagsreiknings fer ekki yfir 10 milljónir evra.
3. Innan flokks lítilla og meðalstórra fyrirtækja eru örfyrirtæki skilgreind sem fyrirtæki sem hafa færri en 10 starfsmenn og ársvelta og/eða niðurstöðutala efnahagsreiknings fer ekki yfir 2 milljónir evra.

*3. gr.***Tegundir fyrirtækja sem mið er tekið af við útreikning starfsmannafjölda og fjárhæða**

1. „Óháð fyrirtæki“ er fyrirtæki sem ekki er flokkað sem hlutdeildarfyrirtæki í skilningi 2. mgr. eða sem tengt fyrirtæki í skilningi 3. mgr.
2. „Hlutdeildarfyrirtæki“ eru öll fyrirtæki, sem eru ekki flokkuð sem tengd fyrirtæki í skilningi 3. mgr., með eftirfarandi tengsl sín á milli: fyrirtæki (aðliggjandi fyrirtæki (e. upstream)) með eignarhlutdeild, annaðhvort eitt eða sameiginlega með einu eða fleiri tengdum fyrirtækjum í skilningi 3. mgr., 25% eða meira eigin fjár eða atkvæðisréttar annars fyrirtækis (fráliggjandi fyrirtækis (e. downstream)).

Þó má flokka fyrirtæki sem óháð, og líta svo á að það eigi ekki hlutdeildarfyrirtæki, jafnvel þótt þessum 25% mörkum sé náð eða farið yfir þau, ef um er að ræða eftirfarandi fjárfesta, svo fremi þeir séu ekki tengdir viðkomandi fyrirtækinu í skilningi 3. mgr., annaðhvort einir eða sameiginlega:

- a) opinber fjárfestingarfélag, áhættufjármagnsfélag, einstaklinga eða hópa einstaklinga sem stunda reglulega áhættufjárfestingarstarfsemi og fjárfesta fyrir eigið fé í óskráðum fyrirtækjum (viðskiptaenglar), svo fremi að heildarfjárfesting þessara viðskiptaengla í sama fyrirtækinu sé innan við 1 250 000 evrur,
 - b) háskóla eða rannsóknarmiðstöðvar sem ekki eru reknar í hagnaðarskyni,
 - c) stofnanafjárfesta, þ.m.t. byggðaþróunarsjóðir,
 - d) óháð staðaryfirvöld með árlega fjárveitingu sem er lægri en 10 milljónir evra og þar sem íbúar eru færri en 5000.
3. „Tengd fyrirtæki“ eru fyrirtæki sem tengjast hvert öðru á einhvern eftirfarandi hátt:
 - a) fyrirtæki ræður meirihluta atkvæða hluthafa eða félaga í öðru fyrirtæki,
 - b) fyrirtæki hefur rétt til að skipa eða leysa frá störfum meirihluta manna í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn annars fyrirtækis,

- c) fyrirtæki hefur yfirláð yfir öðru fyrirtæki samkvæmt samningi sem gerður hefur verið við það fyrirtæki eða ákvæðum í stofnsamþykktum þess,
- d) fyrirtæki, sem er hluthafi eða félagi í öðru fyrirtæki, ræður eitt meirihluta atkvæða hluthafanna eða félaganna samkvæmt samningi við aðra hluthafa eða féлага fyrirtækisins.

Gert er ráð fyrir að ekki sé um að ræða yfirláð ef fjárfestarnir, sem taldir eru upp í annarri undirgrein 2. mgr., taka ekki beinan eða óbeinan þátt í stjórnun fyrirtækisins sem um er að ræða, með fyrirvara um réttindi þeirra sem hluthafa.

Fyrirtæki, sem tengjast á einhvern þann hátt sem lýst er í fyrstu undirgrein í gegnum eitt eða fleiri önnur fyrirtæki eða einhvern af fjárfestunum, sem um getur í 2. mgr., teljast einnig tengd.

Fyrirtæki, sem tengjast á þennan hátt í gegnum einstakling, eða hóp einstaklinga, sem starfa saman, teljast líka tengd fyrirtæki ef þau stunda starfsemi sína eða hluta starfsemi sinnar á sama viðkomandi markaði eða á aðliggjandi mörkuðum.

„Aðliggjandi markaður (e. adjacent market)“ er markaður fyrir vöru eða þjónustu sem liggur að (e.upstream) eða frá (e.downstream) viðkomandi markaði.

4. Ekki er hægt að líta svo á að fyrirtæki sé lítið eða meðalstórt ef 25% eða meira af atkvæðisrétti eða eigin fé þess er stjórnað beint eða óbeint af einum eða fleiri opinberum aðilum, ýmist einum aðila eða nokkrum í sameiningu, nema í þeim tilvikum sem sett eru fram í annarri undirgrein 2. mgr.

5. Fyrirtæki geta gefið út stöðuyfirlýsingu með gögnum um viðmiðunarmörkin, sem sett eru fram í 2. gr., þar sem fram kemur hvort þau eru óháð fyrirtæki, hlutdeildarfyrirtæki eða tengd fyrirtæki. Yfirlýsinguna má gefa út jafnvel þótt fjármagnsið dreifist á þann hátt að ekki sé unnt að ákvarða eignarhald á því, og getur þá fyrirtækið lýst því yfir í góðri trú að hægt sé með réttu að álykta að ekki séu meira en 25% þess í eigu eins fyrirtækis eða í sameign margra fyrirtækja sem tengjast. Slíkar yfirlýsingar eru gefnar út með fyrirvara um eftirlit og rannsóknir sem kveðið er á um í innlendum reglum eða reglum Sambandsins.

4. gr.

Gögn sem notuð eru við útreikning á fjölda starfsfólks, fjárhæðum og viðmiðunartímabili

1. Gögnin um útreikning á fjölda starfsfólks og fjárhæðum eru þau sem varða síðasta samþykktá reikningsskilatímabili og eru reiknuð á ársgrundvelli. Tekið er mið af þeim frá þeirri dagsetningu þegar uppgjörinu er lokað. Fjárhæðin, sem valin er fyrir veltuna, er reiknuð án virðisaukaskatts og annarra óbeinna skatta.

2. Ef fyrirtæki uppgötvar, þann dag sem uppgjör er lokað, að það hefur á ársgrundvelli farið yfir eða fallið niður fyrir mörkin um fjölda starfsfólks eða fjárhagslegu viðmiðunarmörkin, sem sett eru fram í 2. gr., leiðir það ekki til þess að það dölust eða tapi stöðu örfyrirtækis, lítils eða meðalstórs fyrirtækis nema farið sé yfir þau mörk tvö samfelld reikningsskilatímabili.

3. Þegar um er að ræða nýlega stofnuð fyrirtæki, þar sem uppgjör hefur enn ekki verið samþykkt, skulu gögnin fengin úr áreiðanlegu mati sem hefur farið fram á fjárhagsárinu.

5. gr.

Fjöldi starfsfólks

Fjöldi starfsfólks samsvarar fjölda ársverka, þ.e. fjölda einstaklinga sem unnu fullt starf í viðkomandi fyrirtæki eða á vegum þess allt viðmiðunarárið sem um ræðir. Störf einstaklinga, sem hafa ekki unnið allt árið, eða unnið í hlutastarfi, hvort sem það er lengur eða skemur, og árstíðabundins starfsfólks, reiknast sem brot af ársverkum. Til starfsfólks teljast:

- a) launþegar,
- b) einstaklingar sem starfa fyrir fyrirtækið, aðrir en yfirmenn þess, og sem teljast starfsfólk samkvæmt landslögum,

- c) eigendur sem stjórna,
- d) aðilar sem stunda reglulega starfsemi í fyrirtækinu og njóta fjárhagslegs ávinnings af fyrirtækinu.

Lærlingar eða nemendur í starfsþjálfun á námssamningi eða á starfsþjálfunarsamningi teljast ekki til starfsfólks. Sá tími sem varið er til fæðingar- eða foreldraorlofs reiknast ekki með.

6. gr.

Ákvörðun gagna fyrirtækis

1. Þegar um er að ræða óháð fyrirtæki eru gögnin, þ.m.t. fjöldi starfsfólks, eingöngu ákvörðuð á grundvelli uppgjors fyrirtækisins.

2. Gögn fyrirtækis, þ.m.t. fjöldi starfsfólks, sem á hlutdeildarfyrirtæki eða tengd fyrirtæki, eru ákvörðuð á grundvelli uppgjors og annarra gagna fyrirtækisins eða samstæðureikninga þess, séu þeir fyrir hendi, eða samstæðureikninga þar sem gögn fyrirtækisins koma fram sem hluti af samstæðureikningum.

Við gögnin, sem um getur í fyrstu undirgrein, bætast gögn hlutdeildarfyrirtækja viðkomandi fyrirtækis sem liggja að því eða frá því. Samsöfnun er í réttu hlutfalli við hlutdeild í eigin fé eða atkvæðisrétti (eftir því hvort er hærra). Þegar um er að ræða gagnkvæma eignarhlutdeild gildir hærri hlutfallstalan.

Við gögnin, sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein, bætast 100 % gagna fyrirtækis sem tengist beint eða óbeint viðkomandi fyrirtæki ef þau gögn eru ekki þegar hluti af uppgjörinu sem hluti af samstæðureikningum.

3. Að því er varðar beitingu 2. mgr. eru gögn hlutdeildarfyrirtækja viðkomandi fyrirtækis fengin úr uppgjöri þeirra og öðrum gögnum, eða úr samstæðureikningum, séu þeir fyrir hendi. Við þau bætast 100% gagna fyrirtækja sem eru tengd þessum hlutdeildarfyrirtækjum nema gögnin úr uppgjöri þeirra séu þegar hluti af samstæðureikningum.

Að því er varðar beitingu 2. mgr. skal taka gögn fyrirtækja sem eru tengd viðkomandi fyrirtæki úr uppgjöri þeirra og öðrum gögnum eða úr samstæðureikningum séu þeir fyrir hendi. Við þetta bætast í réttu hlutfalli gögn hugsanlegs næsta aðliggjandi eða fráliggjandi hlutdeildarfyrirtækis tengda fyrirtækisins nema það hafi þegar verið tekið inn í samstæðureikningana með hlutfalli sem er a.m.k. jafnt hlutfallinu sem getið er í annarri undirgrein 2. mgr.

4. Þegar engin gögn um starfsfólk tiltekins fyrirtækis birtast í samstæðureikningum er fjöldi starfsfólks reiknaður með því að safna saman, í réttum hlutföllum, gögnunum frá hlutdeildarfyrirtækjum þess og með því að bæta við gögnunum frá fyrirtækjunum sem viðkomandi fyrirtæki tengist.

II. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR UM RÍKISADSTOÐ SEM ER UNÐANÞEGIN SKILYRÐUNUM Í ÞESSARI REGLUGERÐ

I. HLUÐI

Veita ber upplýsingar um upplýsingatæknihugbúnað framkvæmdastjórnarinnar eins og mælt er fyrir um í 11. gr.

Tilvísun í aðstoð	<i>(framkvæmdastjórnin fyllir út)</i>	
Aðildarríki		
Tilvísunarnúmer aðildarríkis		
Svæði	Heiti svæðisins/svæðanna (flokkun hagskýrslusvæða (NUTS) ⁽¹⁾)	Staða svæðisbundinnar aðstoðar ⁽²⁾
Úthlutunaryfirvald	Heiti	
	Póstfang	
	Veffang	
Heiti aðstoðarráðstöfunarinnar		
Landsbundinn laga- grundvöllur (tilvísun í viðkomandi landsbundna opinbera birtingu)		
Vefslóð að óstyttnum texta aðstoðarráðstöfunar- innar		
Tegund ráðstöfunar	☐ Kerfi ☐ Sérstök aðstoð	Nafn aðstoðarþega og þess hóps (3) sem hann tilheyrir
Breyting á fyrirliggjandi aðstoðarkerfi eða sér- stakri aðstoð		Aðstoðartilvísun framkvæmdastjórnarinnar
	☐ Framlenging	
	☐ Breytingar	
Tímabil ⁽⁴⁾	☐ Kerfi	dd/mm/áááá til dd/mm/áááá
Úthlutunardagur ⁽⁵⁾	☐ Sérstök aðstoð	dd/mm/áááá
Viðkomandi starfsgrein eða starfsgreinar	☐ Allar atvinnugreinar sem eiga rétt á að fá aðstoð	
	☐ Takmarkað við tiltekna atvinnugreinar: Tilgreinið flokk í atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins ⁽⁶⁾	

Tegund aðstoðarþega	☐ Lítil og meðalstór fyrirtæki		
	☐ Stór fyrirtæki		
Fjárhagsáætlun	Árleg heildarfjárhæð áætlaðrar fjárhagsáætlunar samkvæmt kerfinu ⁽⁷⁾	Innlendur gjaldmiðill	(heildarfjárhæðir)
	Heildarfjárhæð sérstakrar aðstoðar sem fyrirtækinu er veitt ⁽⁸⁾	Innlendur gjaldmiðill	(heildarfjárhæðir).....
	☐ Fyrir ábyrgðir ⁽⁹⁾	Innlendur gjaldmiðill	(heildarfjárhæðir).....
Aðstoðarleið	☐ Styrkur/vaxtaniðurgreiðsla		
	☐ Lán/Fyrirframgreiðslur sem ber að endurgreiða		
	☐ Ábyrgð (eftir því sem við á með tilvísun í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁰⁾)		
	☐ Skattaívilnanir eða skattaundanþágur		
	☐ Veiting áhættufjármagns		
	☐ Annað (tilgreinið)		
.....			
Gefið upp hvaða meginflokkur hér á eftir á best við með tilliti til framkvæmdar/starfsemi:			
☐ Styrkur			
☐ Lán			
☐ Ábyrgð			
☐ Skattaívilnun			
☐ Veiting áhættufjármagns			
☐ Ef um er að ræða sameiginlega fjármögnun með sjóði (sjóðum) ESB	Heiti sjóðs (sjóða) ESB:	Fjárhæð (á hvern ESB-sjóð)	Innlendur gjaldmiðill
			(heildarfjárhæðir)

(1) NUTS — Flokkun hagskýrslusvæða. Almenn tilgreina svæðið á 2. stigi.
(2) Ákvæði a-liðar 3. mgr. 107. gr. sáttmálans (staða „A“), c-liðar 107. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, (staða „C“), svæði sem njóta ekki aðstoðar, þ.e. svæði sem eiga ekki rétt á svæðisbundinni aðstoð (staða „N“).
(3) Að því er varðar samkeppnisreglurnar, sem mælt er fyrir um í sáttmálanum, og að því er varðar þessa reglugerð er fyrirtæki hver sá aðili sem stundar atvinnustarfsemi, óháð lagalegri stöðu og því hvernig fyrirtækið er fjármagnað. Evrópudómstóllinn hefur úrskurðað að líta beri á aðila, sem eru undir yfirráðum sama aðila (að lögum eða í reynd), sem eitt fyrirtæki.
(4) Tímabilið þegar yfirvald aðstoðarinnar getur veitt aðstoðina.
(5) Ákvarðað í samræmi við 27. lið 2. gr. þessarar reglugerðar.
(6) NACE, 2. endursk. — Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins. Almenn tilgreina geirann á samstæðustigi.
(7) Þegar um aðstoðarkerfi er að ræða: Tilgreina skal árlega áætlaða heildarfjárhæð fjárveitingar samkvæmt kerfinu eða áætlað skattatap á ári vegna allra aðstoðarleiða sem til eru í kerfinu.
(8) Þegar um sérstaka veitingu aðstoðar er að ræða: Tilgreinið heildarfjárhæð aðstoðar/skattataps.
(9) Fyrir ábyrgðir: Tilgreinið (hæstu) fjárhæð tryggðra lána.
(10) Eftir því sem við á skal vísa til ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar þar sem hún samþykkir aðferðina við að reikna vergt styrkigildi, sbr. c-lið 2. mgr. 5. gr. reglugerðarinnar.

II. HLUTI

Veita ber upplýsingar um upplýsingatæknihugbúnað framkvæmdastjórnarinnar eins og mælt er fyrir um í 11. gr.

Tilgreina skal ákvæði í reglugerð um almenna hópundanþágu sem veitt aðstoðarráðstöfun fellur undir.

Meginmarkmið – almenn markmið (skrá)	Markmið (skrá)	Mesta aðstoðarhlutfall í prósentum eða árleg hámarksfjárhæð aðstoðar í innlendum gjaldmiðli (heildarfjárhæðir)	Lítill og meðalstór fyrirtæki – aukagreiðslur í prósentum	
Svæðisbundin aðstoð — fjárfestingaraðstoð ⁽¹⁾ (14. gr.)	☐ Kerfi % %	
	☐ Sérstök aðstoð % %	
Svæðisbundin aðstoð — rekstraraðstoð (15. gr.)	☐ Flutningskostnaður vara á aðstoðarhæfum svæðum (a-liður 2. mgr. 15. gr.) % %	
	☐ Viðbótarkostnaður á ystu svæðum (b-liður 2. mgr. 15. gr.) % %	
☐ Svæðisbundin aðstoð til þéttbýlispróunar (16. gr.)		... í innlendum gjaldmiðli %	
☐ Aðstoð við lítill og meðalstór fyrirtæki (17., 18., 19. og 20. gr.)	 % %	
Aðstoð við lítill og meðalstór fyrirtæki — aðgangur lítilla og meðalstórra fyrirtækja að fjármagni (21.–22. gr.)	☐ Aðstoð vegna áhættufjármögnunar (21. gr.)	... í innlendum gjaldmiðli %	
	☐ Upphafsaðstoð (22. gr.)	... í innlendum gjaldmiðli %	
☐ Aðstoð við lítill og meðalstór fyrirtæki — aðstoð til óhefðbundins viðskiptavettvangs sem sérhæfir sig í litlum og meðalstörum fyrirtækjum (23. gr.)	 %, í því tilviki að aðstoðarráðstöfunin verður í formi upphafs-aðstoðar, ... í innlendum gjaldmiðli %	
☐ Aðstoð við lítill og meðalstór fyrirtæki — aðstoð vegna kostnaðar við könnun (24. gr.)	 % %	
Aðstoð til rannsókna, þróunar og nýsköpunar (25.–30. gr.)	Aðstoð til rannsókna- og þróunarverkefna (25. gr.)	☐ Grunnrannsóknir (a-liður 2. mgr. 25. gr.) % %
		☐ Iðnaðarrannsóknir (b-liður 2. mgr. 25. gr.) % %
		☐ Þróunarstarf (c-liður 2. mgr. 25. gr.) % %
		☐ Hagkvæmniathuganir (d-liður 2. mgr. 25. gr.) % %
	☐ Fjárfestingaraðstoð vegna rannsóknainniðnaðs (26. gr.)	 % %
	☐ Aðstoð til nýsköpunar (27. gr.)	 % %
	☐ Nýsköpunaraðstoð við lítill og meðalstór fyrirtæki (28. gr.)	 % %

Meginmarkmið – almenn markmið (skrá)	Markmið (skrá)	Mesta aðstoðarhlutfall í prósentum eða árleg hámarksfjárhæð aðstoðar í innlendum gjaldmiðli (heildarfjárhæðir)	Lítill og meðalstór fyrirtæki – aukagreiðslur í prósentum
	☐ Aðstoð til nýsköpunar á sviði vinnsluferla og skipulags (29. gr.) % %
	☐ Aðstoð til rannsókna og þróunar í sjávarútvegs- og lagareldisgeiranum (30. gr.) % %
	☐ Þjálfunaraðstoð (31. gr.) % %
Aðstoð vegna starfsmanna sem standa höllum fæti og fatlaðra starfsmanna (32.–35. gr.)	☐ Aðstoð vegna ráðningar starfsmanna sem standa höllum fæti í formi launastyrkja (32. gr.) % %
	☐ Aðstoð vegna ráðningar fatlaðra starfsmanna í formi launastyrkja (33. gr.) % %
	☐ Aðstoð til að veða upp á mótí aukakostnaði við að ráða fatlaða starfsmenn í vinnu (34. gr.) % %
	☐ Aðstoð til að veða upp á mótí kostnaði vegna aðstoðar sem veitt er starfsmönnum sem standa höllum fæti (35. gr.) % %
Aðstoð til umhverfisverndar (36.–49. gr.)	☐ Fjárfestingaraðstoð sem gerir fyrirtækjum kleift að ganga lengra í umhverfisvernd en gert er ráð fyrir í Sambandsstöðlum eða auka umhverfisvernd ef engir Sambandsstaðlar eru fyrir hendi (36. gr.) % %
	☐ Fjárfestingaraðstoð til aðlögunar að Sambandsstöðlum sem verða settir síðar (37. gr.) % %
	☐ Fjárfestingaraðstoð vegna ráðstafana á sviði orkunýtni (38. gr.) % %
	☐ Fjárfestingaraðstoð til orkunýtniverkefna í byggingum (39. gr.) % %
	☐ Fjárfestingaraðstoð til samvinnslu með góða orkunýtni (40. gr.) % %
	☐ Fjárfestingaraðstoð til að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum (41. gr.) % %
	☐ Rekstraraðstoð til að auka notkun raforku frá endurnýjanlegum orkugjöfum (42. gr.) % %
	☐ Rekstraraðstoð til að auka notkun orku frá endurnýjanlegum orkugjöfum í smærri orkuverum (43. gr.) % %
	☐ Aðstoð í formi lækkunar á umhverfissköttum samkvæmt tilskipun 2003/96/EB (44. gr.) % %
	☐ Fjárfestingaraðstoð til að hreinsa menguð svæði (45. gr.) % %
	☐ Fjárfestingaraðstoð vegna orkunýttinnar fjarhitunar og fjarkælingar (46. gr.) % %
	☐ Fjárfestingaraðstoð til endurvinnslu og endurnýtingar úrgangs (47. gr.) % %
	☐ Fjárfestingaraðstoð vegna orkugrunnvirkja (48. gr.) % %
	☐ Aðstoð til umhverfisrannsókna (49. gr.) % %

Meginmarkmið – almenn markmið (skrá)	Markmið (skrá)	Mesta aðstoðarhlutfall í prósentum eða árleg hámarksfjárhæð aðstoðar í innlendum gjaldmiðli (heildarfjárhæðir)	Lítill og meðalstór fyrirtæki – aukagreiðslur í prósentum
☐ Aðstoðarkerfi til að bæta tjón af völdum náttúruhamfara (50. gr.)	Hámarksaðstoðarhlutfall % %
	Tegund náttúruhamfara	☐ jarðskjálfti ☐ snjóflóð ☐ jarðvegshlaup ☐ flóð ☐ skýstrókur ☐ fárviðri ☐ eldgos ☐ gróðureldur	
	Dagsetning náttúruhamfaranna	dd/mm/áááá til dd/mm/áááá	
☐ Félagsleg aðstoð til samgangna fyrir íbúa á afskekktum svæðum (51. gr.)	 % %
☐ Aðstoð vegna breiðbandsinnviða (52. gr.)		... í innlendum gjaldmiðli %
☐ Aðstoð vegna varðveislu menningar og menningararfleifðar (53. gr.)	 % %
☐ Aðstoðarkerfi fyrir hljóð- og myndmiðlaverk (54. gr.)	 % %
☐ Aðstoð vegna íþróttagrunnvirkja og fjölnota tómstundagrunnvirkja (55. gr.)	 % %
☐ Fjárfestingaraðstoð vegna staðbundinna grunnvirkja (56. gr.)	 % %
(1) Þegar um er að ræða sérstaka svæðisaðstoð sem kemur til viðbótar aðstoð sem er veitt samkvæmt aðstoðarkerfi/-kerfum skal tilgreina bæði aðstoðarhlutfall samkvæmt kerfinu og hlutfall sérstöku aðstoðarinnar.			

III. VIÐAUKI

Ákvæði um birtingu upplýsinga eins og mælt er fyrir um í 1. mgr. 9. gr.

Aðildarríki skulu skipuleggja allhliða vefsetur sitt yfir ríkisaðstoð, þar sem upplýsingarnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 9. gr. eru birtar, með þeim hætti að auðvelt sé að nálgast upplýsingarnar. Upplýsingar skulu birtar á gagnaeyðublaði með töflureiknisniði þar sem hægt er að leita að gögnum, draga þau út og birta með auðveldum hætti á Netinu, t.d. með CSV- eða XML-sniði. Aðgangur að vefsetrinu skal leyfður sérhverjum hagsmunaaðila án takmarkana. Þess skal ekki krafist að notendur skrái sig fyrst inn til að fá aðgang að vefsetrinu.

Eftirfarandi upplýsingar um einstakar úthlutanir, eins og mælt er fyrir um í c-lið 1. mgr. 9. gr., skulu birtar:

- Nafn aðstoðarþega.
- Auðkenni aðstoðarþega.
- Tegund fyrirtækis (lítið eða meðalstórt/stórt fyrirtæki) þegar aðstoðin er veitt.
- Svæðið þar sem aðstoðarþeginn er staðsettur innan flokkunar hagskýrslusvæða (NUTS) á II. stigi ⁽⁶²⁾.
- Atvinnugrein í atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins ⁽⁶³⁾.
- Aðstoðarþáttur, gefinn upp sem heildarfjárhæð í innlendum gjaldmiðli ⁽⁶⁴⁾.
- Aðstoðarleið ⁽⁶⁵⁾ (styrkur/vaxtaniðurgreiðsla, lán/fyrirframgreiðslur sem ber að endurgreiða/endurkræfur fjárstyrkur, ábyrgð, skattaívilnun eða skattaundanþága, áhættufjármagn, annað (tilgreinið)).
- Úthlutunardagur.
- Markmið með aðstoðinni.
- Úthlutunaryfirvald.
- Að því er varðar kerfi skv. 16. og 21. gr., heiti umsjónaraðilans og heiti þeirra fjármálamilliliða sem voru valdir.
- Tilvísun aðstoðarráðstöfunarinnar ⁽⁶⁶⁾.

⁽⁶²⁾ NUTS — Flokkun hagskýrslusvæða. Almennt skal tilgreina svæðið á 2. stigi.

⁽⁶³⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3037/90 frá 9. október 1990 um atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins (Stjtið. EB L 293, 24.10.1990, bls. 1), eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 761/93 frá 24. mars 1993 (Stjtið. EB L 83, 3.4.1993, bls. 1) og leiðréttingu (Stjtið. EB L 159, 11.7.1995, bls. 31).

⁽⁶⁴⁾ Vergt styrkigildi eða, fyrir áhættufjármögnunarkerfi, fjárhæð fjárfestingarinnar. Ef um er að ræða rekstraraðstoð er hægt að tilgreina árlega fjárhæð aðstoðar á hvern aðstoðarþega. Að því er varðar skattafyrirkomulag og kerfi skv. 16. gr. (svæðisbundin aðstoð til þéttbýlisþróunar) og 21. gr. (áhættufjármagnsaðstoð) er hægt að gefa þessa fjárhæð upp á því bili sem tilgreint er í 2. mgr. 9. gr. þessarar reglugerðar.

⁽⁶⁵⁾ Ef aðstoðin er veitt eftir mörgum aðstoðarleiðum skal fjárhæð aðstoðarinnar gefin upp fyrir hverja leið.

⁽⁶⁶⁾ Eins og framkvæmdastjórnin tilgreinir í rafræna ferlinu sem um getur í 11. gr. þessarar reglugerðar.